

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 28

מיום חמישי, כ"ו בחשוון תשע"ז, 27.11.2016

- הופק ע"י: בונוס פרטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 28 מישיבת המועצה שלא מן המניין, אשר התקיימה

ביום חמישי, ט"ז באדר א' תשע"ו, 27.11.2016, בשעה 19:00

<u>משתתפים:</u> עו"ד אבי גרובר	
- ראש העירייה	מר עידן למדן
- חבר מועצה	מר יעקב קורצקי
- חבר מועצה	גב' דברת וייזר
- חברת מועצה	גב' רות גרונסקי
- חברת מועצה	גב' נורית אבנר
- חבר מועצה	מר שמואל גריידי
- חבר מועצה	מר גיא קלנר
- חברת מועצה	גב' שירה אבין
- חבר מועצה	פרופ' מרק מימוני
- חבר המועצה	מר עידו כחלון
- חברת מועצה	ד"ר איריס קלקא
- חבר מועצה	מר אהרון אלמוג אסולין

<u>חסרים:</u> מר טל עזגד	
- חבר מועצה	מר רפאל בראל
- חבר מועצה	

<u>נוכחים:</u> שירלי פאר יגרמן	
- מנכ"לית העירייה	עו"ד מיכה בלום
- היועץ המשפטי	אדר' ולדימיר לוין
- מהנדס העירייה	גידי טביב
- גזבר העירייה	ניסים בן יקר
- מבקר העירייה	רויטל פיטרמן
- עוזרת גזבר העירייה	ורד שני
- עוזרת ראש העירייה	דגנית גרינבוים
- רל"שית ראש העירייה	עינב בן יעקב
- מנהל G.I.S וממונה על נכסי העירייה	אורית שלגי צדוק
- רימונים	אושרה זמיר
- רימונים	

עיריית רמת השרון

[פרטיכל מליאה שלא מן המניין מס' 28, מיום 27.11.2016](#)

על סדר היום:

1. דיון בדו"ח השנתי של מבקר העירייה לשנת 2015.
2. דיון בדו"ח הביקורת של מבקר משרד הפנים לשנת 2015.

מר אבי גרובר: אפשר בבקשה להתחיל? ערב טוב לכולם. חבר'ה, פעם בכמה זמן אנחנו עוצרים קצת את העשייה קדימה ומליאת המועצה יושבת ודווקא מסתכלת אחורה במקום כמו שאמרתי קדימה. זה נעשה בעיקר סביב הדו"ח השנתי של מבקר העירייה. אני חושב שזו הזדמנות מאוד חשובה שיכולה לעזור לנו המון בלחשוב, כדי שנוכל להתקדם בדרך טובה יותר ונכונה יותר.

בסוף השבוע האחרון הנושא של ביקורת קצת ככה נמצא בדיון, אפרופו סופר טנקרים שטסים. אבל משפט אחד הוא, אני לא יודע אם כולם פה מקשיבים לכל המשפטים שלו, אבל ראש הממשלה אמר משפט אחד, שאם יער נשרף במינהל תקין, מבחינת התוצאה, זו לא התוצאה שאנחנו רוצים. יהיו מי שייקחו את זה למיליון כיוונים, אבל אני חושב שבאמת מבחינתנו מה שחשוב זה שאנחנו נדע להוציא את המסקנות הנכונות ואת הלקחים הנכונים מההזדמנות הזאת שנקראת הדו"ח השנתי של מבקר העירייה. שירה, ביקשת להגיד משהו בשם רפי.

גב' שירה אבין: רפי ביקש לומר, שמאחר והוא מטפל באשתו כי היא נפצעה, אז נבצר ממנו להגיע.

מר אבי גרובר: בריאות. אז באמת תמסרי לו בריאות. נגיד לפרוטוקול.

פרופ' מרק מימוני: היא נפלה, היא נפלה.

מר אבי גרובר: באמת איחולי בריאות מכאן. אהרון, יו"ר ועדת הביקורת, הבמה שלך.

מר אהרון אלמוג אסולין: ערב טוב לכולם. אנחנו נציג היום 2 דו"חות: דו"ח מבקר העירייה ודו"ח מבקר משרד הפנים. האמת שחשבתי על האמירה הזאת של ראש הממשלה, אני חושב שיש איזה משהו באמצע, שאפשר גם לא לשרוף

את היער וגם להביא סופר-טנקרים בצורה תקינה ובמינהל תקין.

אני מסתכל על דו"חות הביקורת האלה, אני כבר מתחיל להרגיש שאני חוזר מדי על עצמי גם בעניין הזה, יותר בהסתכלות קדימה ולא בהסתכלות אחורה. אני חושב שאם לא נדע להפיק את הלקחים הנכונים וללמוד את השיעורים הנכונים מהדו"חות האלה, אז הדו"חות האלה באמת לא שווים שום דבר. ברוח הזאת אנחנו ניהלנו את הדיונים האלה, והיו לא מעט דיונים, משהו כמו 8 דיונים.

בהזדמנות הזאת, כי בסוף אף פעם אין לנו זמן להגיד תודה, אני רוצה להגיד תודה רבה למבקר העירייה על העבודה היסודית שהוא עשה. אני רוצה לברך את כל חברי הוועדה, את איריס קלקא, את גיא קלנר, את עידו כחלון ואת פרופ' מימוני, על ההשתתפות ועל התרומה בדיונים.

אנחנו עוסקים בשיפור ולא בשיפוט. ואני חושב שלהנהלת העיר הנוכחית יש מעלה אחת שלא היתה לאף אחת מקודמותיה, וזה שהיא פטורה להסביר דברים אחורה. היא לא צריכה להצטדק במרכאות, ולכן היא פנויה להסתכל על הדברים קדימה.

רוב הדברים שהבאנו לכאן, רוב ההמלצות שהבאנו לכאן, הבאנו אותם בקונצנזוס, ובמקומות שלא היה קונצנזוס, אני אציין את זה, זה צוין בדו"חות שניתנו לכם, ואם מישהו שהוא מחוץ לקונצנזוס ירצה להתייחס, כמובן שהוא מוזמן, אני מדבר על חברי הוועדה.

את דו"ח מבקר העירייה קיבלנו ב-1.4, והחל מה-13.6 התחלנו מסכת של דיונים. פירוט הזמנים של הדיונים מופיע מולכם כאן. בסוף אוגוסט קיבלנו את דו"ח מבקר משרד הפנים. אנחנו מסכמים את שנת 2015, חשוב להגיד את זה, ורק בנובמבר הצלחנו לקיים את הדיון בנושא. אנחנו נתחיל בסדר הדיונים שעשינו, לאו דווקא בסדר הדברים שמופיעים בחוברת שקיבלתם.

אנחנו נתחיל את אגף הביטחון. אגף הביטחון, עיקר הבעיה שעולה מתוך הדו"ח, היתה העובדה שיש ראש אגף לביטחון הזה. חשוב לומר כבר עכשיו שהוא איננו למרות שהוא מונה ב-2012.

מר אבי גרובר: הוא התפטר מהעירייה. 'איננו' זה-

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, איננו בתפקיד הכוונה.

מר אבי גרובר: בימים אלה מסתיים המכרז.

מר אהרון אלמוג אסולין: למרות שהוא מונה ב-2012, אפשר לומר שמהדו"ח עולה בעליל שהוא לא מימש את האחריות שלו על חלק גדול מניהול האגף. ובתגובות שלו הוא אומר את זה בצורה הכי ברורה 'אף אחד לא הגדיר לי כלום, פעם יכולתי להיות 'מלך העירייה', פעם אחת בכלל לא רלוונטי. פרח מנכ"לית העירייה לשעבר, לא דיברה איתי תקופות של שבועות שלמים, כולל סירוב לתיאום פגישות מסודרות. בתגובות שלה אני רואה כסת"ח'.

באווירה כזאת ברור לכם שלקח נבון קשה להשיג, אבל בואו ניגש או נצלול טיפה בעיקרי ההערות, כי עיקרי ההערות בסוף עלו לעירייה, ואולי עדיין עולות, הרבה מאוד כספים.

למשל חוזה עבודה עם קבלן מוגדל מ-45% כשמותר להעלות אותו רק ב-15%, וחוזה מ-8.25 מיליון ש"ח, עולה ל-14.5 מיליון ש"ח. יש לנו חריגה של 75%, כשבפועל מותר רק 50% באישור המועצה. מוסדות חינוך, חריגה של 7%. כניסות מבני העירייה, חריגה של חצי מיליון ש"ח שהם 63%. אירועי תרבות, כמעט פי 2, 87% חריגה. ניידות סיור 26%, גנים ציבוריים 100%, שזה גם כן 400,000 ש"ח.

בכל שנה, מ-2011 ועד היום, תקציב הביטחון חרג. שנת 2011 121%, 2012 כמעט מאוזן, 2013 174%, ו-2014 137%. אבטחת פארק הנצח מאז שהוקם, נעשתה ללא מכרז בעלות של 3.2 מיליון ש"ח, באישור הגזבר בלבד ובהנחיית המנכ"ל,

ללא סעיף תקציבי, ללא בחינת הצעות מחיר אחרות וללא קביעת רמת אבטחה על ידי גורם מוסמך. אם תרצו, ראש אגף הביטחון היה מחוץ ללופ בהחלטה הזאת ב-100%.

המוקד הרואה בניהול ישיר של מנכ"לית העירייה לשעבר. העלות מיליון ₪ ויותר בשנה. אין שום תדריך, אין שום הבנה. יש הגדלת חוזה שהיא בניגוד לחוק, והכל נעשה חברים, בשיחת טלפון.

מבנה האגף ועירוב התחומים שהוא מטפל בו, עלו כהערות שווה להתייחס אליהן. שאלנו שאלה האם יש מקום להחזיק כל כך הרבה פונקציות שלא דווקא מתחברות לאותו אגף. חשוב להדגיש כבר בשלב הזה שאגפים אחרים בעיריות אחרות, כל אחד בוחר לעצמו את התחומים שהוא בוחר לעסוק בהם תחת הכותרת של אגף ביטחון.

שמחנו לשמוע את תגובתה של מנכ"לית העירייה הנוכחית, הגב' פאר, שאומרת חד משמעית – אין צורך, זה נוצר מבעיות תקציביות ומתוך מחשבה להפוך את הפקחים לוורסטיליים. אנחנו רוצים להאמין שמינויו של ראש אגף חדש בניהול של מנכ"לית שדוגלת בדעה הזאת, שהדברים יסתדרו הרבה יותר טוב.

צריך להדגיש עוד דבר לגבי סוגיית המוקד הרואה. הנושא נבדק ספציפית, נקודתית ולעומק ב-2014. נדמה לי באפריל או במאי, תקנו אותי מתי הצגנו את הדו"ח הזה כאן שהפך להיות החלטת מועצה שצריך לשנות לאלתר את ההתנהלות של המוקד הרואה, בגלל שהמשמעות שלו היא בזבוז משאבים. אני מצטער לומר שעד היום שום דבר לא השתנה, וההערות חזרו גם כאן בדו"ח הזה.

לסיכום, מספר המלצות: לא די במינוי של ראש אגף, צריך לתת לו סמכויות ולדרוש ממנו אחריות. בעיקר או בכלל זה גם על ניהול התקציב, על מנת שהחריגות הגדולות עליהן דיווחנו, לא יחזרו על עצמן. בחינת מבנה האגף

מתבקשת. המוקד הרואה שוב לא נשה דבר, ויש ליישם את החלטות המועצה משנה קודמת.

מכאן אני עובר לנושא השני שבדקנו, וזה נוהל התמיכות בעירייה.

מר גיא קלנר: רגע, אני רוצה שנייה על הביטחון.

מר אבי גרובר: בוא נעשה קודם כל, גיא.

מר גיא קלנר: לא, היו חילוקי דעות בתוך הוועדה, חשוב שהם יובאו בתוך הנקודות עצמן, או שאתה רוצה את הכל בסוף. פשוט אני אשכח, אז זה קשה.

מר אבי גרובר: אני חשבתי שזה נכון שהיו"ר יציג את המצגת שלו, ואחרי זה נפתח את זה לדיון פרק-פרק.

מר גיא קלנר: לא, זה לא דיון מבחינתי, אבל בסדר, מה שאתה רוצה. תמשיך, אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: בלשון המעטה אנחנו נאמר שנוהל התמיכות בעירייה סובל מחוסר עדכון כבר זמן רב. מעבר לעובדה שמאז חוזר מנכ"ל משרד החינוך כמובן משנת 2006, שחייב את העיריות לקיים דיון בתבחינים, העירייה לא קיימה דיון בשנה כפי שזה מתחייב. העירייה נותנת תמיכות בסדר גודל של 10 מיליון ₪ בשנה. בשנים האחרונות הוא ירד ל-7-6 מיליון ₪ לשנה. ההערות שעלו בדו"ח הביקורת.

גב' נורית אבנר: אפשר להעביר את השקף שנראה את התמיכות?

מר אהרון אלמוג אסולין: השקף השני מתייחס רק לעיקרי ההמלצות, לא למה שאני מדבר כרגע. אני רוצה להזכיר שבשנת 2015 נעשתה עבודה בוועדת התמיכות ואף מונתה ועדת חברי מועצה של ה-3 שהיו חברים בה.

גב' נורית אבנר: ועדת תמיכות?

מר גיא קלנר: לא, מונתה ועדה כדי לבחון את הנוהל.

מר אהרון אלמוג אסולין: בוועדה היו 3 חברי מועצה: אבי גרובר, דברת וייזר ואיריס קלקא. לא הוגשו שום המלצות, אם בכלל התקיימו דיונים. ההערה השנייה שעולה, שאין הקפדה על מועד הגשת בקשה לקבלת תמיכות.

מר אבי גרובר: קיימנו איזה 2-3 ישיבות.

!!!: בטח שקיימנו.

מר אבי גרובר: התעסקנו בעיקר במבוא. בשלב מסוים, כשהבנו שמרוב דיונים על המבוא לא מגיעים תכלס לקריטריונים, איכשהו זה לא כל כך המשיך.

מר אהרון אלמוג אסולין: בקשות לתמיכות לא מוגשות בזמן. נציגי אגפים לא מוזמנים לדיונים בנושאי תמיכות שהם בתחום עיסוקם. היה איזשהו שיפור מסוים במהלך 2015, לא מספיק. אין עמידה בתבחיני הבסיס של חוזר מנכ"ל משרד הפנים. לא יותר מ-90% מפעילות העמותה, ו-50% מכלל התמיכה לשכר ומנהלות אם אני מדייק.

!!!: אני חושב שיש מקרים מיוחדים שאפשר-

מר אהרון אלמוג אסולין: בסדר, אני מדבר על התבחין הבסיסי. תמיכות צריכות להיות מאושרות לשנה אחת בלבד. בפועל אנחנו מושכים את האישורים יותר משנה אחת.

רוב התמיכות הן לפני המלצת ועדת תמיכות ולפני אישור המועצה, כשבפועל מותר לתת רק 25% על החשבון. אין הקפדה על החתמת עמותות על התחייבות להחזרת כספים אם לא תאושר התמיכה במועצת העיר, לפני שמעבירים להם את הכסף.

תמיכות עקיפות כמו ערבות להלוואות, הן חלק מתמיכה והעירייה לא מקפידה

על כך. הלוואה של מיליון ₪ לקבוצת הכדורגל ללא אישור ועדת תמיכות, אבל כן באישור המועצה. יש בהזדמנות זאת צורך לתקן דבר שנכתב בדו"ח שהגשתי. חשבונות חשמל של עמותת אלה, בסך קרוב ל-40,000 ₪, לא קוזזו ב-2013, וב-2014 הם כן קוזזו.

לאור כל אלה, הוועדה המליצה את ההמלצות האלה. הוועדה חייבת לסיים את עבודתה לגיבוש נוהל תמיכות חדש ולעמוד בו. עד כה, למרות הבטחה לעשות מאמץ לסיים את עבודת הוועדה בחודש אוגוסט, הוצגה לנו טיוטה חלקית בסוף ספטמבר והיא טרם אושרה במועצה. היתה גם תגובה לא פורמאלית מהגזבר, שהוא מרכז את העבודה בעניין הזה, אבל לא ראינו פולו-אפ לנושא.

בעניין עמידה בזמנים של הגשת בקשות לתמיכה, קיבלנו את המלצתו של גזבר העירייה שאומרת ככה. הבנו שיש בעיה, הרבה עמותות לא יודעות להתארגן בזמן וכו', ולרוב עמותות שמתקיימות כולן רק מהתמיכה הזאת. אז בא גידי ואמר, וקיבלנו את דעתו בעניין הזה, שכבר בשלבי קביעת הקריטריונים לתקצב את העמותות. המדיניות תהיה שהכסף יישמר בנוהל עבודת הוועדה לעמותות, שקיומן תלוי בתקצוב של העירייה, והכסף יינתן רק לאחר שישלימו את חוברת התמיכה. על אותן עמותות שמאחרות להגיש, יטילו סנקציות שלא נקבעו עדיין.

בעניין תמיכות עקיפות, גם כאן קיבלנו את הצעתו של גידי, שאומרת כך – הלוואה היא תמיכה וזו הגדלה של התמיכה. במידה ומחזירים את הלוואה, אז היא לא שייכת לתמיכה. במידה ולא מחזירים, אז העירייה לכאורה הגדילה את התמיכה. במקרים חריגים מסיבות מסוימות ובהתאם לקריטריונים שייקבעו, ניתן לאשר את ההגדלה הזאת בהליך מסודר.

בנושא הזה, כל מה שנותר לנו לבקש, זה לקדם ולסיים את נוהל התבחינים לתמיכות, על בסיס הטיוטה שנעשתה, על בסיס עוד דברים אולי ששווה להכניס אותם שעולים לאחרונה, לאשר אותו במועצת העיר ובעיקר בעיקר לעמוד בו.

מכאן נעבור לסוגיה מאוד-מאוד מעניינת של גביית חובות. נתחיל מזה שהיה קלאש בין המבוקר למבקר ולא היה שיתוף פעולה. אבל היה שיתוף פעולה מתמשך, שלא נפתר חודשים. לא יום ולא חודש ולא שבוע, חודשים לא נפתר. כשצללנו לעומק, אז הבנו שהיתה פשוט בעיה טכנית של מערכות המחשוב, שלא יכלו להיענות לדרישות המבקר. אבל מצד שני, אי אפשר לאפשר כזה דבר. המבוקר חייב לעשות את כל המאמצים כדי שהמבקר יוכל לעשות את עבודתו. אנחנו תיכף נגיע להמלצות, היא די מתבקשת, שאסור להשאיר את זה ברמת המבוקרים וברמת המבקרים. חייבים להעלות את זה לדרגים של ראשי אגפים ואפילו להנהלת העיר, קרי מנכ"ל העירייה וראש העירייה, כדי שאפשר יהיה לפתור את הסוגיות האלה. כי אחרת אנחנו תקועים בדברים שחייבים להיות אובייס.

ההערה המרכזית שעלתה בדו"ח ואותה הועדה דחתה אומרת ככה, כמעט ולא מבוצעת פעילות אכיפה מנהלית ולא מועברים תיקים לאכיפה משפטית. נשאלת השאלה, אם זה לא נעשה, מה כן נעשה, ומה התוצאה בסוף. כשצללנו שוב לנתונים, ראינו שבאופן קונסיסטנטי שנה אחרי שנה, החבורה הזאת של ינון, ציון והחבורה שלהם, מצליחים לגבות כ-20% מהחוב שהוא בר גבייה, שזה סדר גודל של 10 מיליון ₪ כל שנה. אז אם הם מצליחים לגבות, אז איך הם עושים את זה, בהוקוס פוקוס, בוודאי שזה נעשה גם בפעילות מנהלתית וגם בפעילות של אכיפה משפטית. היה ויכוח בין המבוקר למבקר מהי פעילות מנהלתית, מהי אכיפה משפטית.

בסופו של דבר, בשורה התחתונה, העירייה גובה כמו אחיותיה במרחב: כפר סבא, הוד השרון והרצליה, 20% מהחוב של העירייה. החוב של העירייה עומד על כ-50 מיליון ₪ במגוון תחומים.

עלתה סוגיה של בעיית מחשוב, גם היא נדונה בדו"חות של שנים קודמות. גם היא נדונה בדו"חות של שנים קודמות. ב-2014 נעשתה ביקורת על כל מערכות

המידע בעירייה. הבנו שיש לנו בעיה. מנכ"לית העירייה הנוכחית מודעת לסוגייה. אני יודע שהיא גם מטפלת, כי היא אמרה לנו את זה בדיונים. אבל יש איזה שהם חסכים במערכות גביית החובות.

(מדברים ביחד)

נחזור לאמצעי העבודה של מחלקת הגבייה. מחלקת הגבייה מעבר למערכות מחשב שהיא צריכה, בהמשך לאותו דו"ח ביקורת, אושר להם תקן של גובה אחד נוסף, שבצורה מאוד ג'נטלמנית, גזבר העירייה אמר שלאור הצורך בצמצומים וחיסכון בכוח אדם, שוב תקן אותי אם אני טועה, הוא ויתר על התקן הזה. הוועדה חושבת שזה לא המקום לחסוך באנשים, כי זה דבר שמביא כסף לעירייה. אסור לחסוך בו. אולי שווה לחסוך במקומות אחרים, אבל זה וודאי לא המקום.

באגף הרווחה, יש 92% גבייה, והחובות שנותרים הם קטנים יחסית, וצריך לזכור גם שמדובר באוכלוסיות הכי חלשות, שזה דמי השתתפות או משהו כזה, תיכף אנחנו נשים את ההמלצה שעומדת בצידה.

ושני נושאים נוספים שמחייבים הגדרה וטיפול, זה הגבייה באגף החינוך ומחלקת הווטרינריה. באגף החינוך אין נוהל שמסדיר את הנושא של הגבייה, ובלשון המעטה נאמר שהמצב בגביית כספים וחובות אצל הווטרינר העירוני, לא משביע רצון.

אני חוזר על עיקרי ההמלצות שלנו: הוועדה דוחה את הביקורת לפיה לא מבוצעת פעילות לאכיפה מנהלתית ולא מועברים תיקים לגבייה משפטית. הדבר לא נתמך בנתונים ולכן אנחנו דוחים את זה. חוסר שיתוף פעולה לא משרת את הביקורת, ולכן הדבר צריך להיות מטופל בדרגים שאמרתי קודם.

שיפור המחשוב, אנחנו חוזרים על המלצות העבר, אנחנו סומכים את ידינו על גבי פאר שתקפיד למלא את החסך הזה. תגבור של תקן כוח אדם, אנחנו

מחייבים לא לחסוך שם. בלי להתערב בשיקולים הניהוליים של הגזבר, שזה בהחלט תחום שלא היינו רוצים להיכנס בו. כי אם נגיד לו מה לעשות בכוח האדם שלו, גם נצטרך אולי לשאת באחריות שלו, ואנחנו לא מסוגלים לזה הרי. חובות באגף הרווחה, לאור העובדה שמדובר בסכומים קטנים יחסית, ושמדובר באוכלוסייה חלשה, המלצת הוועדה היא שאגף הרווחה יעביר את הטיפול בגביית החובות האלה לוועדת ההנחות של העירייה. לגבי היעדר מדיניות של גביית חובות באגף החינוך-

מר אבי גרובר: זה לא חוב שבא אחרי?

גב' רות גרונסקי: חוקית הם יכולים?

מר אהרון אלמוג אסולין: סליחה?

מר אבי גרובר: זה לא חוב שבא אחרי שאגף הרווחה כבר נתן את כל

הפטורים שאפשר?

גב' רות גרונסקי: זה הנחה על הנחה אני חושבת, לא?

מר גידי טביב: זה מחמיר את המצב, כי על פי חוק, מרגע שלא מיצו,

זה צריך לקרות מ...

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא. הרעיון הוא, אבי, אני אסביר.

מר גידי טביב: כי לא שילמו באותה שנה.

מר אהרון אלמוג אסולין: ועדת הנחות עוסקת בעיקר בארנונה. אני חושב

שאתה מרכז את הוועדה הזאת, שמוליק. אתם מטפלים בארנונה.

מר שמואל גריידי: רק בהנחות של ארנונה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז אני אומר, לא מדובר על הנחות בארנונה שיחזרו

לארנונה. אלא אותה ועדה שעוסקת בתחום של סעד, ככה אפשר לקרוא לה,

שתיקח את ההלוואות בתחום הרווחה. מה זה הלוואות בתחום הרווחה? – הוא

שצריך לתת השתתפות בחוג X 100 ₪ ולא שילמו אותו.

עכשיו, לשים על זה אכיפה מנהלתית או אכיפה משפטית, נראה לנו שזה אובר קיל ולא נכון. לכן ההצעה, יכול להיות שהיא מתנגשת בנושא המשפטי שצריך ליישר אותו.

מר אבי גרובר: נבדוק את זה.

גב' רות גרונסקי: זהו, השאלה אם מותר-

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר, שווה לבדוק את זה.

גב' רות גרונסקי: אתה אומר שיפרידו אותם מה...?

מר אהרון אלמוג אסולין: זאת הוועדה היחידה שעוסקת ברמת נבחר ציבור, שיכולה להתייחס לסוגיה. היא יכולה גם למחוק את החוב הזה. היא יכולה להגיד 'מדובר ב-200 ₪, מוותרים'. או אם רוצים לעשות את זה דווקא נכון, אז אולי להשאיר את זה על 10%. לא רוצים להיכנס לשיקולים שלה, רוצים שהנושא יטופל ברגישות ובצורה חברתית.

הסדרת הנושא של הגבייה באף החינוך ובמחלקה הווטרינרית, הוא מתבקש, הוא נופל בתחום ההסדרה של מנכ"לית העירייה. אני חושב שזה יחסית דבר פשוט לעשות. ופה מילה טובה. אנחנו מתרשמים שבמחלקת הגבייה נעשית עבודה טובה באמצעים חסרים, שבאמת ניתן לשפרם גם בכוח אדם וגם במחשוב. ומעבר לזה, לעודד את העושים במלאכה, כי הם עומדים מול הגופים או מול האנשים שהכי קשה להתמודד איתם, וזה לא פשוט.

גב' נורית אבנר: אתה יכול להסביר איך נוצרים חובות במחלקה

הווטרינרית?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא. אבל אני יכול לנחש. אם בא מישהו לעשות חיסון

ואומר 'אני אעשה, אני אשלם עוד מעט', אז הוא משלם עוד מעט ולא משלם.

גב' שירלי פאר יגרמן: בדיוק ככה.

גב' נורית אבנר: כן?

מר אבי גרובר: זה עירייה, זה לא מכולת.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין לי כלבים, אין לי חתולים.

גב' נורית אבנר: הוא מחסן לפני שהוא גובה את הכסף?

גב' שירלי פאר יגרמן: היו כל מיני מקרים.

גב' רות גרונסקי: למה הוא לא קודם משלם ואז עושים לו חיסון.

מר עידן למדן: הוא נתן ויזה שחזרה או שיק שחזר או טיפול,

הורדה...

גב' נורית אבנר: ... לפני שמחסנים, לוקחים את הכסף.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני סמוך ובטוח שמנכ"לית העירייה תדע לנהל את

האירוע הזה בצורה ראויה.

החברה הכלכלית – על החברה הכלכלית נעשה ביקורת כוללת, ונעשתה גם ביקורת על סוגיית הגלריה. אני כאן רוצה לפתוח כבר באמירה, שעצם הדיון על דו"ח הביקורת בחברה הכלכלית, הוא שנוי במחלוקת בתוך הוועדה. אני חושב שזה המקום כן לתת במה לגיא, שהוא חושב אחרת, כדי לבטא את דעתו. ויכול להיות שדעתו היא הקובעת. אני חושב, הדיון היה האם צריך לקיים את הדיון בהיעדר זה שראשי הערים בעבר, מנכ"ל החברה הכלכלית בעבר, לא היו חלק מהדו"ח ולא היו חלק מהאנשים שנבדקו או נחקרו או ביקשו את התייחסותם לדו"ח.

אני לדיון עצמו הזמנתי את כל המנכ"לים בעבר, לא הזמנתי ראשי ערים בעבר, והזמנתי את מנכ"ל יסודות, כי הוא רלוונטי לאחד הנושאים המרכזיים כאן. רק מנכ"ל יסודות הגיע, כל השאר לא הגיעו. בנתון הזה אפשר היה באמת לגמור

את הדיון ולהגיד אוקיי, אין ביקורת, אנחנו חושבים, רוב חברי הוועדה חשבו שנכון לקיים את הדיון ומכאן גם הממצאים. אני באמת מבקש שגיא יציג את עמדתו כדי שנוכל להמשיך, בסוגיה הזאת.

מר גיא קלנר: ספציפית על החברה הכלכלית?

מר אהרון אלמוג אסולין: כן.

מר גיא קלנר: היה לנו ויכוח ענייני במהלך הדיון. ובעיניי, להביא לדיון עובדים של החברה הכלכלית שמנסים לעשות עבודתם נאמנה בהיעדר מנכ"ל קבוע ובהיעדר מנכ"ל בכלל מזה תקופה מאוד-מאוד ארוכה, חילופי ראשי ערים שהיו פה מהתקופה של איציק בואכה שירה ועד אליך, החברה הזו יש לגביה עוד שאלות יסוד שלא נפתרו. אם היא מתקיימת או לא מתקיימת. אם היא מתקיימת, מה מנדט הפעולה שלה. באיזה תחומים היא פועלת, באיזה לא, מה התקורות שהיא עשויה לקבל במסגרת הפעילות היא מבצעת. המון-המון דברים שהם יסודיים, שהם אסטרטגיים, שהם בבסיס הפעילות. כל השאלות האלה, בשלב הזה אפילו, נותרו ללא מענה. אפילו בדיונים שאנחנו מנהלים, הם עדיין ללא מענה חד-חד משמעי.

ואחרי זה באים ומנסים לפרוש את העירייה לגבי הפעילות שלה, ויש חורים כאלו. עכשיו בוא נגיד ועושים את הדיון, שאני חושב שלא היה צריך לעשות אותו. בוא נגיד ועושים את הדיון. לדיון הזה צריך להגיע אם מדברים על למה החברה הפסיקה את פעילותה אני סתם נותן דוגמא, בתחום דחיפת הדיירים לעולם התמ"א 38. איפה ראשת העיר לשעבר או ראש העיר לשעבר, לא זוכר איפה זה היה בדיוק. איפה מנכ"ל החברה באותה תקופה? זה פיל כזה בחדר.

לכן בעיניי, בפורמט שהחברה נמצאת כרגע, בכוח אדם שהחברה נמצאת כרגע, בהיעדר המנהיגות שנובע מהיעדר מנכ"ל ועכשיו מתחיל להיכנס לשם ראש עיר בצורה יותר אקטיבית, לא כי שירה לא נכנסה או איציק לא נכנס. כי קודם היה

מנכ"ל מתפקד, ואם היו חסרים, הנמנעים העיקריים אליהם ברמת גיבוש מדיניות, זה ראש עיר שהוא יו"ר הדירקטוריון או מנכ"ל. אלה לא נמצאים שלושת העובדים שנמצאים מהם, שאחת מהם היא פקידה, בעיניי זה לשקשק את העריסה בכוח מוגזם ולא רלוונטי.

אז זו היתה טענת העיקרון שלי לגבי הדיון, שהוא דיון חסר. זה לא רלוונטי בהקשר הזה. כאשר גם התשובות שצריכות להינתן, אין ממי לקבל אותם.

מר אהרון אלמוג אסולין: הדברים הם דברי טעם, כמו שאמר גיא, הדיון הוא ענייני. הדברים האלה היו צריכים בעצם לעלות אולי שלב אחד קדימה, ובכלל לא לעשות ביקורת על החברה כאשר אין מי שיענה על השאלות.

גב' דברת ויזר: השאלה מתי הוא התחיל את הביקורת, אם הוא התחיל את הביקורת-

מר אהרון אלמוג אסולין: לא היה לפני ולא היה אחרי, והיה ממלא מקום ראשון והיה ממלא מקום שני, וב-2015 לא היה מנכ"ל, היה כמה שבועות אולי-

מר אבי גרובר: היה ממלא מקום מנכ"ל.

גב' שירה אבין: היה ממלא מקום. מה?

מר אבי גרובר: היה ממלא מקום מנכ"ל.

מר אהרון אלמוג אסולין: היה ממלא מקום, אנחנו יודעים, אבל בסוגיות המרכזיות שגיא מדבר עליהן לא היה מי שיענה.

מר אבי גרובר: אבל גיא, אני חייב להגיד משהו, החברה הכלכלית במהלך גם שנת 2015 ולכל האורך, היתה זרוע ביצוע של עיריית רמת השרון בפרויקטים מאוד-מאוד משמעותיים. ואני חושב, תיכף אני אתייחס לדו"ח, השאלה עד כמה הדו"ח הזה באמת הכניסו את היד וניסו לגעת בליבה הבוערת של חלק מהנושאים, או שעצרו איפה שהוא בדרך.

אני חושב שבקטע של החברה הכלכלית, יש פה שאלות. אתה אומר האם הפסיקו את הזה. אני תיכף אעלה פה כמה שאלות. תקשיב, זה הכי פה בחדר הזה שיש.

מר גיא קלנר: אין בעיה אבל-

מר אבי גרובר: הכי אינטרסים של העירייה, ושל אנשים בכירים בתוך העירייה נעשו שם, כאילו כדי-

מר גיא קלנר: שמה? לא הבנתי. שמה?

מר אבי גרובר: נעשו בחברה הכלכלית. תיכף אני-

מר עידן למדן: נעשו בחברה הכלכלית, כמו הדו"ח ביקורת של הגלריה.

מר אבי גרובר: לא רק דו"ח הביקורת של הגלריה, אתה שואל את עצמך, יש 2 גופים שנבחרו לנהל את הפרויקטים הכלכליים, ואתה תשים לב פתאום שהגופים שקשורים שם מאוד קשורים לאנשים פה. אז אתה שואל את עצמך כאילו מה, אני כאילו משאיר את זה בחברה הכלכלית ולא מתייחס לזה בעירייה?

מר גיא קלנר: לא, אבי, יש נתיב שלם-

מר אבי גרובר: הבעיות הכי קשות התנהלות של החברה הכלכלית, קשורים לדברים שקרו בקומה הזאת.

מר גיא קלנר: אבי, אבי. לא אמרתי לא לעשות ביקורת בחברה הכלכלית. אמרתי שבהינתן הנתונים הקיימים של חוסר יציבות ניהולית ברמת מנכ"ל. אגב, אם היית אומר זו חברה של 600 איש ואין מנכ"ל 300 חודשים, אני אומר עדיין בסדר. זו חברה של 2.5 אנשים, שהמנכ"ל הוא 60% מהביזנס, או 80% מהביזנס. ראשי ערים שהתחלפו, אתה התחלפת במרץ, בפברואר.

מר אבי גרובר: אבל זה בדיוק העניין, זה בדיוק העניין.

מר גיא קלנר: ויש שם שאלות יסוד של התוויית מדיניות שלא היה מי שייתן להם תשובה.

מר אבי גרונר: זה לא נכון. אני לא מסכים איתך.

מר גיא קלנר: ... הנחיה לאושרה להפסיק את תחום ההתחדשות העירונית.

מר אבי גרונר: למה? כי פה החליטו שמפסיקים.

מר גיא קלנר: לא היה מי שייתן לזה תשובה.

מר אבי גרונר: לא, אבל זה פה בעירייה.

מר גיא קלנר: נו.

מר אבי גרונר: כשאתה קבעת מי אנשי המקצוע-

מר גיא קלנר: ... לקרוא לך, לא לקרוא להם.

מר אבי גרונר: אגודת הספורט שהיא גוף גדול, אתה לא יכול לבוא סתם להוריד. זה הרבה יותר קשה שאיזושהי בעיה תרד עד למטה במחלקת הכדורסל עם איזושהו מישהו, כי אתה צריך לעבור כל כך הרבה גורמים באמצע. החברה הכלכלית היא זרוע ביצוע, יושבים שם אנשים שלמעשה מוציאים לפועל מדיניות שקורית פה. הם עובדים ביומיום מול- זה מאוד קצר המרחק בין ההחלטות שמתקבלות פה בעירייה לבין הביצוע עצמו של הפרויקט. ואני אומר לך, שעיקר הכשלים בחברה הכלכלית קרו בקומה הזאת.

מר גיא קלנר: יכול להיות, אבל הקומה הזאת לא זומנה לדיון.

מר אבי גרונר: מינו אנשים מסוימים-

מר גיא קלנר: אבי, הקומה הזאת לא זומנה לדיון. זה מה שאני אומר לך.

מר אבי גרובר: יש פה חברה שכביכול זכתה. יש 2 חברות שנבחרו לנהל פרויקטים כלכליים, נכון? יש 2 חברות שנבחרו לנהל פרויקטים כלכליים, את הפרויקטים של ההתחדשות העירונית, נכון? יסודות-

מר גיא קלנר: אגב, שירה, אני לא בטוח שזו רק את, יכול להיות שזו פרח.

גב' שירה אבין: אני ממש לא אני, לא, לא.

מר גיא קלנר: יכול להיות שזה איציק, יכול להיות שזה-

גב' דברת וייזר: פרח לא ירבה בוועדה.

גב' שירה אבין: אני אשמח להתייחס אחר כך.

מר אבי גרובר: אנחנו מדברים עכשיו על המקום של העירייה מול הזה. יש 2 חברות שנבחרו, נכון. ואומרים כאילו שמים פה סימן שאלה למה פתאום 2, כי היה בהתחלה 1, נכון?

גב' דברת וייזר: מי הזה השני?

מר אבי גרובר: יש את חברת יסודות שקיבלה 90 נקודות.

גב' דברת וייזר: אה, אז תגיד, יסודות.

מר אבי גרובר: ויש חברה שנייה שקיבלה 91 נקודות, נכון? מי אבל עבד מטעם החברה הכלכלית, מטעם אותה חברה שזכתה במקום הראשון במשך חודשים ארוכים בחברה הכלכלית? לאון מורוזובסקי, מטעם החברה שזכתה במקום הראשון, וכאילו לא עשתה שום פרויקט. אבל לאון מורוזובסקי האיש הכי קרוב למי שהיה פה ראש העיר, עבד איתם החברה הזאת שוטף כל חודש, קיבל חשבונית. אז אני אומר לך שהכשלים-

גב' שירה אבין: לא, אבל תלך עד הסוף לפחות.

מר אבי גרובר: הכשלים הכי קשים עם החברה הכלכלית, קרו פה בקומה הזאת, לא במקום אחר.

מר גיא קלנר: בסדר, אבל לא היו נמענים לחקירה.

מר אבי גרובר: אתה שואל? 2 חברות, ההוא הכיר את המנכ"ל הזה, ההוא הכיר את המנכ"ל הזה. הם הביאו את החבר'ה ועשו... בחברה הכלכלית.

גב' שירה אבין: ... במהלך השנה הביתה.

מר גיא קלנר: בסדר מאה אחוז. אני מדבר על הסטרקצ'ר של הדיון, הוא היה חסר, הוא היה חסר כזה חורים.

גב' שירה אבין: אתה צודק.

מר אהרון אלמוג אסולין: כולם אומרים אותו דבר, וכולם מסכימים על אותו דבר.

מר אבי גרובר: שנייה, ועוד מילה אחת. אתה הולך עושה פרויקט בגלריה, בסדר? מי קבע מה יהיה בפרויקט בגלריה? הם קבעו? המנכ"ל קבע?

מר גיא קלנר: אגב, הגלריה הגיעה לשולחן הזה.

מר אבי גרובר: שנייה, המנכ"ל קבע?

מר גיא קלנר: הגלריה הגיעה לשולחן הזה.

מר אבי גרובר: פה החליטו מה עושים. פה החליטו שאתה עושה מכרז של נווה גן, ויש בתוך המכרז של נווה גן עבודות מחוץ לנווה גן. זה החליטו פה, לא בשום מקום אחר.

מר גיא קלנר: אבל את הגלריה, אתה נותן דוגמא כגלריה, החברה הכלכלית היתה זרוע ביצועית לחלוטין.

מר אבי גרובר: של העירייה. הפאקים היו פה בעירייה.

גב' דברת ויזר: ההחלטות היו פה.

מר גיא קלנר: אז מה הם קשורים...?

מר אבי גרובר: לא הם, אבל מבקר העירייה שבא לבדוק את הנהלים גם פה בעירייה, היו הכשלים הכי קשים, כביכול בתפקוד של החברה הכלכלית, לא קרה כי האנשים בחברה הכלכלית עשו כשלים, אלא פה בעירייה היו כשלים. אני לא יודע, יבוא המבקר של החברה הכלכלית, יקרא לזימון את איציק. יבוא איציק יגיד לו 'מי אתה? אתה החברה הכלכלית. אני לא יודע אם לדבר איתך'. פה בעירייה שיש לו הרבה יותר סמכויות.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל היו"ר הוא תמיד ראש העירייה, לכן הבעיות מתחילות מכאן והפתרונות אמורים להיות כאן.

מר אבי גרובר: אז הוא יקרא, ההוא לא יודע.

מר אהרון אלמוג אסולין: בואו נדבר כרגע, לא על ה-

מר עידן למדן: לכן זה צריך להיות נדון, זה כל העניין.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אני אומר, אני לא יכול לומר שמה שגיא אומר הוא לא הגיוני לגמרי, ממש לא. יש הרבה טעם במה שהוא אומר והוויכוח הוא ענייני. אבל את הדיון חייבים לעשות.

מר אבי גרובר: נכון, ואני אגיד לך מה העניין באיזשהו מקום. כשמבקר העירייה מכין דו"ח כזה, הוא צריך להתמקד בהיבטים שבאמת קשורים לממשק זה בין עירייה כמזמין העבודה לבין החברה הכלכלית כמבצעת אותה. וכשמתחיל פתאום להיווצר איזשהו פרויקט, ופתאום הוא מתחיל ללכת לכל מיני כיוונים אז צריך לבדוק איך עירייה מקבלת החלטות כשהיא משתמשת באותו גוף ואיך היא מבצעת. למקרה הזה החברה הכלכלית היא כמו החברה למשק וכלכלה...עכשיו תגיד שבפרויקטים שעשינו, שיפוץ של בתי ספר, לא

העירייה יכולה לעשות, אלא החברה למשק וכלכלה היא תעשה את הביקורת.
אתה באיזשהו מקום מפסיד.

מר גיא קלנר: אבי, רוב הבעיות לא הלא היו הבעיות בממשק. רוב הבעיות, אם קיימות כאלה, היו בהחלטת מדיניות מה שאתה קורא זה קומה.

מר אבי גרובר: זה היה באיזשהו מקום הממשק.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה זה ממשק. זו הגדרת המדיניות, זה הממשק.

גב' שירה אבין: הרי לא היו מיליון פרויקטים. צריך לשים את הדברים באיזושהי פרופורציה. היה נושא של הגלריה, הוא הגיע לכאן יותר מפעם אחת כי באמת אני חושבת שזה הפורום שצריך לדון, וזה הפורום שצריך לבדוק. ואני ביקשתי מניסים שיעשה את הבדיקה. כי אני ראיתי שיש שם דברים שלא נראים לי. אמרתי – אנחנו לא ממשיכים...

מר אבי גרובר: זה מחלה ש... בכל הגוף אם אני יכול להגיד את זה.

גב' שירה אבין: מה זאת אומרת?

מר אבי גרובר: הבעיות האלה, יש מכרז בסינמה סיטי שמתחיל בסכום מסוים ופתאום רואים שם כל מיני עבודות שמבוצעות בתוך המכרז. היה אישור, לא היה אישור, איך היה אישור. יש גלריה, מתחיל הפרויקט בסכום מסוים, פתאום מגיע לכל מיני מקומות. כל מיני העסקה של יועצים שאתה פתאום שמפה הכתיבו כל מיני יועצים... ואיכשהו 2 מאושרים והם קשורים והם חברים, והם מגלגלים פה סכומים מטורפים.

גב' שירה אבין: אין לנו ויכוח.

מר אבי גרובר: זה לא רק גלריה היתה איזושהי בעיה. זו מחלה שרצה לכל האורך.

גב' שירה אבין: גם בחברה הכלכלית, ברגע שיושבים גם יועצים,

צריך להבין, ... והיום אתה יושב כיו"ר. אתה שומע את הדברים, אתה צריך... ממנכ"ל, מיועץ משפטי של החברה, ואתה בעצם דברים שאומרים לך שהם מאושרים ואפשר להתקדם ואתה שואל 8 פעמים, אתה גם מתקדם, כי אתה מקבל את התשובות מאנשי המקצוע. כי בסופו של דבר זה מה שאתה צריך לקבל. עיקר הבעיה שפתאום באמת היתה וצפה-

מר אבי גרובר: שירה, את ראשת עיר, אנחנו העלינו, אני כיו"ר התאגיד, מגיע אליי לפני שמשלמים חשבון, זה מגיע אלינו.

גב' שירה אבין: ברור.

מר אבי גרובר: אני ישבתי פה, ואני מקבל פתאום חשבון, ואני מסתכל בחשבון. ויש לי בתוך החשבון הזה, שאני כעירייה מאשר אותו-

גב' שירה אבין: אני מסכימה איתך, אבל זה בדיוק.

מר אבי גרובר: עבודות לפי חוזה 8 מיליון, עבודות מעל חוזה עוד 8 מיליון. מותר להגדיל הסכם ב-25%. אז איך ביצעתי 100% בחוץ, ועוד אני ברבע פרויקט.

גב' שירה אבין: אני לא יודעת, אני לפחות יכולה להעיד-

מר אבי גרובר: אתה מתחיל לראות את הקפיצה, לא בחשבון חלקי מספר 25, אתה צריך לראות את זה ב-4, שבפתאום מתחיל לקפוץ שם איזה סעיף, ובמקום לפנות 6,000 טון פסולת, מפנים לא זוכר איזה מספר זה.

גב' רות גרונסקי: 9,000 ומשהו.

מר אבי גרובר: איזה מן סכום כזה שלא קשור לכלום ופינו שם פסולת.

מר עידן למדן: 80,000 טון.

מר אבי גרובר: ואז אתה שואל את עצמך מי עמד מאחורי הזה, מי היה קשור לפינוי פסולת, מי דאג שיביאו לשם... יש פה מיליון שאלות. עוד פעם, אני לא אגיד פה שמות, אבל אתה שומע את הסיפורים, ומישו צריך לבדוק את הסיפורים האלה. אבל מיליונים, עוד פעם ועוד פעם.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז אם יש הסכמה שצריך היה לקיים את הדיון וצריך לנסות להפיק ממנו את המיטב, אני חושב, ואני חוזר עוד פעם על הפטור שיש להנהלה הנוכחית, מזה שהיא לא צריכה להצטדק על העבר, היא צריכה רק ללמוד את הלקח ממנו ולעשות יותר. אז בוא נראה איפה הדברים מתמקדים. כי יש הרבה מאוד בעיות. הבעיות לפעמים הן בעיות יסוד. ולפעמים הן בעיות של תיאום, אבל הבעיות קיימות.

יש הפסד של כסף של החברה הכלכלית לאורך השנים. במצטבר מ-2012 עד 2013, 17 מיליון. אחר כך יש איזשהו רווח תפעולי זעיר שעליהם...

מר אבי גרובר: יש מחלוקת על המספרים, אבל בסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון, נכון.

מר גיא קלנר: מה המגמה?

מר אהרון אלמוג אסולין: המגמה היא של התיישרות עכשיו. אבל לא קורה כלום גם, בואו נבין את זה.

גב' דברת וייזר: זו גם מגמה, וההתיישרות זו מגמה.

מר אהרון אלמוג אסולין: חבר'ה, מגמה לא בודקים בשנה, זה לא הולך ככה.

מר אבי גרובר: גיא, זה לגמרי פועל יוצא של האם אנחנו פה בעירייה, כמה פרויקטים מעבירים לשם רגע.

מר גיא קלנר: אין בעיה, זה אגף לא שונה מחברות כלכליות אחרות ברמת יסוד החברה. בסדר, זה דיון.

גב' שירה אבין: זה לא רק מה אנחנו מעבירים.

מר אבי גרובר: זה חלק מהדיון שאנחנו מקיימים ואתה חלק מאותה ועדה בחברה הכלכלית שאמורה לבדוק לאן בדיוק... עוד פעם, אני מודה, ניסינו להביא מנכ"ל חברה כלכלית, ובאיזשהו מקום עצרנו את התהליך הזה, כי היה לנו מאוד חשוב לראות גם לאן החברה הכלכלית בדיוק...

מר גיא קלנר: נכון.

מר אבי גרובר: איזה סוג של פעילויות החברה הכלכלית הזאת תעשה בדיוק כדי שזה לא רק יהיה אותו אחוז תקורה, שזה לא יהיה פועל יוצא רק של אותו אחוז תקורה, אלא באמת שיש פה כמה פרויקטים נוספים, כמו הפאנלים הפוטו וולטאיים, ופרסום ודברים אחרים, שזה ניסיון ליצור יש מאין, וזו חברה כלכלית. אם היא יודעת לעשות את הדברים האלה, אז פה יש לה באמת ערך מוסף.

מר גיא קלנר: קדימה.

מר אבי גרובר: כי יש לי הנדסה, שגם הנדסה יודעת לבנות. לנו יש, לא לי. לנו יש הנדסה, שגם הנדסה יודעת לבנות. ואז אתה שואל את עצמך, מה היתרון בחברה כלכלית אל מול הנדסה. יש יתרונות מסוימים, אם מנצלים את זה לרעה, זאת אומרת, דרך אגב, ב-2 המקומות אפשר לנצל את זה לרעה. אבל אתה יודע משהו, דווקא הדיון פה יכול להקטין את הסיכוי שינצלו לרעה את החברה הכלכלית, כי הפרוטוקול של הדיון הזה מתפרסם באינטרנט וכולם יכולים לקרוא אותו. והדיון ששם, לך תמצא אותו.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה זה שם?

מר אבי גרובר: של החברה הכלכלית, הרי הוא לא מתפרסם.

מר אהרון אלמוג אסולין: החברה לא ממש מקדמת פרויקטים.

גב' שירה אבין: היא לא יכולה אבל לקדם... מנכ"ל.

מר אהרון אלמוג אסולין: רגע, חבר'ה. אבל שנייה, רגע.

מר אבי גרובר: היא יכולה כמו ענקית.

גב' דברת וייזר: היא יכולה אם יש פה מישהו שמשותף פעולה ואין פה

חילופי שלטון ונותנים לה לנהל פרויקטים.

מר אבי גרובר: עיריית רמת השרון נתנה חינוך כל השנים ולא עצרה,

ניקו את הרחובות ולא עצרו. היה אפשר, גם החברה הכלכלית היתה יכולה

לתפקד, והיה בה ראש עיר חדש, והוא היה יכול להחליט בנקודה מסוימת. אני

חושב שפה, את הפרויקט הזה אני חושב שהוא פחות-

גב' דברת וייזר: אבל זה לא עובד ככה, מה זאת אומרת?

מר גיא קלנר: אבי, הנמשל הוא לא נכון בעיניי. כי חברה כלכלית

בשונה מהתנהלות שוטפת של עירייה, שהיא רבת שנים ובעלת מסורת ובעלת

שורשים עמוקים, היא שונה. פה אתה מקים אורגן חדש שנסגר ונפתח, ולא

החליטו בדיוק לאן הוא הולך. ואם לא יהיה פה גיבוי מערכתי אמיתי של ראש

עיר, של מועצת עיר, של גזבר, של מהנדס-

גב' שירה אבין: של מנכ"ל גם.

מר גיא קלנר: של מנכ"ל חזק לאורך זמן אגב. מנכ"ל לאורך זמן

ולא כזה שכל שנה וחצי יורד או מורד לו הראש – אז זה לא ילך. כמו בכל דבר

בחיים, אגב. ולכן אני חושב שזה קצת-

מר אבי גרובר: אני אומר שזה היה יכול, כשהביאו לפה-

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי הקדמנו את הדיון, ועוד לא שמנו את הדברים-

מר עידן למדן: ... שלא היתה גם היכולת של החברה לעבוד

לכשעצמה.

מר אהרון אלמוג אסולין: כדי שלדיון יהיה איזשהם נתונים, אני אזרוק את כל הנתונים שעלו. תרשמו לכם. חבל פשוט לקיים דיון על כל דבר והערה על כל דבר. החברה לא ממש מקדמת פרויקטים. הרב מכר תוקצב ב-50 מיליון ש"ח, נעשה שימוש נכון לזמן הביקורת ב-18 מיליון בלבד.

נווה גן תוקצב ב-11 מיליון, לא עברו את החצי. התקורה קטנה מידיי לטעם הביקורת. 3.5% במקום 5%-6%. אין הגדרת יחסי גומלין עירייה-רימונים. מבנה ואיוש תפקידים חסר ולא מאפשר תפקוד יעיל. אין כלכלן, גזבר העירייה בעבר שימש כמין ממלא את הפונקציה של הבדיקות הכלכליות. תחלופה תכופה של מנכ"ל, והדירקטוריון לא מתכנס. הלוואות יקרות מידיי.

אין הליך של הזמנת עבודה מסודרת של העירייה מרימונים. המענה בדו"ח הביקורת הוא התנצחות ולא ממש הסבר. פרויקט אילת, קול קורא יצא כאשר אין תקציב מאושר, אבל מציעים איזשהו ריטיינר. אין תבחינים לאיכות וניסיון המציעים, ולפיכך נפסלו 6 מתוך 8 הצעות. קשר אישי בין מנכ"ל רימונים ל-4 חברות שאחת מהן זכתה היסודות. ניהול משא ומתן מעורר סימני שאלה בעיקר לאור תוצאות חידוש המשא ומתן אחרי שהתמנה מנכ"ל.

קיבלנו איזשהו הסבר חלקי שבעצם הפתיחה היתה על פי ההצעה, ורק כאשר היה פרויקט נכנסו למשא ומתן. חשש לפגיעה במינהל תקין בגלל ניגוד עניינים. אף אחד מ-30 הפרויקטים של התחדשות עירונית שהופנו לרימונים, לא קודמו למעט אילת.

אנרגיה סולארית – בני חסיד שנבחר כיועץ, למרות שאין תיעוד לגבי תקופת ההתקשרות שלו. מכרז שירותי תחזוקה ופיקוח שוב בתחום האנרגיה הסולארית, לא ברור אם יש או אין סעיף סנקציות למקרה של אי עמידה בזמנים. פרסום בשילוט, יש הפסד של פוטנציאל רווח של 2.5 מיליון ש"ח בשנה.

גדעון 3 זה פרויקט שכבר אושר פה.

מר אבי גרובר:

מר אהרון אלמוג אסולין: סליחה.

מר אבי גרובר: גדעון 3 דרך אגב קורה, הוא כבר קיבל היתר לדעת.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז יכול להיות שבזמן הביקורת הוא עוד לא היה בדו"ח.

גב' שירה אבין: אז הוא עוד לא היה.

מר אהרון אלמוג אסולין: יכול להיות שהוא לא היה. הערות קשות על ניהול. אין הסכמים, אין חלוקת אחריות, לא עומדים בסיכומים שנקבעים על ידי החברה עצמה.

צריך להגיד ולהיות הגון גם כאן, אולי שיתוף הפעולה לא היה מיטבי. בסוף התהליך ובמהלך הדיון, ניתנה אופציה לעובדות החברה הכלכלית לתת התייחסויות גם אם הן עורכות, למועד סגירת הדו"ח. ואני אומר בצורה כוללת, שהתשובות היו בהחלט מניחות את הדעת, בעיקר אלה שנגעו להסכמים שקיימים בין עירייה לבין החברה לביצוע העבודות וכאלה דברים.

לדעת חברי ועדת הביקורת, הדו"ח היה חסר כי הסינמה סיטי כפרויקט הדגל של החברה, בכלל לא נבדק. והיתה לנו הערה קשה מאוד לביקורת, כי אי אפשר להעביר את החברה הכלכלית כשפרויקט הדגל שלה לא נמצא על שולחן הניתוח. התשובה שקיבלנו זה היעדר תקציב, התפזרות יתר וזה. אני אומר שווה לעשות דו"ח פחות על תחום אחר, אבל אם כבר בודקים את החברה הכלכלית, אז ודאי שצריך לבדוק גם את פרויקט הדגל שלה.

מר אהרון אלמוג אסולין: עלתה עוד סוגיה, שמי שהעלה אותה זה בעצם מהנדס העיר, האם זה נכון לבצע ביקורת. זה עלה אגב בדיון זוטא שהתקיים קודם. האם זה נכון לקיים ביקורת על חברה הכלכלית, כשהיא תלויה תלות ישירה בתקציבי העירייה. ולדוגמא בנווה גן נגמר התקציב. אז מה אנחנו רוצים

שהחברה הכלכלית בדיוק תעשה שם? נכון, תוקצבו 11 מיליון ש"ח, אבל הם אינם. אז אם הם אינם, מה אנחנו רוצים מהחברה הכלכלית.

גב' רות גרונסקי: נכון.

מר אהרון אלמוג אסולין: עשינו דיון שגם הוא היה שנוי במחלוקת, לפחות מול גיא, האם נכון להמשיך, או נכון שהחברה הכלכלית תמשיך לפעול. אני העליתי את הסוגיה הזאת כשאלה רטורית, ורוב חברי הוועדה חושבים שהחברה הכלכלית היא זרוע ביצועית, חיונית לעירייה, ובתנאי שהיא מתקיימת על כל מרכיביה.

נעבור להמלצות: סוגיה ראשונה – עברנו אותה. הסוגיה השנייה – גם עברנו אותה. אנחנו חושבים שדו"ח הביקורת הזה, ואולי שווה יהיה להוסיף לו גם את הסינמה סיטי, הוא צריך להיות הפריזמה שדרכה העירייה, הנהלת העירייה והנהלת הדירקטוריון צריכים להסתכל על המשך עתידה של החברה הכלכלית. צריך לדון בדו"ח הזה לא ברמה שעכשיו עשינו של נקודות פה ושם. וצריך להעמיק, צריך להעמיק, כי הדברים שעולים פה הם דברים מצד אחד קשים, מצד שני אפשר ללמוד מהם ולהפיק לקחים לעתיד ולהמשיך הלאה.

???: יש החלטות עבר ועתיד.

מר אהרון אלמוג אסולין: סליחה?

???: יש השלכות לעתיד, ויש החלטות שרירות וקיימות שמשפיעות על אזרחים.

מר אהרון אלמוג אסולין: פרויקט אילת – זהו פרויקט מרכזי שנוי במחלוקת בעיר, במועצה, בתושבים. קמו להן תנועות מחאה למיניהן, הדעות חלוקות. הדעות גם ברורות יחסית, אני חייב לומר.

ויחד עם זה, מהדו"ח הזה אנחנו לא יכולים להפיק שום מסקנה לגבי ההשפעה שהיתה לניגוד העניינים לכאורה בין מנכ"ל החברה בזמנו למנכ"ל יסודות. קיבלנו הסברים ארוכים על ידי כל מי שהיה מעורב בעקיפין, לא על ידי גיבור הפרשה עצמו. מנכ"ל יסודות הגיע לדיון, הגיב מאוחר יותר במכתב ארוך ומנומק. לכאורה תהליך ההתקשרות איתו היה תקין ולא נמצא למעט סוגיית ניגוד העניינים שום נושא שאפשר לבוא ולהצביע יש פה משהו לא נקי. מצד שני, לא קיבלנו מענה מה התמורה ששווה 50 מיליון ₪ שיסודות נותנת.

2 הערות לביקורת: דו"ח רימונים לא כולל את הפרויקט המרכזי, כבר אמרתי, ובעלי תפקידים מרכזיים, כמו מנכ"ל החברות בעבר, היו צריכים להיות חלק מהבדיקה של האנשים. אם אתה רוצה לקיים עכשיו את הדיון – אפשר. אם לא, אפשר לעבור הלאה.

מר אבי גרובר: לא, לא, בסוף. תמשיך עד הסוף.

מר אהרון אלמוג אסולין: מאה אחוז. פיקוח על חנייה – עיקרי הממצאים שעלו, מנהלת מחלקת תווי חנייה, הגב' אסתר עמרם, עובדת ללא כתב מינוי, הקצאת תווי חנייה, לא כולל הנחיות לגבי חריגים שאינם תושבי העיר, כמו למשל עובדי עירייה שמתגוררים מחוץ לעיר. באופן אבסורדי, למנהלת מחלקת תווי החנייה, אין הרשאות למערכת תוויים. זה משיקולים כספיים, ולכן היא לא יכולה לבצע בקרה.

יש בעיה שוב בסנכרון בין מערכות מחשב. כמות הדו"חות פר פקח מצביעה על פערים לא הגיוניים בין פקח רחום וחנון לעומת פקח חרוץ ותזזיתי, בפערים, אל תבקשו ממני את המספרים, אני בטוח שכולכם קראתם את החוברת הירוקה, ושאתם זוכרים את הנתונים משם. לא מתבצעות בדיקות בריאות לפקחים מעבר לתהליך הקליטה. לא מתבצעות הדרכות שוטפות.

(מדברים ביחד)

מר אהרון אלמוג אסולין: אין הכשרה שוטפת למעט הכשרה ראשונית שניתנת לפקחים, לא פנימית ולא חיצונית. איתור כתובות באופן ידני, הפקת דו"חות ממערכת אוטומציה לוקות בחסר. הטיפול המשפטי בערעור על דו"ח חנייה מתבצע באופן ידני כשאנחנו כבר ב-2016. דו"חות לרכבי כוחות הביטחון לא נגבים, ויש קושי אמיתי באיתור וגבייה. כפל תשלומים, יש כאלה אנשים שמשלמים קנס פעמיים והעירייה לא עושה מאמץ מספיק כדי להחזיר את הכסף. ואתר העירייה לא מעודכן בתהליך ביצוע ערעור על קנס.

עיקרי ההמלצות: בעבר המלצנו ש... פונקציות שיושב אצל הגב' אסתר עמרם: שזה משרד הפנים, תווי חנייה ופניות הציבור, תלונות הציבור, יופרד. אז לא ניגע כרגע בתלונות הציבור, אבל מחלקת תווי חנייה ומשרד הפנים אין שום קשר ביניהם, ההמלצה שלנו זה להעביר את המחלקה שנותנת את תווי החנייה לתושבי העיר למחלקת המנהלה של אגף הפיקוח.

שיפור מערך המחשוב, זו הערה שתהיה תמיד נכונה, כל זמן שלא נענים לה. הטלנו על ראש מחלקת הפיקוח אבנר סער, לבחון מחדש את מבנה המחלקה. מבנה מחלקת הפקחים חייב להיבחן מחדש. לא גיבשנו דעה אם צריך לשנות או לא, אבל הוא חייב בהחלט לעבור איזושהי בחינה ובדיקה מחדש. אנחנו ממליצים למסד את הנושא של בדיקות רפואיות תקופתיות.

פרופ' מרק מימוני: למה אתה רוצה לבדוק אותן? לתת ציפרלקס לכולם?

מר אבי גרובר: נהפוך הוא, אנחנו רוצים אותם עצבניים, לא?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, כי אני חושב שפקח שקלטנו כשהוא היה בן 25,

בריא-

גב' רות גרונסקי: בגיל 25? אז הוא כבר לא פה. אתה יכול להיות רגוע.

הם לא נשארים.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, יש כאלה שהם קצת יותר מבוגרים, ועדיין עובדים, ואני חושב שזו אחריות שלנו להגדיר אחת לתקופה. לא אמרתי שצריך להיבדק אחת ל-3 חודשים, אבל אחת לתקופה לעשות איזושהי בדיקה שהאיש כשיר להיות כל היום ברחוב תחת השמש, בקור, בגשם.

גב' רות גרונסקי: בגלל שזה תפקיד פיזי?

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, אני חושב שזה מתבקש. וכנ"ל לגבי הדרכות תקופתיות. זה לא יכול להיות שאדם מקבל הדרכה בתחילת הדרך, ו-5 שנים אחרי זה אין לו כלום.

גב' רות גרונסקי: זו בעיה של כל התפקידים.

מר אהרון אלמוג אסולין: וזה באמת בקטנה, אפשר לעשות את ההדרכות פנימיות ברובן, ולרכוש מידי פעם הדרכות חיצוניות ממוקדות על כלל האוכלוסיות. אני בטוח שזה ישפר את השירות לתושב כמו הליכות ונימוסים, תודעת שירות וכל מיני דברים כאלה.

השלמת תקני הפקחים. מחלקת הפקחים עובדת באופן קבוע ב-2-3 תקנים פחות. אנחנו מודעים כולנו לקושי בגיוס פקחים, גם בגלל שזה לא מתגמל וגם בגלל שזה תפקיד כפוי טובה וקשה. ולכן, מתחייבת מחשבה ברמת הנהלת העירייה, הייתי אומר אפילו ברמת מועצת העיר, לנסות למצוא איזשהו פתרון יצירתי איך אפשר להיטיב עם האנשים האלה, כדי להביא גם מועמדים ראויים וגם כאלה שישרדו ויישארו כאן.

הטלנו על מנהל המחלקה לבחון את הפערים הגדולים בין התפוקות השונות של הפקחים. הטלנו עליו לבצע גם הדרכות לעובדות מחלקת המנהלה. שמענו תיאורים מאוד לא נעימים על תנאי העבודה שלהם שם, כולל חולדות שמסתובבות על המקלדות, על צפיפות בחדרים. זה לא יכול להיות רמת השרון

2016. מתבקש להיעשות מאמץ מיוחד לאיתור משלמי כפל מס ולהחזיר את הכסף.

עדכון אתר העירייה לגבי אופן הערעור. אני הסתכלתי, אי כי חטפתי קנס פעם בעיריית בני ברק בקניון איילון, אתה אף פעם לא יודע באיזה קטע אתה נמצא.

גב' רות גרונסקי: תפר. רמת גן או בני ברק.

גב' שירלי פאר יגרמן: יש כבר שילוט, היה בג"צ על זה.

גב' רות גרונסקי: בסדר, וזכיתי והערעור התקבל.

גב' שירלי פאר יגרמן: גם אני זכיתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל אתם יודעים מה, לא שלחתי לפקס, לא הרמתי טלפון, הכל אונליין במחשב. רק ברמת השרון אנחנו עדיין צריכים-

גב' דברת וייזר: זה ממש מסורבל ברמת השרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה בלתי אפשרי.

גב' דברת וייזר: זה פשוט נורא, אתה צריך ללכת לשם, לשלוח פקס, להשאיר צילום...

מר אהרון אלמוג אסולין: לא נעים להגיד, אבל גם עיריות במצב סוציו אקונומי 2, יש להן את המערכות האלה. זה לא דבר בשמיים. אני רק מצוין את ההערה, לא מעבר לזה.

היועץ המיוחד בנושא החנייה, יחד עם היועץ המשפטי, יבחנו אופציה להעתיק את ההסכמים שיש בין עיריות תל אביב וירושלים למערכת הביטחון, לדעתי מני בן חיים יכול לתרום את תרומתו בעניין הזה.

גב' רות גרונסקי: מה זה?

מר אהרון אלמוג אסולין: מערכת הביטחון, קשה לאתר את כלי הרכב שלהם.

חלק יש להם מספרים כפולים, חלק כי הם מסתתרים מאחורי כל מיני זהויות לא...

מר אבי גרובר: דבר איתם.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין לי בעיה לדבר איתם. אתה יודע מה?

מר אבי גרובר: צחקתי, אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אפילו דיברתי איתם ויש נכונות לשלם את הקנסות האלה, שלא תטעו לרגע. זה חלק ממערכת לפחות מהמקום שאני מכיר.

מר אבי גרובר: אני אגיד לך מה אמרו לי באחד המקומות. בתוך מדינת ישראל אנחנו 100% מעל החוק. אז אני בטוח שגם בזה הם יהיו 100% על החוק.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אפילו יכול לתת עצות אישיות בעניין הזה, והן מקובלות על המערכת.

מר אבי גרובר: אנחנו נחליף על זה מילה.

מר אהרון אלמוג אסולין: למרות כל הקשיים, הדו"ח מראה על עשייה לא רעה בכלל, אפילו טובה. בזמן האחרון יש גם שיפור משמעותי בגביית חובות עבר. כפי שזה משתקף בטבלאות שראיתם בסוף דו"ח הביקורת.

יחד עם זאת, ראוי לבחון, שוב, לבחון, לא קבענו שצריך להעתיק את זה. אבל לבחון את האופציה של רשות חנייה, שוב, כפי היא קיימת בחלק מהערים. זאת אומרת, שבמקום להתעסק בגיוס פקחים, בטיפוחם, באחזקתם וכו', למקר חוץ את הדבר הזה. יש חברות שעושות את זה. אני יודע שקרית מוצקין עושה את זה, וזה באמת לא בשמיים. ראוי לבחינה.

גב' רות גרונסקי: יש מיקור חוץ, באמת?

מר אהרון אלמוג אסולין: ראוי לבחינה. יש לזה משמעויות, צריך לשקול אותן. בשביל זה יש הנהלת עיר, ובשביל זה יש מועצת עיר. אני חושב שזו בהחלט הצעה אופרטיבית שאפשר ליישם.

לראש האגף הנכנס מחכה הרבה מאוד עבודה, וחשוב שסוגיית הפיקוח תהיה אחת הראשונות שבהן הוא יעסוק. אנחנו, חברי הוועדה, מבקשים לחזק את ידי העוסקים המלאכה הלא פשוטה הזאת, להביא את הערכתנו לעשייה ולבחון ברמה של מועצת העיר, הנהלת העיר, כיצד ניתן לשפר את תנאי השירות ותנאי העבודה של כל עובדי האגף. הגלריה.

מר עידן למדן: חשבתי ש-3 עמודים יהיו לך רק על אילת, לא רק על הגלריה.

מר אהרון אלמוג אסולין: הגלריה – זה נושא שהאנדר-גראונד שלו מן הסתם כמו שאומר ידידי גיא קלנר, הפיל הזה בחדר אף אחד לא מדבר עליו, אז גם אני לא מדבר על הפיל הזה. ולכן נתייחס רק לנתונים כפי שהם עולים.

ב-2012-2013, מתכננים לבנות גלריה בשדרות ויצמן. הפרויקט מקבל מספר תב"ר ומתוקצב ב-6.7 מיליון ₪. משרד הפנים מאשר את זה. הפרויקט ממומן בחלקו על ידי מפעל הפיס. בפרויקט הזה מעורבים ימבה של גופים: גזבר העירייה, אגף הנדסה, קבלן מבצע, אדריכל, חברה מפקחת, רימונים – לניהול כלל הפרויקט.

התכנון מתחיל במכרז, סליחה, בעירייה, באגף ההנדסה, ללא מכרז, רק עם הצעות מחיר. ובפברואר 2013 הוא עובר לחברה הכלכלית בצורה לא טובה, בצורה חסרה. למשל, החברה הכלכלית לא ידעה שמפעל הפיס מממן חלק מהפרויקט הזה.

מר אבי גרובר: מה זה לא ידעה?

גב' דברת וייזר: מה זה לא ידעה?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא ידעה, לא ידעה. ככה כתוב בדו"ח הביקורת. אני לא בודק את דו"חות הביקורת.

גב' נורית אבנר: רחמים לא ידע.

מר אהרון אלמוג אסולין: כשהנושא עובר מאגף הנדסה לחברה הכלכלית, הם לא יודעים שיש מימון של מפעל הפיס.

מר אבי גרובר: חבר'ה, זה לא אמור לעניין אותן מאיפה בדיוק.

גב' רות גרונסקי: אם זה לא היה עצוב, זה היה מצחיק.

???: כי זה צריך להיכנס במכרז מראש, כדי שהקבלן יידע שמי שמשלם לו על ה...
שמי שמשלם לו על ה...

גב' רות גרונסקי: חלקית זה מפעל הפיס.

מר אבי גרובר: העירייה אחראית להזמין מולו, היא אחראית לשלם לו.

גב' רות גרונסקי: לא, לא, זה לא נכון. כשאתה עושה הסכם, הקבלן צריך לדעת שחלק מהפרויקט-

מר אבי גרובר: אם העירייה לא היתה עושה מה שהיתה עושה שם, מפעל הפיס היה כבר ממזמן מעביר כסף.

גב' רות גרונסקי: לא, לא. אבל בהסכם שלך מול הקבלן, צריך להיות כתוב שהוא יודע שחלק מהכסף יועבר על ידי מפעל הפיס.

מר גיא קלנר: ... ישירות אליו ממפעל הפיס.

גב' רות גרונסקי: ברור, ברור. זה לא עובר דרכך, אתה לא מעביר דרכך. ככה זה עובד.

מר גיא קלנר: קולו של אהרון הולך ואוזל.

מר אהרון אלמוג אסולין: קולי ניחר. ואפילו כוס תה שנייה עוד לא קיבלתי.

מר גיא קלנר: אתה אופוזיציה.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה נכון.

גב' דגנית גרינבוים: בגלל זה אני קמה להכין.

מר גיא קלנר: זו היתה הכוונה. פשש, יאללה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מאוד מעריך את זה.

מר אבי גרובר: יירשם לפרוטוקול שראש הלשכה קמה באופן אישי.

מר אהרון אלמוג אסולין: תוספת בניין הסדנאות, מועבר לחברה הכלכלית בעל פה. וללא תקציב מאושר. תתחילו לעבוד, זה על תקציב הגלריה.

גב' רות גרונסקי: יהיה בסדר, סמוך על סמוך.

מר אהרון אלמוג אסולין: מנוגד לכל מינהל תקין. ניתן היתר והוחל בעבודות, ואז הוגש ערר של התושבים שהתקבל באוגוסט 2013. מפסיקים את העבודות. מהפסיקה של הערר אפשר ללמוד שאלמנטים תכנוניים משמעותיים כגון תקן חנייה, לא נלקחו בחשבון של התכנון. בספטמבר מחדשים את ההיתר. ולמרות שכבר יודעים בשלב הזה שהתקציב חורג מעל ל-25%. אין עדיין לחברה הכלכלית או להנדסה מקור תקציבי להשלים את העבודות של הפרויקט.

הקבלן גם מקבל היתר לחידוש העבודות שבועיים לפני שההיתר יוצא. בעצם היו צריכים להוציא לו היתר להתארגנות, אבל הוא כבר התחיל לבנות במייד. הגדלת התב"ר שנעשתה פה בחדר הזה במרץ 2014 על ידי מועצת העיר, העלתה את התב"ר ל-11.2 מיליון ש"ח, והתב"ר הזה לא קיבל את אישור משרד הפנים.

במרץ 2014 מפעל הפיס מפסיק לשלם את התשלומים לקבלן, שכן התברר שאין מקור תקציבי להשלמת הפרויקט. בספטמבר אותה שנה הופסקו העבודות על

ידי הקבלן בגלל אי תשלום. האומדן להשלמת הגלריה על כל מרכיביה, עומד נכון לכתובת הדו"ח, על 14.4 מיליון ₪, כאשר הגדלת התקציב הזה-

גב' רות גרונסקי: כולל כאילו, אתה צריך להגיד...

מר אהרון אלמוג אסולין: נובע מהגדלת הפרויקט של הגלריה, חדרי אומנים, עצירת העבודות, חידוש העבודות.

מר גיא קלנר: זו הדגשה חשובה, שאני לא בטוח שכולם הבינו את חידודה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לכן אני מדגיש אותה.

גב' דברת ויזר: אז תדגיש עוד פעם.

מר אבי גרובר: לא, לא. יש שם סדנאות, ולכן זה לא יעלה 14.

מר גיא קלנר: לא, לא, רגע.

גב' שירה אבין: מה, מה?

מר גיא קלנר: תן לי משפט. לא קשור אם יהיה או לא יהיה. האומדן שמדבר עכשיו על-?

מר אהרון אלמוג אסולין: 14.4.

מר גיא קלנר: 14.4, לוקח בחשבון פרויקט אחר לחלוטין מהפרויקט שאושר בתחילת הדרך. זה מבנה אחד לעומת 2 מבנים עם חיבור ביניהם. צריך רק להפריד.

מר אבי גרובר: וחיבור למבנה שלישי.

מר גיא קלנר: רגע, זה כולל חדרי סדנאות?

מר גיא קלנר: כן, כן.

גב' דברת ויזר: אז למה... את זה?

- מר גיא קלנר:** אנחנו מנסים לבחון...
- מר אבי גרובר:** כאילו מבנה אחד, מחברים 3 בניינים.
- מר גיא קלנר:** לא, אבי, בוא נפריד בין 2 סוגיות, האם צריך לעשות שם את מה שרוצים לעשות שם או לא.
- גב' דברת וייזר:** אבל לא משנים את האומדן אם אנחנו לא רוצים לעשות את זה?
- מר אהרון אלמוג אסולין:** כשהוא כתב את הדו"ח הזה-
- מר אבי גרובר:** אני אסביר לך למה.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** תן לי לענות לה.
- מר אבי גרובר:** כי עד הרגע, עוד לא בדיוק הבינו, זה בטיפול, זה תיכף ייפתר, מה החוקים הרלוונטיים, ולפי זה נגזר מה אפשר לבנות, ולפי זה ייגזר האומדן הסופי. וזה יובא לאישור, וזה-
- גב' דברת וייזר:** למה אנחנו 10 חודשים פה לא מביאים פה לאישור לבטל את הסדנאות האלה.
- מר אבי גרובר:** הסדנאות בוטלו.
- גב' דברת וייזר:** אז זה לא 14 מיליון, אז צריך לעדכן את התקציב ולהקטין אותו.
- גב' רות גרונסקי:** אבל הוא... לאותו רגע, דברת.
- מר אבי גרובר:** ראש העיר הנוכחי, סליחה שאני מדבר על עצמי בגוף שלישי, נתן הוראה ברורה – אין סדנאות.
- גב' שירה אבין:** ההוראה הזאת נעשתה עוד לפני על הסדנאות.

מר אבי גרובר: לא יודע, הם שם לא כל כך ידעו את זה. נוצר מזה עכשיו משמעות שלמה, כי זה 2 מגרשים, איחדו את ה-2 מגרשים למגרש. תיכף אני אתייחס לזה.

מר גיא קלנר: לא, אבל הסוגיה, רגע, רגע, שנייה.

מר אבי גרובר: תיכף אני בצורה מסודרת אתן פה איזושהי סקירה על ה-

מר גיא קלנר: מה שחשוב ל... אני חושב אובייקטיבית של הדבר, יש פה 2 סוגיות גדולות בסיפור של בחינת הגלריה. יש פה את הליך השתלשלות האירועים, ויש פה את הסוגיה התקציבית. הסוגיה התקציבית, גם במהלך דיוני הוועדה-

מר אבי גרובר: זה נגזרת.

מר גיא קלנר: שנייה. ביקשנו להבין מה הפער של בין תפוח לתפוח. כלומר, מה החריגה התקציבית שבין המבנה הראשון, כפי שאושר ב-2012, לעומת אומדנו דהיום, רק המבנה הזה, ולזה לא היתה תשובה. בדרך התווספו אותן יחידות.

גב' דברת וייזר: עוד מבנים, אוקיי. אז אתה לא יודע להגיד מה היתה החריגה האמיתית בתקציב-

מר גיא קלנר: על פרויקט המקור.

גב' דברת וייזר: מפרויקט המקור.

מר גיא קלנר: זה הכל.

מר אבי גרובר: אתה יכול לדעת עד לשקל. מה זאת אומרת אתה לא?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, דו"ח הביקורת לא עוסק בזה, זה הכל.

מר אבי גרובר: דו"ח הביקורת לא עוסק בעוד כמה דברים.

מר אהרון אלמוג אסולין: בסדר, אבל אני אומר כרגע, כשאנחנו מדברים על האומדן-

גב' דברת וייזר: לא, כי הוסיפו עוד דברים בדרך, אז לא-

מר אבי גרובר: יש לך חשבונית להכל, מה אתה לא יודע?

גב' דברת וייזר: את לא יודעת מהפרויקט הראשון מה היתה חריגה, כי גם שם היתה חריגה.

מר אבי גרובר: אהרון, אתה יודע כמה היה כל דבר, יש לך חשבונית להכל.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, הוועדה לענייני ביקורת לא הלכה לבדוק את החשבוניות שלה. היא קיבלה דו"ח גמור. היא מתייחסת לנתונים הגמורים.

מר אבי גרובר: זה נכון.

מר עידן למדן: הנתונים הם לפברואר 2015 או מרץ 2015.

מר אהרון אלמוג אסולין: כדי שהנתונים יהיו ברורים, האומדן מתייחס לכל המכלול. זה הכל.

מר גיא קלנר: יפה.

מר אהרון אלמוג אסולין: יהיה, לא יהיה – זו סוגיה אחרת לגמרי.

גב' רות גרונסקי: נכון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל כרגע, כדי שנתיישר על הנתונים, ובשביל שלום בית, לפחות בתוך הוועדה הקטנה הזאת, רצינו לציין את הנתון הזה. אפשר לזרוק אותו, אפשר לא להתייחס אליו, זה בסדר גמור. אבל כדי שנדע למה אנחנו מתייחסים, אז זה הנתון שעלה.

במהלך הדיון עלה בצורה ברורה, שהתכנון לא היה מיטבי בלשון המעטה. הופעל

לחץ מצד ראש העירייה דאז, ובכלל זה המעבר לביצוע כאשר ממשיכים לבצע שינויים כל הזמן. אמנם היה תב"ר מוגדר לגלריה, אך לא לחדרי האומנים. ובכל זאת, התכנון והביצוע של השלד של תוספת אלו, בוצעו מבלי שהיה להן תקציב.

משתתפי הדין, אני אעשה את זה כללי, ציינו כי אין זה המקרה היחיד של ביצוע חפוז בשל לחץ פוליטי לקיצור תהליכים ותיקונים בהמשך, ובכלל זה אישור תקציב. השיפוץ ביד לבנים כדוגמא.

מר אבי גרובר: השימוש במילה 'חפוז' פה היא-

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה צודק, אני מתקן, התכנון המזורז. התחושה של רוב משתתפי הדין היה שהוצג פרויקט בעלות נמוכה יחסית, שגם קיבל אישור בפועל, ולאחר מכן מבוצעים שינויים והרחבות שלא מקבלות את האישורים, או שמקבלות אישורים חלקיים.

נדגיש, ופה אני חייב להגיד שזה הדו"ח הכי פסימי שאי פעם יצא לי לכתוב. לא שיצא לי לכתוב כל כך הרבה דו"חות או התייחסויות לדו"חות, אבל יש פה איזושהי התנגדות מובנית בתפקידי שומרי הסף. אולי נעבור למסקנות או להמלצות, ואז אנחנו נהיה יותר חכמים.

גב' רות גרונסקי: אהרון, היום אתה פואטי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני משתדל, כדי לא לשעמם את הפורום. הנחיות החברה הכלכלית מהעירייה, החורגות מהזמנת עבודה, חייבות להיות בכתב ובחתימת ראש העירייה, גזבר ומהנדס העיר. אני יודע שיש החלטה של הגזבר, אם אני לא טועה, שכל העברת עבודה לחברה הכלכלית בכלל דורשת מועצת עיר. על אחת כמה כאשר מדברים על חריגה שמחייבת את החתימה של האנשים האלה.

יש לקבוע מראש מי מנהל את הפרויקט, החברה הכלכלית או אגף ההנדסה. בוודאי שלא להתחיל עם גוף אחד ולהעביר אותו לגוף השני. ואם הוא כבר מתבצע כי ככה יצא, אז שיבוצע באופן מלא ובצורה מלאה.

אנחנו ממליצים שהמחלקה המשפטית תבחן הצורך בחתימת חוזים מול יועצים ומתכננים על מנת לכלול אלמנטים נדרשים ביחסים שבין המתכנן היועץ שלא מופיעות בהצעות המחיר. בהצעת מחיר הוא אומר 'אני אתן X', אחר כך אומרים לו 'לא, אנחנו רוצים X פלוס 17', וזה לא מתועד בשום מקום. הנחיות לקבלן לביצוע חייבות להתבצע רק כאשר ההיתר הוצא, ולעשות הפרדה בין התארגנות לבין ביצוע. האחריות הביטוחית – גם בזה היתה איזושהי הערה שם, חייבת להיות מוסדרת טרם תחילת העבודה.

על גזבר העירייה לוודא כי הזמנות עבודה מהחברה הכלכלית וכן עדכונים הוצאו על מקור תקציבי מאושר על ידי משרד הפנים. ופה אני רוצה להגיע לדיון היותר העקרוני.

חוק העיריות, או חוק הבחירה של ראש העירייה, מאפשר לו להיבחר באופן ישיר, לגבש מדיניות, והמטה שלו, שזה בכירי העירייה, נמצאים באיזושהו תפקיד שתוך כדי הדיון ראינו את המצוקה שלו. מצד אחד יש להם אחריות לאפשר לראש העירייה לממש את המאווים שלו, כי לשם זה הוא נבחר, והם לשם זה נלקחו לתפקיד. מצד שני, באופן מובנה יש להם קופנליקט-

מר אבי גרובר: הם לא נלקחים על ידו.

מר אהרון אלמוג אסולין: סליחה?

מר אבי גרובר: לפי פקודת העיריות, מי שממנה את בעלי התפקיד

הבכירים זה לא ראש העיר, אנחנו לא בארצות הברית.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא אמרתי. לא אמרתי ש-

מר אבי גרובר: אני לא טראמפ, ואני לא...

גב' דברת ויזר: הוא לא אמר שנבחרו, הוא אמר שהתפקיד שלהם למלא את המדיניות.

מר אהרון אלמוג אסולין: אמרתי התפקיד. לא.

מר אבי גרובר: הם נבחרים זה, זה לא-

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא. לא אמרתי נבחרים.

מר אבי גרובר: ההנהלה הבכירה נבחרת על ידי ועדה, אני לא יכול להעיף ואני לא יכול...

גב' דברת ויזר: הוא לא אמר את זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: קודם כל, זה לא אישי אליך, כי אנחנו לא דנים בך.

מר אבי גרובר: לא, לא, בסדר. אני מדבר כראש עירייה עכשיו. צריכים להבין את זה אנשים.

מר אהרון אלמוג אסולין: ראש עירייה נבחר יש לו את המטה שלו. המטה שלו יש לו תפקיד שמובנה בו קונפליקט. מצד אחד הם חייבים לאפשר לו לקיים את התפקיד שלו, לממש את המדיניות שלו, בשביל זה הוא נבחר. ומצד שני, הם אמורים להיות שומרי הסף שאומרים לו 'עד כאן'. אני חייב לומר שבמקרה הזה, זה לא קרה. ואני חושב שבשום מקרה אנחנו לא יכולים להביא איזושהי המלצה נבונה איך זה לא יקרה בעתיד. מכאן הפסימיות שלי.

מר עידן למדן: בדו"ח הכולל על חברת רימונים זה קרה?

מר אהרון אלמוג אסולין: סליחה?

מר עידן למדן: בדו"ח הכולל על חברת רימונים ובעוד כמה מקרים,

זה קרה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא יורד לסוף דעת, עידן.

מר עידן למדן: אתה אומר שפה זה לא קרה. יש עוד מקרים ש...

גב' דברת וייזר: הוא הציג קונפליקט אחר, זה משהו אחר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל אני דן בגלריה עכשיו, עידן.

מר עידן למדן: זה מחזיר אותך לדו"ח המרכזי.

מר אהרון אלמוג אסולין: עידן, אני דן בגלריה. בגלריה שומרי הסף אפשרו יתר חופשיות לראש העירייה לקיים פרויקט, ולא ידעו להגיד לו 'עד כאן'. ואני חושב שאין לנו המלצה. ואם פה למישהו המלצה, אני אשמח מאוד לשמוע אותה, איך עושים ששומר סף הוא גם וגם.

גב' דברת וייזר: איך נמנעים מהקונפליקט הזה.

מר אהרון אלמוג אסולין: ואני לא בטוח שיש פה מישהו שיכול לבוא-

מר גיא קלנר: אני חושב שההגדרה של שומרי סף בראשות שלטונית מקומית או לאומית, היא לא כל מטה הנהלת העירייה. שומרי סף מוגדרים כיועץ משפטי...

מר אבי גרובר: הם לא המטה.

מר גיא קלנר: לא מטה... אומר כאילו אהרון הם מטה ראש העיר. הם לא מטה ראש העיר.

גב' דברת וייזר: יועץ משפטי...

מר אבי גרובר: המטה של ראש העיר הוא מאוד מצומצם. הוא לא מטה ראש העיר. והם לא מוציאים לפועל את מדיניות ראש העיר ומדיניות העירייה.

מר עידן למדן: בכל הכבוד הראוי, זה גם לא דיון של ועדת

הביקורת... שומרי הסף...

מר אבי גרובר: אתה מוציא לפועל את מדיניות העירייה כפי שהתקבלה בהחלטות שהתקבלו במליאת המועצה.

מר אהרון אלמוג אסולין: מאה אחוז.

מר אבי גרובר: יש תקציב, אישרנו תקציב – אני מוציא לפועל את התקציב.

מר עידן למדן: אתה אומר לבן אדם למלא את תפקידו.

מר גיא קלנר: יש הגדרה לשומרי סף בגוף ציבורי.

עו"ד מיכה בלוס: אין הגדרה.

מר עידן למדן: אין הגדרה כזאת.

מר גיא קלנר: זה בטח לא כל בכירי העירייה באשר הם.

מר עידן למדן: יש ציפייה כזאת, אין הגדרה כזאת.

מר גיא קלנר: זה בטח יותר קרוב ליועץ המשפטי ולגזבר. מבקר בוודאי.

מר עידן למדן: זה לא מתפקיד ועדת הביקורת. צודק אהרון שזה דיון עקרוני אידיאולוגי כללי, אבל זה לא משהו שקשור לפעילות ועדת ביקורת. לצערנו.

מר אהרון אלמוג אסולין: את הפרק של מבקר העירייה סיימנו.

גב' רות גרונסקי: יש את הפנים, משרד הפנים.

מר אבי גרובר: רוץ גם על הפנים, ואז נקיים דיון. אני רוצה שבפרוטוקול יופיע בצורה מסודרת, ואז אחרי זה ניכנס לדיון, והתושבים יראו עד איפה הם קוראים. אבל בואו נעשה שיהיה מובנה, בן אדם יוכל לבוא ולהבין.

- גב' דברת ויזר:** אני יוצאת ב-21:00, אני מתנצלת.
- מר אבי גרובר:** בסדר.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אין רחמים. חשבתי ל-
- מר גיא קלנר:** הוא רצה קצת אתנחתא.
- מר אבי גרובר:** הבאנו לך תה, יאללה. הבאנו תה, שתה ודבר.
- מר עידן למדן:** אני חושב שהמבקר אבל צריך להגיב קודם.
- מר ניסים בן יקר:** אולי לפני שאתה ממשיך, אני אגיד איזה כמה מילים.
- מר עידן למדן:** לפחות לזה שהוועדה לא קיבלה את עמדתו באיזשהו עניין, אני חושב שראוי לשמוע מה המבקר אומר.
- מר ניסים בן יקר:** קודם כל, אני מודה ליו"ר הוועדה לענייני ביקורת ולחברי הוועדה על הפעילות שהם עשו. הדו"חות מדברים בעד עצמם. אני ממליץ לכולם לקרוא אותם בדקדקנות. הנושאים שנבחרו בביקורת השנה, מקיפים ומהותיים בעבודה השוטפת בעירייה.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אני מסיים עם זה, אוקיי.
- מר ניסים בן יקר:** אני עומד מאחורי כל הממצאים שהדו"ח העלה, ואני מפנה את תשומת לבכם, שקיימת חשיבות מכרעת לתיקון הליקויים, ולמעקב אחר תיקון הליקויים. אתה יכול להמשיך.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** תיכף נגיע גם לנושא של תיקון ליקויים, כי הוא שולב בדו"ח השני ולא כהמשך לדו"ח הראשון. עשינו 2 דיונים בנושא של תיקון ליקויים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אנחנו דנים כרגע בדו"ח הביקורת של מבקר משרד הפנים לשנת 2015. את הדו"ח קיבלנו ב-31.8, דנו בו ב-6.11. הדו"ח לעין שיעור מצביע על שיפור בתפקוד העירייה יחסית לשנתיים שקדמו לה, שאותן אנחנו בדקנו. אני לא יודע להגיד משהו מעבר לזה. שיפור שרואים את ההמשך שלו גם ב-2016, כי כשדנו בתיקון הליקויים גם קיבלנו משובים על דברים שנמשכים גם בשנה הזאת, שאני בטוח יגיעו לממצאים חיוביים בדו"ח הבא.

הדגשה קטנה שהיא חשובה, במרץ התחלפה מנכ"לית העירייה, זאת אומרת, יש פה הערות שמתייחסות מנכ"לית-מנכ"לית, תזכרו שבמרץ 2016 התחלפה המנכ"לית, ולכן חלק מהתגובות הן תגובות של המנכ"לית הקודמת. חלק קטן, מיעוטן נוגע למנכ"לית הנוכחית.

עיקרי ההערות שעלו בדו"ח. ועדות העירייה התכנסו יותר מבשנים קודמות. אם ניתן את זה בסטטיסטיקות, אז ועדת הכספים ואיכות הסביבה קיימו 4 ישיבות, וועדות אחרות, בטיחות בדרכים, ועד חינוך, ועדה למאבק בנגע הסמים, ועדת מיגור אלימות ומעמד הילד, קיימו 3/4 פגישות, 75%.

!!!: לאיזה שנה?

מר אהרון אלמוג אסולין: 2015. שאר הוועדות התכנסו מלא.

מר אבי גרובר: 2015. אנחנו עדיין באמצע 2016, אי אפשר כבר לסכם אותה.

גב' שירלי פאר יגרמן: סוף 2016.

מר אבי גרובר: סוף 2016. איך הזמן עף כשנהנים.

מר אהרון אלמוג אסולין: הערה לגבי פרסום דו"ח לתושב שבוצע במרץ 2016 במקום באוקטובר 2015. ביצוע התקציב הרגיל, צוינו בדו"ח 3 נושאים שבהם היו פערים מהותיים בין התכנון לביצוע. אנחנו מדברים על התקציב הרגיל. עלו גם הערות לגבי ביצוע תקציבי פיתוח, מרביתם מתייחסים לשנים עברו-עברו. תב"רים שנסגרו ב-2015 באיזון. מאידך העירייה הפעילה תב"ר בסך כולל של 920,000 ₪ לפני שהתקבל אישור משרד הפנים. האישור התקבל בצורה מאוחרת יותר, במועד מאוחר יותר.

חריגות ממסגרת תב"רים מהעבר בסך כולל של 25 מיליון ₪, תיכף נדבר על זה. בפרק ג' של הדו"ח, עלה או דווח על התחלה של תיקון ליקויים, או למעשה תיקונים חלקיים שכבר בוצעו. גם על זה תיכף נרחיב.

לגבי התכנסות הוועדות – אכן יש כאן שיפור ועלתה הסוגיה בדיון איך עומדים ב-100% של דרישות משרד הפנים. מנכ"לית העירייה לקחה על עצמה לטפל ב-2 סוגיות, מנכ"לית העירייה הנוכחית. אחת – להוציא תזכורות לכל יושבי ראש הוועדות, לכנס את הוועדות שלהם כל רבעון, כל חציון, כל מתי שצריך, וזה כבר דבר מבורך.

הדבר השני שעלה, שיש ועדות שאמורות להתכנס 4 פעמים בשנה, וואלה אין להם סיבה להתכנס. אז כדי לדווח 'א.מ.ל', קרי אין מה לדווח, מנכ"לית משרד הפנים תפנה, מנכ"לית העירייה תפנה למשרד הפנים.

גב' רות גרונסקי: השלב הבא, השלב הבא.

מר עידן למדן: בקרוב, בקרוב.

מר אבי גרובר: תן לנו לסיים פה איזה 2 קדנציות וזה, ואחרי זה נראה לאן אנחנו.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני רוצה להזכיר לכם שמנכ"לית זה תפקיד אמון לקדנציה.

מר אבי גרובר: מה זה קדנציה? זה עד שיש אמון. כל זמן שיש אמון, היא יכלה להמשיך.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא. אמרת 2 קדנציות, אולי זה יסתיים עוד מעט.

מר אבי גרובר: שירלי, אמרו פה שזה כאילו תפקיד אמון לקדנציה. אמרתי כל זמן שיש אמון, זה ממשיך.

גב' שירלי פאר יגרמן: אולי אני אלך למכור בשמים בסוף.

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, זה יכול להיות תמיד טוב, אני מוכן לקנות.

מר עידן למדן: או מנכ"לית משרד הפנים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שהפנייה למשרד הפנים, עם בקשה לרדת מהצורך לקיים ישיבות סרק רק כדי להגיד 'אין מה לדווח', מה גם שבחלק מהוועדות יש גם נציגי ציבור וגורמים זרים, אתה מטריח אותם שלא לצורך.

מר אבי גרובר: לא ידוע, קשה לי לחשוב שיש ועדה שממש אין בה מה לעשות.

גב' נורית אבנר: כמה, 2-3?

מר גיא קלנר: כן.

מר אהרון אלמוג אסולין: הוועדה להנצחת נפגעי טרור.

גב' שירלי פאר יגרמן: נפגעי טרור, בדיוק, למשל.

גב' נורית אבנר: אוקיי. מה עוד?

מר אהרון אלמוג אסולין: 4 פעמים?

מר אבי גרובר: היא לא ועדת חובה.

גב' נורית אבנר: אנחנו ביקשנו בוועדת קידום ילד לאחד אותם.

- גב' דברת ויזר:** גם ועדת קידום הילד, אין מה לדווח...
- מר גיא קלנר:** בניתם זה, אני לא אשם על כל ה...
- גב' רות גרונסקי:** היא צריכה להיות ביחד עם האלימות והזה.
- גב' דברת ויזר:** אני ביקשתי שזה יהיה ביחד האלימות.
(מדברים ביחד)
- מר אבי גרובר:** בסדר, אוקיי, הנקודה ברורה. חבר'ה, לא כתבנו את החוק, אבל אנחנו ננסה לקיים אותו כמה שיותר, וננסה להכניס לזה תוכן.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אנחנו חייבים לעמוד במה שמשרד הפנים מנחה אותנו. אם יש לנו השגות לגבי היכולת לממש את זה, צריך לכתוב, לבקש אישור חריג. נקבל – נקבל, לא נקבל – לא נקבל.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** זה מטופל.
- מר גיא קלנר:** יאללה, בסדר.
- מר עידן למדן:** יכול להיות שבאמת עם אין מה לדווח ומעבירים איזשהו מייל בין החברים, לא צריך התכנסות פורמאלית.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** אני לא אחליט את זה. משרד הפנים יחליט.
- מר עידן למדן:** אפשר לשאול האם זה אופציונאלי.
- מר אבי גרובר:** צריך לעבוד על הבונדינג של החברים.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** בנושא של חריגות מתברים – רוב ההערות, ה-25 מיליון, ה-40 מיליון, ה-103 מיליון, הכל מתייחס לתקופות קדומות, ופה המלצת הוועדה היא, הנהלת העירייה צריכה להמשיך במאמציה מול משרד הפנים, על מנת שגיבנת זו של חובות העבר תימחק והעירייה תחזור להיות רשות יציבה/איתנה כפי שראוי שהיא תהיה.

לפני שאני מגיע לבית ספר אורנים, אני אתייחס לנושא של ביצוע התקציב הרגיל. היו שם 3 הערות, אחת על שילוט שנכנס פחות כסף, השנייה על גביית דו"חות חנייה, והשלישית הסדרה של תקבולים מול המשכ"ל. אלה היו 3 החריגות שבעצם קיבלנו פחות כסף ב-2 ויותר כסף בשלישית. צודק? ולכן היו חריגות בתכנון של ההכנסות מול בפועל. זה ההערות. ההערות הן לא באמת בשמיים. וטוב שכך.

מכאן, יש עוד הערה שעלתה שם, גם פה אין קונצנזוס, וגם פה זה נוגע לחברה הכלכלית. שיפוץ בית ספר אורנים.

מר אבי גרובר: גם לחברה הכלכלית וגם ליועץ כאילו?

מר אהרון אלמוג אסולין: כן. ההערה שם, אני כבר אומר שלגיא יש דעה אחרת, והיא בהחלט לגיטימית וחשוב שהיא תישמע. הביקורת אומרת שיש חשש או כנראה שבוצע תשלום כפול. כלומר, שלב התכנון בוצע בהנדסה, עבר לחברה הכלכלית, אחרי שההנדסה בעצם שילמה ל-2 הגורמים, לאדריכל ולמתכנן או למפקח על משהו, סדר גודל של 400,000 ש"ח. כשזה עבר לחברה הכלכלית, לפיקוח, לביצוע, החברה הכלכלית קיבלה עוד חצי מיליון ש"ח, מתוקף זה שהיא מקבלת את האחוזים שלה.

עלתה סוגיה האם באמת יש לנו כאן כפל תשלומים או לא, והדעות חלוקות. והדבר השני, באיזה נסיבות מועבר פרויקט כזה לחברה הכלכלית, כשהוא כבר התחיל בעירייה, יכול להימשך בעירייה, כך לפחות לפי עדות מהנדס העיר. וכשמעבירים אותו לחברה הכלכלית, לא קיבלנו שום הנמקה למה זה בוצע.

מר אבי גרובר: זה לא בדיוק תשלום כפול. קשה לי נורא עם המינוח. יש תשלום לגוף שהוא 100% שלך. תשלום כפול זה נשמע כאילו דני קיבל כסף ויוסי קיבל כסף בדיוק על אותה עבודה.

גב' שירה אבין: או שדני קיבל פעמיים.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, לא.

מר גיא קלנר: זה לא זה ולא זה.

גב' שירה אבין: נכון.

מר אבי גרובר: ופה יש דני קיבל כסף, ואני שילמתי לעצמי בזה כדי-

גב' שירה אבין: גם בחברה הכלכלית, הרי בסופו של דבר בתוך

הדירקטוריון יושב מהנדס, יושב מנכ"ל, יושב גזבר.

מר אבי גרובר: לא, אבל פה התשלום הכפול, זה לא שהיועץ של

העירייה והיועץ של החברה הכלכלית שעושים בדיוק את אותו דבר. החברה

הכלכלית היא כאילו הגורם המכפיל, והחברה הכלכלית זה 100% שלנו. אז אם

לא היו מעבירים את הכסף לחברה הכלכלית, העירייה בסוף השנה היתה צריכה

לכסות את אותם תשלומים שעדיין לא עשו לחברה הכלכלית, זה בסופו של דבר.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא צריך להפוך את הנושא הזה לאיזשהו דיון. אני

חושב שכאשר הנהלת העירייה.

מר אבי גרובר: בקיצור, אני לא רוצה להעליב אף אחד, אבל לפעמים

רואה חשבון, שהוא כותב מתוך הראייה שלו 'כי אני רואה חשבון', אז הוא

לפעמים צריך לפספס את מהות ה-

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, הוא כתב את זה מאוד בזהירות. אבי, בואו נהיה

הגונים.

(מדברים ביחד)

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, חשוב שוב להעלות את הנושא. שכאשר

הדירקטוריון של החברה הכלכלית עם הנהלת העיר יישבו על עתידה של החברה

הכלכלית, חשוב שגם הנושא הזה יעמוד לנגד עיניה, כדי לראות שבאמת הוא

עושה את זה מאוד זהיר. הוא שם את זה עם איזו מידה מסוימת של ספק. אני

רק חושב שאנחנו מחויבים להתייחס לזה.

סקר נכסים – אנחנו מחויבים לעשות אותו עד סוף 2017. מה שעלה בדו"ח הביקורת, זה שהוא תוקן חלקית. בחנו את זה טיפה יותר לעומק עם עופר מההנדסה וקיבלנו נתון שבפועל נמדדים כ-1,200 נכסים כל שנה בעיר באופן שוטף. זה טופסי 4, שינויי בנייה, מכירה של נכס וכו'. בקצב הזה אנחנו נצטרך 15 שנה כדי לגמור את סקר הנכסים שאנחנו מחויבים לסיים עד סוף 2017.

במבנים בבעלות העירייה שמושכרים לגופים, לא גובה העירייה דמי שימוש. גם כאן כתוב 'תוקן חלקית', אנחנו חושבים שנעשה, כאילו הערת חסר, בעל פה קיבלנו ממחלקת נכסים שנעשתה עבודה להסדרת כל נושא מול כל נכסי העירייה, והיא מתנהלת במקביל. זה תהליכים, זה. לא זבנג וגמרנו. ולכן, כאשר כתוב תוקן חלקית, אז יכול להיות שתוקנו 3%, יכול להיות שתוקנו 97%, אנחנו איפה שהוא בתווך.

מר אבי גרובר: ואיפה שזה לא תוקן, יתקן אותי עינב אם אני טועה, זה כי המשמעות היא שצריך לבצע הליכים מול גופים שאנחנו לא מעוניינים לחסל את הפעילות. לפעמים זה גם כרוך בבירוקרטיה משפטית לא פשוטה, ולכן זה לא משהו שאני יכול 'תשלם', והוא משלם. למשל בית מלינוב, זה הליך שהוא מצריך אישור מועצה.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון, נכון. לכן המילים 'תוקן חלקית', חייבת לקבל קצת יותר תוכן, והתוכן הוא שהנושא בתהליכי הסדרה. חשוב להגיד את זה.

מר אבי גרובר: זה לא מאה אחוז, אנחנו עוד עושים.

מר עינב בן יעקב: אני רוצה לציין שזה לא נבדק מלפני. רק בדיעבד הבנתי שהיה דו"ח שרשום שם שזה טופל חלקית. ואני העברתי את ההתייחסות בדיעבד בכתב לאהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא לאהרון.

מר עינב בן יעקב: דרך המנכ"לית, כמובן, אבל-

מר אהרון אלמוג אסולין: הכנת פרוגרמה לשטחי ציבור. לטעמנו הנושא...

מר אבי גרובר: לדעתי כתוב 'תוקן חלקית', כי ב-2015 היה דיון וב-

2016 זה אושר. אז אני לא, יכול להיות שהוא כתב את הדו"ח, אולי קשה לי להבין אחרת למה הוא התכוון.

מר אהרון אלמוג אסולין: מתי אושרה?

מר אבי גרובר: הפרוגרמה? – ב-2016.

מר אהרון אלמוג אסולין: ב-2016 אושרה?

מר אבי גרובר: פה, בהרכב החדש של המועצה.

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, אז יכול להיות שבגלל זה באמת הוא כתב את זה. הקצאת קרקעות ומבנים לעמותות. גם כאן אומר עינב שכל נכסי העירייה מטופלים ונמצאים בשלבי בדיקה שונים בגופי העירייה, זאת אומרת, זו עבודה שמתבצעת בהיקפים קבועים, וה'תוקן חלקי', הוא להמעיט בעבודה שנעשית במחלקת נכסים ורצינו לתקן. פרסום החלטות ועדת תמיכות באינטרנט. מנכ"לית העירייה עדכנה שזה תוקן.

לגבי הערות או ליקויים שנעשו מדו"חות 2014 של מבקר העירייה. השמה במוסדות רווחה, עלתה סוגיה שאנחנו לא עומדים בקשר עם החוסים, קשר הכוונה היא לביקור שנתי. עלתה הסוגיה שמנהלת אגף הרווחה לא מסוגלת לעמוד במשימה הזאת. הוועדה חשבה, ומנכ"לית העירייה חושבת שכשנותנים כמעט כפל תקנים בתחום הסעד, המינימום זה לדרוש שדווקא האוכלוסייה הזאת תזכה לביקורת שנתי אחד, וזה מבלי להתערב. אי – זה החוק.

גב' רות גרונסקי: אתה כבר העלית את זה בדו"ח שלך פעם.

מר אהרון אלמוג אסולין: כן.

גב' נורית אבנר: דיברנו על זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, ובתיקון ליקויים זה לא תוקן עדיין.

גב' רות גרונסקי: אה, אוקיי. כי אני זוכרת שאתה דיברת לפני שנה על זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון, אני מדבר רק על תיקון ליקויים.

גב' נורית אבנר: הם לא מבקרים את המטופלים. לפחות פעם בשנה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, ההחלטה הזאת לבקר חוסים, היא החלטת מועצה. היא לא רק בחוק כמו שאיריס אומרת בצדק. היא התקבלה כאן כהמלצת ועדת הביקורת באפריל.

גב' רות גרונסקי: הביקורת לפני שנה, כן.

מר אהרון אלמוג אסולין: והיא הופכת להנחיה. וזה שעד היום עדיין לא מבקרים את כל החוסים, אנחנו מדברים על משהו כמו 400 חוסים, ויש תקנים, וזה דבר שחייב להתבצע. אני יודע שמנכ"לית העירייה מטפלת. צריך להביא את זה גם לסיום מוצלח.

פעילות המוקד – עודכנו שיש שיפור מסוים. יש עוד מקום רב לשיפור, בעיקר בהפקת דו"חות, בעיקר בהפעלה נכונה של האנשים מול כלל המשימות. אנחנו מברכים על זה ואנחנו מקווים שהמשך הזה יהיה גם בשנה הבאה. המוקד הרואה לא ראינו שיפור, לא ראינו שינוי, לא ראינו התגייסות של בדיקה של דברים שעלו כאן בדו"ח באפריל, שאמרים שאנחנו מבזבזים משאב שלא לצורך. אז קיבלנו הבטחה ממנכ"לית העירייה שלא יוסיפו מצלמות בלי שתוסף להם גם בינה. זה כבר טוב. אבל וואלה, לשים את אותו אחד שבוהה באני לא יודע כמה מסכים, אנחנו ממשיכים לבזבז כסף. שילך להיות פקח.

גב' שירלי פאר יגרמן: 200 מצלמות.

יש מודיעין שדה שעושה את העבודה. !!!

מר אבי גרובר: וכמה מצלמות יש במחסן?

גב' שירלי פאר יגרמן: עוד הרבה... לפני שנה.

מר אבי גרובר: יש הרבה מצלמות במחסן.

גב' דברת ויזר: בשביל מה קנו אותן?

מר עידן למדן: שאלה טובה. מה עושים איתן? זו גם שאלה טובה.

!!! כב' ראש העיר, יש גופים במדינה שיודעים לטפל.

צריך ללמוד מהם.

מר אבי גרובר: אל תדאג, אל תדאג.

!!! אני לא דואג.

מר אבי גרובר: בבקשה, אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: היחידה לתלונות הציבור – התקבלה החלטה כאן שמבקר העירייה הופך להיות אחראי על יחידת תלונות הציבור. הנושא טרם הועבר אליו. הבטיחה מנכ"לית העירייה שזה יבוצע עד סוף השנה, שזה בחפיפה.

גב' שירלי פאר יגרמן: נכון.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש סוגיה אחרת שנוגעת לתחומי ביניים, שהנהלת העירייה חייבת להסביר. כי גב' אסתר עמרם עושה עבודה מבורכת-

גב' שירלי פאר יגרמן: נכון.

מר אהרון אלמוג אסולין: יכול להיות ששווה להשאיר לה חלק מהטיפולים, אבל חייבים להסדיר את זה. כיום יש יותר מידיי גופים שמטפלים בדבר שאמור להיות מוקד או תלונות. אז צריך לעשות הסדרה של העניין הזה.

בתחום אכיפת הבנייה – קיבלנו נתון של שיפור, גם בפתיחת מספר תיקים וגם בכתבי אישום וצווי הריסה פחות. קיבלנו עדכון ממהנדס העירייה שנעשה שימוש גובר באמצעי צילום שהעירייה רוכשת בהרבה כסף. הדברים האלה הם יותר טובים, אנחנו מקווים שכמות הדו"חות וכמות האכיפה תלך ותגדל, כי גם זה יקרב אותנו למצב של רשות איתנה, אולי גם לתיקון 101.

בתחום מערכות המידע אין לנו בשורה. אני חושב שאנחנו במצב לא טוב. מאז דו"ח הביקורת הקודם-

מר אבי גרובר: לי יש בשורות.

מר אהרון אלמוג אסולין: בסדר, אז אנחנו נשמע את הבשורות. מאז דו"ח ביקורת הקודם לא התקדמנו הרבה, ושווה בהחלט לקחת את הסוגיה הזאת ולשפר אותה.

דו"ח מבקר משרד הפנים מצביע על תחילת שיפור בתפקוד גופי העירייה במגוון תחומים. אם לפני 3 שנים יצאתי באמירה שהעירייה חולה ולא רוצה טיפול, אז אני אומר שהעירייה גם רוצה טיפול וגם לקחה לתשומת לב את הדיאגנוזות שנתנו לה בעבר ולשפר את דרכיה. ואנחנו שמחים שב-2016, שהיא לא שנת הביקורת, התרשמנו מדברי מנכ"לית העירייה שהשיפור נמשך. הוועדה מברכת על זה.

שנה הבאה, באפריל הקרוב, ב-1.4, יוצגו דו"חות שנמצאים כרגע בעבודה. הראשון זה בחינת חובות העירייה, מחלקת רישוי עסקים, מערך ההסעות, הווטרנר העירוני ותחום הרכש. אני שוב מבקש להודות לכל חברי הוועדה ולמבקר העירייה, ולכל האנשים הטובים שעובדים בעירייה ועושים עבודתם נאמנה. תודה רבה, סיימתי.

מר אבי גרובר: אז תודה, אהרון. תודה לחבריך בוועדה, תודה לניסים מבקר העירייה. לפני שאני אמשך, אני מתנצל שלא התייחסתי לזה

בפתח הדברים בישיבה הזאת. אני בטוח שכולכם תצטרפו אליי בתנחומים למשפחת בן ארי על מות הבן ביום חמישי האחרון. היה מאוד כואב לראות ביום שישי את כל החברים, באמת את המאות הרבות של החברים. עידו גדל ברמת השרון, נולד ברמת השרון, משפחה רמת שרונית, משפחת שריון. וגם עידו הלך לשרת בחייל ונהרג בעת מילוי תפקידו. אנחנו מוסרים מפה תנחומים למשפחה ומשתתפים בצערם הכבד באמת.

ועכשיו לדו"ח עצמו. כשראיתי את הנושאים של הדו"ח, אני חייב לציין שהיו לי באיזה שהם מקום אפילו ציפיות מסוימות. אני חושב שזה באמת נושאים מאוד-מאוד משמעותיים בהתנהלות של העירייה.

וכשאני מסתכל על דו"ח כזה של מבקר, אני מנסה לראות מה הבעיות הרוחביות שהוא מצביע. אני חושב שאם מחברים את זה לדיון שקיימנו פה באפריל זה היה? על הדו"ח של 2014. אז יש דברים שאין מה לעשות, הם קופצים לכל אורך הדו"ח- דגל ענק שנפתח.

אני אתחיל כביכול במשהו טכני שדיברת עליו, הנושא של המחשוב. ברמת השרון יש מחשבים, אבל אין מחשוב, סליחה שאני אומר את זה ככה. מסתובבים כל מיני מחשבים בכל מיני מחלקות, אבל אין מערכת מסודרת, מתואמת, מנוהלת, שמאפשרת לעובדים בעירייה ולעירייה לבצע את התפקיד שלה.

בסוף השבוע האחרון יצא מכרז למנמ"ר. לדעתי, גם כשמסתכלים על דרישות התפקיד למי אנחנו מכוונים, לא מבחינת האיש, אלא מבחינת הכישורים של המנמ"ר החדש, יחד עם ההבנה שלנו, שירלי גם ביקרה במהלך השבוע האחרון בכנס "ערים חכמות" בברצלונה. אני לא חשבת שזה משהו שאני כראש עירייה צריך לנסוע. אמנם אני בטוח שהייתי נהנה שם מאוד. אבל אני חושב שמי שבאמת חשוב שילך ואם אנחנו באמת רוצים להתקדם, אני חושב שהגורם הנכון

שילך היה המנכ"לית. ואני חושב שבאמת חזרת משם עם תיק מלא טובנות ורעיונות ומחשבות.

גב' שירלי פאר יגרמן: כבר מיושמות.

מר אבי גרובר: וכבר אנחנו מתחילים ליישם דברים, ואני בטוח שבשנת 2017 עיריית רמת השרון תעשה זינוק לעתיד. אבל אני בטוח שעיריית רמת השרון תעשה קפיצה משמעותית מאוד בנושא של מחשוב. בעולם של היום שהכל מחשבים והכל דברים, הכל מחובר והכל מתוקשר, אז בנושא הזה אנחנו מתכוונים לעשות מהפכה גדולה. ואנחנו כבר בדרך.

ולכן כשאמרת בנושא הזה, אמרתי לך שיש לי בשורה. אז כן, יש. אני חושב שמנמ"ר חדש יביא רוח חדשה בנושא הזה. ההבנה שלנו שלדעתי נושאים של מחשוב זה לא בדיוק נושאים שעולים כסף, אלא זה נושאים שנהפוך הוא, שמהר מאוד גם מחזירים את עצמם ובגדול. והיכולת כמו שאתה אמרת, שאם אני נכנס לאתר אינטרנט ואני יכול ב-2 דקות לשלוח אתמה שצריך ולעשות מה שצריך, האתר של העירייה ייראה אחרת, הרבה דברים ייראו אחרת, ואנחנו כעירייה נתקדם לשנות האלפיים.

מר אהרון אלמוג אסולין: א' – ברכות. אבל חשוב לזכור, אבי, שזה נושא שקבועי הזמן שלו לשיפור הם לא קצרים. זאת אומרת, אם תרצה הסטת ההגה, היא מאוד-מאוד איטית.

מר אבי גרובר: לא בטוח.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, עד שתבחר את המנמ"ר, עד שהוא ייכנס לעניינים, עד שהוא יגבש-

מר אבי גרובר: אמרתי שנת 2017.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אז אני אומר, זה קבועי זמן מאוד ארוכים.

גב' שירלי פאר יגרמן: כן, אבל יש דברים שהם לא צריכים לחכות למנמ"ר.

מר אהרון אלמוג אסולין: רגע, אני אומר את השורה האחרונה. ולכן שווה לתעדף את הטיפול בנושא הזה הכי גבוה שאפשר בסדרי העדיפויות של הנהלת העירייה. כי בלי זה, אנחנו באמת משותקים.

מר אבי גרובר: אנחנו לא ממצים את הפוטנציאל שלנו, והשירות שאנחנו נותנים הוא לא מספיק טוב, ולעובדים שלנו קשה לעבוד בסביבת עבודה כזאת, שהם עסוקים. זה במיליון מקומות. הם עסוקים חצי יום בלמחוק מיילים כי אין להם מספיק מקום בתא מייל. עזוב, זה יורד לרמות פשוט מגוחכות שאיך עובדים מתפקדים בעיריית רמת השרון בסוף שנת 2016. אז את זה אנחנו עובדים על זה ומתכוונים לתקן.

נושא שני שככה עובר באמת לכל האורך בדו"חות האלה, זה מן כזה חוסר בהירות של מי המנהל ומי האחראי. וראינו את זה גם בדו"חות הקודמים עם 3 מוקדים שמטפלים בבעיות, ואנחנו רואים את זה גם פה. אני חייב להגיד בצורה מאוד בולטת בדו"ח הזה. ישב פה גזבר עירייה, והוא חתום פה על כל מיני דברים, והוא אישר מלא דברים. והוא עשה, לא לגמרי ברור לי. מה זה לא ברור לי, אני חושב שזה מאוד ברור למי שקצת מנסה להבין מה עומד מאחורי. אני לא יודע אם הפילו עליו, לא, אני לא נכנס לזה בדיוק. אבל ביותר מידיי מקומות אנחנו שומעים 'הגזבר חתם, הגזבר חתם'. עוד מישהו לא היה מוכן כנראה לחתום איתו, כי הוא ידע בדיוק מה קורה שם. ודברים לדעתי מאוד חמורים קרו, כביכול עם חתימת הגזבר. ואנחנו רואים את זה בדו"ח, שזה מאוד צועק פה בדו"ח של אגף הביטחון, וכל מיני התקשרויות.

חבר'ה, בואו נקרא לילד בשמו. פה התקשרו עם כל מיני גופים ועם כל מיני חברות וזה מצטרף לבעיה השלישית של החבר'ה שברמת השרון, מלמעלה, מהקומה הזאת החבר'ה הסתדרו. אז אנחנו רואים בחברה הכלכלית, שיש איזו חברה כזאת שלא ברור מי היא. וסליחה שאני אומר לך את זה, אהרון, אני לא

יודע כמה המבקר יודע את הדברים. אני מודה שאני ציפיתי ממך קצת להכיר יותר את הדברים. ואני חושב שאם היו עושים קצת עבודה, היה אפשר לגלות דברים שאני גיליתי ב-5 דקות של בדיקה. אומר לך אמיתי.

אם אתה בודק חלק מהחברות שמופיעות בדו"ח של האבטחה, ופתאום זה פעיל שמסתובב פה, והוא אחד החבר'ה שמובילים את פרויקט אילת, הוא אחד מ-4 חברות האבטחה שמקבלות תקציב בנושא של הביטחון. בוס. מה? בודקים מי בעלי המניות באחת מאותן חברות, וזה אחד מהחבר'ה שמובילים את פרויקט אילת מטעם התושבים. אה, איזה קטע. במאות אלפי ₪.

ויש גלריה, והגלריה נתקעת בעבודות שלה, ומתקדמת, מה זה מתקדמת? – מנסים לאשר אותה או לבנות אותה. אבל בגלריה מועסקת במהלך כל אותן שנים שבהן אין גלריה, מנהלת גלריה. מחודש ינואר 2013, יש מנהלת לאין גלריה, ב-680,000 ₪, ב-620,000 ₪, סליחה, 618,000 ₪, יש מנהלת לאותה גלריה. איך היא קיבלה את התפקיד, למה היא קיבלה את התפקיד. אני בטוח שאם תשאל מספיק אנשים ברמת השרון, הם שמעו את השמועות כמוני. אבל היא ניהל, ואתה שואל את עצמך למה הוסיפו סטודיו וחדרי אירוח בגלריה.

את מי היא ניהלה? **???**

מר אבי גרובר: שאלה יפה. אבל היה היתה, סודר ג'וב.

(מדברים ביחד)

גב' רות גרונסקי: יש שם באר, היא שאבה מים מהבאר.

מר אבי גרובר: ואתה שואל, האם היה נורא צריך שם חדרי אירוח,

ולמה היה כל כך חשוב שיהיה חדר אירוח בגלריה.

גב' רות גרונסקי: ... הדו"ח של משרד הפנים.

מר אבי גרובר: אז אתה יודע, אם אתה מקשיב לחלק מהשמועות, זה

משום מה עושה לך היגיון שצריך שם חדר אירוח. ו-620,000 ₪ משולם לאותה מנהלת גלריה במהלך השנים, כספי תושבי רמת השרון. ואתה מסתכל על החברה הכלכלית, עם אותם 2 יועצים של התחדשות עירונית, אז מועסק מקורב מהעבר דרך החברה שזכתה במקום הראשון והמכרז במקום השני. לא יודע, אז הביאו, והחברה במקום השני, חבר ומקורב, זה מן מחלה כזאת, מחלה שעוברת פה ועברה פה.

מר עידן למדן: לצערנו לא מספיק קיבלה ביטוי.

מר אבי גרובר: והמשמעות שלה היתה המון-המון כסף, וזה כאילו, וזה לא, אין לזה, אתה קורא את הדו"חות ויש ככה אמירות באיזה תאריך, איך אמרתי שביבי אמר, זאת אומרת, אם היער נשרף בנוהל תקין זה בסדר. אז מעירים פה באיזה תאריך אושר איזשהו שינוי והכל. חבר'ה, היתה פה, היה פה מחלה מאוד קשה בעירייה. והמחיר שלה היה מאוד כואב לתושבי רמת השרון. ולצערי הרב הדו"חות פה פספסו את זה באיזשהו מקום ביג-טיים, ואני אומר את זה בצורה הכי אמיתית. אני חושב שיש פה פערים שחייבים לבדוק אותם בצורה קצת יותר מה המשמעויות, כי שום דבר פה הוא לא כזה תמים והוא לא-
מר עידן למדן: החברה הכלכלית לא היתה צריכה להפסיד את כל המיליונים. ולהחזיר אותם דרך פרויקט אילת...

מר אבי גרובר: אני אומר פה לפרוטוקול, יש פה מעשים שלא היה פה רק אינטרס לבוא ולחפש את טובת העיר. היו פה שיקולים אחרים, לדעתי יש פה מעשים קשים מאוד, אני חושב שאפשר להגיד את המילה הזאת, זה גובל בפלילי אם לא פלילי, ואני חושב שהדברים האלה צריכים להיבדק וראוי שייבדקו, וראוי שייעשו.

גב' נורית אבנר: מה אתה מתכוון לעשות?

מר אבי גרובר: ראוי שיעשו פה את האחד ועוד אחד. ואני אומר לך,

הדו"ח הזה לא סיים פה את דרכו. חלק מהנתונים שעולים פה, אמנם זה כזה, אומרים יש פה עץ ופה עץ ופה עץ, אז הגיע הזמן שנחבר ונבין שיש פה גם יער.

גב' נורית אבנר: אתה לא עונה לי על השאלה ששאלתי אותך. מה אתה

מתכוון לעשות?

מר אבי גרובר: אני אומר לך שאני בודק מה הדרך הנכונה.

גב' נורית אבנר: לא מספיק שאתה אומר.

מר אבי גרובר: נורית, אני חשוב שזה מאוד ברור מה אני אומר פה.

הנושאים האלה צריכים להיבדק בצורה הנכונה. צריך לראות מי הגורם הנכון שיכול לבוא ולקחת על בסיס הדו"חות שכתב מבקר העירייה, לקחת את זה מפה הלאה, ואני אתייעץ גם איתך ניסים, ואנחנו נשב וחשוב ונראה, ואם צריך זה בטוח יבוא לידי ביטוי גם בנושאים תקציביים, ואנחנו נראה איך אנחנו לוקחים את הדו"חות האלה ומבטיחים. כי אין מה לעשות, נושאי המשרה שהיו פה, צריכים להבין שיש אחריות, והם צריכים יהיו, אם צריך יהיה, לשלם את המחיר על הדברים האלה. נושא התמיכות פה נדון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל אפשר הערה? תראה, ועדת ביקורת, אתה גם

היית יו"ר הוועדה הזאת, לא עושה את הביקורת. היא דנה בדו"ח הביקורת. ומדו"ח הביקורת היא מפיקה את המקסימום שהיא יכולה להפיק. כל הנתונים שעכשיו אמרת, ידועים, מוכרים, נאמרו.

מר אבי גרובר: אז איך אני מתקן? זה לא העניין להעמיק. איך אני

מתקן אם אני מתעלם מהמחלה עצמה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אז אני מסביר לך. אני סיימתי את הדו"ח האחרון

בנימה מאוד פסימית. כי אני אומר שיש לנו פה בעיה אינהרנטית, היא לא קשורה כרגע לראש עיר כזה או לראש עיר אחר.

מר אבי גרובר: אני חושב שהיא מאוד קשורה.

מר אהרון אלמוג אסולין: שנייה רגע. קודם כל השיטה כשיטה מאפשרת. נורית, הביקורת לא נעשית על ידי מבקר העירייה.

מר אבי גרובר: אהרון, אני לא מסכים איתך.

מר אהרון אלמוג אסולין: היא נעשית על ידי גורם חיצוני לעירייה. קבלן חוץ עושה את זה.

מר אבי גרובר: אהרון, תן לי עכשיו, אני רוצה.

מר עידן למדן: גם העניין של שומרי הסף נשאר כיושב על הגדר.

מר אבי גרובר: אהרון, אני רוצה להגיד את זה פה בצורה מאוד

ברורה. נתתי לך לרוץ את השטף, עכשיו תן לי להגיד כמה זה, אני רוצה לרוץ עם השטף. למשל הנקודה הבאה, ובמקום הזה הנושא הזה גם כן בא לידי ביטוי. יש את הנושא של התמיכות. היה פירוט פה של התמיכות. קבוצת הכדורגל קיבלה בשנת 2013: 3,860,320 ₪, קבוצת הכדורסל נשים קיבלה, 1,609,530 ₪. שנת 2014: קבוצת הכדורגל 2,873,301 ₪, קבוצת הכדורסל נשים מקבלת 1,640,000 ₪. השנה הן מקבלות בדיוק את אותו הסכום, זה אותם קריטריונים.

גב' נורית אבנר: זה צריך להיות ככה. חייב להיות שוויון. לא? על פי בג"צ.

מר אבי גרובר: אם אתה מסתכל עכשיו נעשה דו"ח על תמיכות, שלא

ישב ולקח. ואתה כל הזמן דיברת. חבר'ה, שנייה בואו, אני אתן לכם. אני מבקש לסכם, כי אני חושב שזה סיכום. אני יודע שלי יש כראש העיר היום, ועוד פעם אני גם מודה, הייתי יו"ר ועדת ביקורת, ישבתי בחלק מהמקומות, ואני יודע שיש לי קצת יותר יכולת להגיע לחלק מהנתונים אולי מחלקכם.

אני חשבתי שדו"ח שמתעסק בתמיכות, צריך לקחת בין השאר את הנוסחה, באיזשהו מקום לקחת, ובטח בנושא של הספורט ששם המספרים כל כך גדולים. היה צריך לקחת את הנוסחה ולבדוק אותה. ואני חושב שפה-

מר גיא קלנר: תמיכות לא עובר מועצת עיר.

מר אבי גרובר: תמיכות עובר והיה דיון. אבל דו"ח המבקר, היה מקום-

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: הכספים שחולקו בשנים הקודמות עברו את המועצה?

גב' שירה אבין: ברור.

גב' נורית אבנר: כן.

מר אבי גרובר: אבל כשאתה כותב דו"ח ביקורת, דו"ח הביקורת אמור לבוא ולבקר את ההחלטות שהתקבלו. פה גם במועצה יש גם ועדת תמיכות שאני מבין, אני אומר לך, אמרת תפקיד שומרי הסף, אני בטוח שבאו לשומרי הסף ואמרו להם 'אנחנו מצפים מכס 1 ו-2', וגם באיזשהו מקום לבוא ולהגיד – מועצת העיר לא יישמה בצורה נכונה את הנהלים. היא טעתה באופן שבו היא פירשה את הדברים. היא היתה צריכה לשאול שאלות שהיא לא שאלה. אני חושב שזה חלק, אם אנחנו רוצים להשתפר פה, אם המטרה שלנו זה להשתפר, אני חושב שזה המקום שבו היתה צריכה להתבצע בדיקה. כי למשל אני אומר לך הכי בקלות, בקריטריונים מופיע לפי מספר קבוצות שיש לכל מחלקה. ותכלס בדקו את זה לפי מספר פעילים. וכבר פה...

גב' שירה אבין: מה זה 'בדקו'? היית שותף לדברים.

מר אבי גרובר: אני צעקתי על זה גם כחבר מועצה. אבל אני אומר עוד פעם, היתה עכשיו הזדמנות לבוא. כשעושים בדיקה של התמיכות, היו צריכים לקחת לבדוק את הנוסחה. הרי לבוא ולהגיד שכל שנה צריך לגבש, אני חושב דווקא למשל, אני בקטע הזה לא מסכים עם ועדת הביקורת, אני אגיד לך למה. אני חושב שצריכה להיות איזושהי ודאות מסוימת. גופים שנתמכים, צריכים לדעת באיזה עולם הם חיים. רוב הגופים שנתמכים, זה לא איזה משהו של שנה. הם עושים פעילות לאורך זמן. והם צריכים לדעת באיזה עולם הם חיים. שכל שנה אתה משנה והם מחכים לחכות שהפוליטיקאים יחליטו מה השנה, אני לא חושב שזה המצב.

גב' שירה אבין: אתה מקבל החלטות בהתאם ל...

מר אבי גרובר: הבעיה לדעתי היא לא בקריטריונים עצמם. אני חושב שגיבשנו קריטריונים. אני חושב שגם גיבשנו אותם לא רק ב-2009. אני חושב שאיפה שהוא באמצע הקדנציה גם, אנחנו תיקנו את הקריטריונים. אני לא זוכר בדיוק את השנה. ב-2011-2012 היה דיון על עצם הקריטריונים, והיה פה ויכוח אם האברכים הם רמת שרונים או לא רמת שרונים. זה היה דיון שהתקיים פה במועצה באמצע הקדנציה הקודמת. אני לא חושב שהבעיה היא בקריטריונים. אני חושב שהבעיה היתה ביישום של הקריטריונים, באופן שבו לקחו את הנתונים איך הכניסו את המספרים בתוך המשוואה, ויצרו על מנת להעביר כספים לגופים שחפצו ביקרם, ככה קיבלנו עיוותים באופן שבו לקחו את הקריטריונים והגיעו לשורה התחתונה עם המספרים.

גב' שירה אבין: הגופים שבעיקר חפצו כולם תמיד ביקרם זה הספורט.

???: הכדורגל.

גב' שירה אבין: אני לא חושבת שהיו, אחת הבעיות שניסינו... זה

דווקא בעמותות שנתמכות שגם עכשיו קיבלו פחות לטעמי מקבוצות הספורט.

מר אבי גרובר: שירה, שם זה נורא קל לראות. קשה לבוא ולהסביר

בדיוק איך עמותה אחת, איפה, אני אגיד לך אמיתי, איפה הגבול בין דת ורווחה.

ואיפה, איך מסבירים למה עמותה אחת ככה ולמה עמותה אחת קיבלה ככה.

אני חושב שקצת קשה לראות. זה נכון גם שזה נורא קשה להגיד איך עמותה

אחת מחלקת את המנות ונותנת את העזרה... זה משהו שהוא לא פשוט בכלל.

גב' שירה אבין: זה עניין של מדיניות אבל, זה עניין של מדיניות

בנושא של התמיכות בכלל.

מר אבי גרובר: נכון.

גב' שירה אבין: ויכול להיות שצריך להיות דיון במועצת עיר...

מר אבי גרובר: פה אנחנו למשל גם מגיעים והקמנו ועדה והיא תדון,

לי למשל חסר שם תמיכות בנושא של איכות סביבה. נכון, אין שם כמעט תמיכה

בנושא הזה.

גב' נורית אבנר: אף פעם לא היה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל אם אף עמותה לא ביקשה, אף אחד לא קיבל.

מר אבי גרובר: תמיכות בחינוך. אבל אין, לא נתנו כסף.

ד"ר איריס קלקא: אבל אם אין תבחינים, אז לא יגישו.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל אין תבחינים, אתה לא מבין?

מר אבי גרובר: לא תקצבנו את זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: הדו"חות האלה נתקעו ברמה של אין תבחינים

מעודכנים ואין נוהל מעודכן. הנוהל מעודכן ל-2006, מה אתה רוצה שיעשו עם

זה. בואו קודם נסדיר את זה. אתה עכשיו שאתה יושב על ההגאים, תסביר את

זה.

- ד"ר איריס קלקא:** תבחינים ונוהל זה דבר אחר...
- מר אבי גרובר:** אני מפריד את זה ל-2. יש קודם כל בעיה ראשונה, שכמו שאתה אומר יש תחומים, עוד פעם, גם העירייה עד היום לא תקצבה את התחומים האלה. כמה תמיכות נתנו בנושא חינוך. נכון? יש סכום-
- גב' נורית אבנר:** איזה תמיכות לחינוך?
- מר אבי גרובר:** תמיכות לעמותות בחינוך.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** יותר מ-50% מהתקציב של העירייה הולך לחינוך. איזה עוד תקציב אתה הולך לשים על חינוך?
- (מדברים ביחד)
- גב' נורית אבנר:** חוץ מפוש, מה עוד בחינוך?
- מר גיא קלנר:** אבל אבי, אני חייב לומר משהו.
- מר אבי גרובר:** תן לי לסיים את הכמה משפטים שיש לי, ואז תגיד, בסדר?
- גב' נורית אבנר:** אחת הבעיות שאף אחד מחברי המועצה לא יושב בוועדת תמיכות.
- מר שמואל גריידי:** נכון, נכון.
- גב' שירה אבין:** שינו את החוק, אנחנו ישבנו שם.
- גב' נורית אבנר:** נכון, ישבנו והיינו בעניינים. היום אנחנו מקבלים מוצר מוגמר. אומרים לך היועץ המשפטי הגזבר והמנכ"לית, אתם הוועדה, נכון?
- מר אבי גרובר:** זה אני אסביר לך נורית למה עשו את זה.
- גב' נורית אבנר:** אומרים לנו מה קורה ואנחנו... היינו מעורבים.

גב' שירה אבין: אם תיזכר איך היו הדברים אז...

מר שמואל גריידי: אז היה אחרת.

גב' נורית אבנר: זו לא החלטה שלנו זה החלטה של משרד הפנים.

מר אבי גרובר: נורית, ועדת התמיכות שהקמנו, ופה אני מתחבר

למה שניסיתי להגיד, שיש בעיה באופן שבו לוקחים ומפרשים את הנוסחאות. חברי המועצה צריכים להחליט מה המדיניות.

גב' נורית אבנר: אוקיי.

ד"ר איריס קלקא: זו ועדת משנה.

מר אבי גרובר: יש ועדת תמיכות, גם בקדנציה הזאת, שאמורה

לבדוק ולהמליץ לנו על מה הקריטריונים עצמם. היא תתכנס, היא תדון והיא תביא לנו המלצות. יש ועדה שאחרי זה לוקחת את הקריטריונים שאנחנו החלטנו עליהם, איך אומרים מכניסה פנימה את המספרים, ואמורה בקטע טכני לחלוטין לבוא ולהגיד כמה זה יוצא מבחינת הכסף. הרי אנחנו בתקציב מאשרים לפי כותרות, אנחנו מאשרים לנושא של ספורט סכום מסוים, לרווחה סכום מסוים. לוקחת ועדת תמיכות את המספר ששמנו, מזינה פנימה למעלה באקסל לתוך הנוסחה, שלתוך הנוסחה בהתאם למספרים שמקבלים משורה של גופים, ויוצאת בסוף עם מספר. המספר הזה בא, הפרוטוקול של הוועדה הזאת בא לאישור המועצה, והמועצה מאשרת. כי כביכול כבר קיימת את כל הדיונים. החשש הוא, שאם בוועדת התמיכות הזאת שמחליטה איך לחלק יישבו גם פוליטיקאים, אז יהיו-

גב' רות גרונסקי: ניסיונות להפעיל לחץ.

מר אבי גרובר: עוד מקומות של עיוותים, של כאילו אנחנו מהמקום

הפוליטי. הרי מי יישב בוועדה? עמותות ש... הם אלה שיקבלו את הכסף ולא של אחרים. ניסו לבודד את זה, כי ראו שזה לא כל כך עובד, שהפוליטיקאים

שיושבים גם בגוף הזה, הם לא רק מקלידים פנימה את המספרים, אלא הם עושים.

מר עידן למדן: אפרופו הדיון התיאורטי על שומרי הסף.

מר אבי גרובר: הם מתערבים שם בדבר הזה.

גב' נורית אבנר: ... הוועדה הזאת, גם לקואליציה וגם לאופוזיציה. יש בעיה אחרת... תמיכות...

מר אבי גרובר: כראש העיר אני רוצה בכל זאת להתייחס לכמה דברים שעלו בדו"חות, כי אני חושב שזה חשוב שגם האמירות ייאמרו. אני רואה שהיו"ר יצא, הוא בטח תיכף יחזור. אגף ביטחון, כמו שנאמר פה, עד 2012 הפעילות מבוזרות בכמה מחלקות. אה, הם יצאו בטח להתייעצות.

גב' נורית אבנר: יש מכרז עכשיו על זה?

מר אבי גרובר: כן, כן, כן. אוטוטו, אני חושב שלמעשה אנחנו בשלבים מול הזוכה במכרז, ואני מקווה שבקרוב נוכל להכריז שהוא באמת נכנס לעבודה. אבל בנושא של הביטחון הפעילויות היו מבוזרות בכמה מחלקות, ואנחנו מתקנים את הליקוי המרכזי פה, שבאמת מונה ראש אגף ביטחון, אבל עקפו אותו ימינה-שמאלה מכל הכיוונים, במכרזים הכי כבדים. באמת, במיליונים של מיליונים של ש. עקפו אותו ולא שאלו אותו, ובחרו, כשבחלק מהמכרזים, מה שנאמר פה בצורה נורא מפורשת, שעוזר ראש העיר הפך להיות סוג של מנהל מחלקת ביטחון בעצמו, הביא גורמים-

גב' נורית אבנר: הוא הפך להיות סוג של הכל.

מר אבי גרובר: סוג של הכל, אבל מישהו נתן לו להיות סוג של הכל. והוא התקשר עם חברות-

גב' רות גרונסקי: אנחנו זוכרים עם הפינוי של הבדואים.

מר אבי גרובר: וכמו שאמרתי, על חברה אחת היא קשורה פה לגורם

שפעיל בעיר ועושה בעיר. החברה השנייה לא הצלחתי להבין. אבל כשאתה קורא את הדו"ח, בלי מכרז, חבר'ה, בלי מכרז, בלי הסכס, בלי הזמנת עבודה, מתקשרים עם החברות. אתה קורא את הדו"ח, מנהל אגף הביטחון אומר 'אני לא מעורב, לא נשאלתי ולא שותפתי. נכון?

עו"ד מיכה בלוס: זה שומרי הסף אמורים לבדוק הליך שהוא מחוץ

להליך...

מר אבי גרובר: אבל כסף שולם. אבל אני אומר לך מיכה, כסף שולם.

עו"ד מיכה בלוס: ברור, ברור.

מר אבי גרובר: כסף שולם, ואותו שומר סף שחתום-

מר עידן למדן: ואף אחד לא שילם את המחיר.

מר אבי גרובר: ואישר, עשו איתו, עזב מפה-

גב' שירה אבין: ועוד תובע, ועוד תובע.

מר אבי גרובר: לא יודע, עשו ואני-

גב' שירה אבין: דרך אגב אותו, אותו ראש עירייה מודיע בבית

המשפט שהוא היה... ככה הוא אומר בפרוטוקול, שהוא מן-

גב' שירה אבין: מנכ"ל על.

עו"ד מיכה בלוס: היה מן מנכ"ל על. אז תשמע, הבן אדם לא ידע

באיזה...

מר עידן למדן: מנכ"ל על... בספרים.

מר אבי גרובר: יש שורה אחת שקפצה לי בדו"ח כשקראתי. ואתה

יודע, באיזשהו מקום כתוב בפארק, אם הבנתי נכון זה בפארק, 2,200 שעות

בחודש ל-2 שומרים. אז אומרת שם סגנית הגזבר 'אם אני לוקחת 31 יום בחודש, ומחלקת, זה יוצא 71 שעות ביום'. היא בדקה, ל-2 עובדים זה יכול להגיע מקסימום ל-48. ואיכשהו שולם 71, חודש אחרי חודש. עכשיו זה מיליונים.

גב' רות גרונסקי: מי חתום על ה...?

מר אבי גרובר: 75% מעל חוזה מסגרת, 63%, אבטחת אירועים 87%, אבטחת גנים ציבוריים 100% מעל, פארק הנצח 39%, כל הסכומים האלה. יש חוק שאתה עובר 25% מעל מכרז, עד 25% עוד אפשר לעשות את זה כל מיני דרכים. אבל מעל 25% זה צריך לבוא למועצה.

אני יודע למשל שהיה לנו מכרז בחברה הכלכלית, על הנושא של הסינמה סיטי. וכשאני נכנסתי ואני בדקתי את החשבונות וראיתי שאוטוטו אם אנחנו ממשיכים בדרך, אנחנו היינו אז, באותו רגע שנכנסתי, היינו כבר על ה-25%, אמרתי 'רגע, אני בודק את זה', ואני העברתי החלטה בדירקטוריון של החברה הכלכלית שלמרות שעשו שם עבודות נוספות, היקף המכרז לא משתנה. ואנחנו שלב אי נעשה באותו היקף, ואין חריגה.

אני חושב שזה מעביר מסר שאין יותר את הקטע הזה שבאים בדיעבד ומסבירים מאיפה שהוא 'כן, תראה, זה יצא, כבר שילמנו, עשה את העבודה, צריך לשלם לו. מה, לא נשלם לו? על הזה. אז הנוהל הזה נפסק. אתה יודע, אתה בודק ככה לפי שנים, ואתה רואה שבאמת בשנת 2011. היתה חריגה של 21% מעל. ובשנת 2012 3%-4%. ואז פתאום הופ, שנת 2013, 75% מעל, ושנת 2014 זה יורד ל-37% מעל. שנת בחירות. פתאום זה קופץ בכל כך הרבה.

מר גיא קלנר: מה זה, איזה סעיף זה?

מר אבי גרובר: העלות באגף ביטחון. פתאום ב-2013 זה קופץ ככה.

מר אהרון אלמוג אסולין: ציינתי את זה.

מר עידן למדן: בעיקר הפארק.

מר אבי גרובר: ועכשיו אתה שואל את עצמך למשל, אני רק אשאל שאלה, האם למשל ככה מזרימים ככה מזרימים כסף לכל מיני גופים, שאחרי זה מחזירים בדרכים אחרות בשנת הבחירות. לא יודע, סתם. אתה יודע, אחד ועוד אחד, מישהו צריך לבדוק למה פתאום בשנה הזאת זה קפץ ל-74% מעל.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אשמח לעשות בדו"ח ביקורת של 2018 כזבוב על הקיר, כי סביר מאוד שאני לא אהיה כאן.

מר אבי גרובר: שנת 2019 בודק את 2018.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר לך, וב-2019, כשיבדקו את 2018, לתחושת הסובייקטיבית-

מר אבי גרובר: בביטחון ככה?

מר אהרון אלמוג אסולין: בכל העירייה.

מר אבי גרובר: סבבה.

מר אהרון אלמוג אסולין: שנת בחירות היא שנת בחירות.

מר אבי גרובר: אהרון, אתה יודע, תמיד כשאת ראש עיר יש התלבטות כשאתה מקבל דו"ח כזה, האם אתה יושב בשקט ואומר 'וואלה, איזה יופי, ניתן לזה לעבור', או נשים את הדגלים.

מר אהרון אלמוג אסולין: על זה נשים את הדגלים.

מר אבי גרובר: אני אומר לך פה, אני שם פה את הדגלים בצורה הכי גדולה שיש.

מר גיא קלנר: השאלה אם אתה שם את זה באזימוט הנכון.

מר אבי גרובר: אתה יודע משהו, אני שואל שאלות, כי השאלות

האלה באיזשהו מקום לא נשאלו...

מר גיא קלנר: אתה מצביע על עובדה ואתה מכוון את ה... טיפה.

מר אהרון אלמוג אסולין: תחילת הדיון דיברה על כל החריגות האלה.

מר עידן למדן: למה באזימוט...?

מר גיא קלנר: זה מה שאני מבין שאהרון אמר, אולי אני טועה.

מר אבי גרובר: מישהו לימד אותי פעם שדברים לא כל כך מקריים

בחיים.

מר גיא קלנר: אני אתן לך עידן 1,000 דוגמאות.

מר אבי גרובר: למה פתאום בשנת 2013 צריך לשמור בכל כך הרבה

כסף? על מה שומרים.

מר גיא קלנר: אני שואל, אני לא יודע, אולי בשנת 2013 היתה

הרבה יותר פעילות משנה רגילה, שגם זה אגב לא בסדר, כי זו שנת בחירות,

ורוצים להראות לתושבים יותר, ולכן ספקי המשנה שקשורים לפעילות, עושים

יותר פעילות, מקבלים יותר כסף, ולא כי מישהו קיבל כסף מאחורי הגב או

משהו כזה? יכול להיות? בואו נבדוק.

גב' רות גרונסקי: זה מה שאבי אומר, הוא היה מצפה שהבדיקה תהיה

יותר מעמיקה.

מר גיא קלנר: הוא לא יכול לבדוק את זה.

גב' רות גרונסקי: לא אהרון. אף אחד לא אומר לאהרון. זה לא על

אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אהרון זה רק יו"ר הוועדה.

גב' רות גרונסקי: לא, ... מקבל את הדו"ח, נו מה. מדברים על הביקורת, מי שעשה את הביקורת.

מר יעקב קורצקי: ... העבודה הקודמת שלו, הוא יודע את העבודה.

מר אהרון אלמוג אסולין: שנייה רגע. אתה שם היפותזה, לא לגמרי מופרכת, שראויה לבדיקה. מי אתה מצפה שיבדוק? לטעמי, כאחד שעושה את הדו"ח הזה פעם שלישית, יודע מה היכולות של הביקורת, זה לא ביקורת, זה חקירה. זה 2 רמות שונות. כדי להגיע לחקר האמת למה ב-2013 עלו הוצאות הביטחון לזה, צריך לשבת לחקר האמת. ואתה יודע, אני לא רחוק בדעות שלך ובמחשבות שלך.

אבל יש איזושהי זהירות, בוודאי ובוודאי כשאתה יושב בכסא שלך, שחייבים להביא את הדברים האלה, כמו שאמרת קודם, חשדות לפלייליים וזה, בזהירות ובמינון נכון. כי מה שאתה מבקש, אבי, הוא לא דבר של מה בכך. אתה מבקש חקירה, אתה לא מבקש ביקורת. דו"ח הביקורת עוסק באיך אתה מתייעל ואיפה טעית או טעית בכוונה או טעית בשוגג, לא משנה כרגע. אבל איך משם אתה מתקדם הלאה. לכן אמרתי לך, בוא נראה את שנת הבחירות שלך, ונראה אם באמת הכל יהיה פיקס. תחושתי הסובייקטיבית לחלוטין שכנראה נהיה בחריגה, אולי לא כל כך גדולה. אבל מפה להגיע למסקנות שאתה מגיע אליהן, צריך להיות מאוד, מאוד, מאוד זהיר. ואם אתה רוצה לחקור את זה, תחקור את זה.

תפקיד הביקורת כפי שהוא נתפס אצל כולנו, הוא לעשות ביקורת, לא לחקור, לא להביא אנשים לחקירה, ולא להביא אנשים לפוליגרפים. זה הכל. וזה ההבדל בין חקירה לבין ביקורת. אם אתה לא מבין את זה, ואתה מנסה לחפש או להוביל את זה לכיוון הפוליטי, אין לי שום עניין להגן על איציק רוכברגר שבשנת הבחירות שלו הוא חרג ב-173%, שום עניין אין לי.

מר אבי גרובר: זה לא רק עניין של חרג.

מר עידן למדן: יש דברים שאתה אומר-

מר אהרון אלמוג אסולין: שנייה עידן. אני כבר מסיים. אין לי שום עניין להגן עליו בשום דבר. אבל צריך לדעת מה אנחנו דורשים מביקורת. כי ביום שאתה תדרוש מביקורת חקירה, אנשים יפסיקו לדבר עם הביקורת. גם היום אנחנו פוגשים בעיות של שיתוף פעולה. ביום שתכניס את הפוליטיקה לביקורת, אתה הורג את הביקורת. שיהיה לך בהצלחה.

מר אבי גרובר: אתה יודע מה, אני אענה על זה ככה. חלק מהתפקיד של הביקורת זה לדאוג שההתנהלות שלה עירייה תהיה תקינה. חלק מזה זה אומר שאם יש כשלים, אז צריך לייצר את התשתית שעוזרת לנו לגעת בנקודה של הכשל. ולייצר את האפשרות לחברי המועצה, לגופים נוספים, אני אומר עוד פעם, אני עכשיו סוג מסוים ששם פרוג'קטור על דברים. נכון?

ואני כאילו ראש העיר עכשיו, אני כביכול זה, אם מישהו ייפול – זה אני. אני מאשר את ההתקשרויות בסופו של דבר, אני מאשר את היציאה למכרזים. בסופו של דבר זו אחריות שלי. ואני אומר לך שבאגף ביטחון, התקשרו פה עם חברות אחרי חברות, את אומרת על אותו עוזר ראש העיר, הוא הלך פה בשדות, ופתאום היה צריך זה, וקבעו שזה, זה משהו נורא סודי, ומה יכול לקרות. ומינו שם... אנשים.

גב' שירה אבין: אף אחד באמת לא יודע, אבל יש ביקורות ש-

מר אהרון אלמוג אסולין: הנושא הזה שאתה מדבר עליו הגיע לחקירת יח"א. אתה לא מצפה שהביקורת תעשה את העבודה. היא יכולה להציף את הבעיה. אתה יכול להביא את זה ליח"א, עידן יכול להביא את זה ליח"א, היועמ"ש יכול להביא את זה ליח"א.

עו"ד מיכה בלוס: הגזבר לא אישר את זה.

- מר עידן למדן:** מבקר המדינה היה כמה וכמה פעמים, נתן המלצות.
- מר אבי גרובר:** מבקר המדינה, בסוף דו"ח לפעמים כותב 'המלצה: יש לפתוח בחקירה'.
- מר עידן למדן:** נכון.
- מר אבי גרובר:** אני חושב שנגד גזבר העירייה הקודם, יש לפתוח בחקירה. אני חושב שזה משהו שלא מופיע פה, הוא היה חייב להופיע פה.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אז אני אומר לך-
- מר עידן למדן:** וזה מתקשר למה שאמרת, זה נכון ש...
מר אבי גרובר: הבן אדם חתום-
- עו"ד מיכה בלוס:** עניין פינוי הבדואים, למה כל זה התפוצץ? כי הוא לא היה מוכן לשלם.
- מר אבי גרובר:** מי?
- עו"ד מיכה בלוס:** גיל גורדון, הגזבר הקודם. הוא לא היה המוכן לשלם.
- מר גיא קלנר:** אתה אומר הפוך, הוא אומר חקירה, ואתה אומר...
מר אבי גרובר: לא שילמנו כלום?
- עו"ד מיכה בלוס:** הוא לא היה מוכן לשלם, מפה התפוצץ כל העסק.
מר אבי גרובר: וכל מיני התקשרויות אחרות.
- מר עידן למדן:** אחרי שהוא כבר אישר, אישר, אישר, אז מתישהו פתאום-
- מר אבי גרובר:** זה רק שם הבעיה הזאת?
- מר עידן למדן:** בשלב מסוים הוא צמצם את השמירה, ואז הוא...

מר אהרון אלמוג אסולין: מה שאתה אומר על מבקר המדינה, שחלק מהדברים הוא מביא ליועמ"ש להעמדה לדין.

מר אבי גרובר: חבר'ה, בואו קיים דיון אחד.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר, הנושא שמבקר המדינה מחליט שחלק מהממצאים שלו הוא מביא לחקירת משטרה או ליועץ המשפטי. צריך למצוא לו את המקבילה בפקודת העיריות ובתפקידו של המבקר. אני חייב לומר לך, לא מצאתי את זה שם. אם אני טועה, ומותר לך או ליועץ המשפטי-

עו"ד מיכה בלוס: גם אני לא...

מר אהרון אלמוג אסולין: להמליץ על משהו להביא לחקירת משטרה, אדרבא ואדרבא. אין לנו כזאת אופציה.

מר עידן למדן: גם לא מסמכויות מבקר המדינה.

מר אהרון אלמוג אסולין: הסיפור של פינוי הבדואים התפוצץ כי יח"א...

מר אבי גרובר: אבל זה לא רק פינוי הבדואים. התקשרו פה עם כל מיני גופים וחברות בלי מכרז, בלי להגדיל את המכרז, בלי לעשות הזמנת עבודה.

מר אהרון אלמוג אסולין: ... שהרגעת אותנו קודם שרויטל מצאה, שכדי למלא את סך השעות, כן, רויטל מצאה את זה או אולגה, אני לא יודע.

גב' שירה אבין: לא, לא, לא. רויטל.

מר אהרון אלמוג אסולין: עשתה את חשבון השעות וראתה, או שהיום 70 מאבטחים, או שהיו 2 והיממה נמשכה קצת יותר מידיי זמן. אני אומר, זה אבסורדים-

מר עידן למדן: לא, אני חושב שהיתה אולגה.

גב' שירה אבין: לא, לא, לא. זו היתה רויטל. אה, אולגה עוד, נכון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אולגה, אולגה.

מר עידן למדן: כמדומני זה היה בתקופה של אולגה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה צודק, אולגה. וזה לא חשוב כרגע.

מר עידן למדן: זה לא רלוונטי.

מר אהרון אלמוג אסולין: מי שהעלה את הממצא הזה באחריות, לא יודע מי, היועמ"ש, אין לי, אני לא מכיר את המנגנון, מי צריך להביא את זה לחקירת משטרה. לא מכיר מנגנון כזה.

מר אבי גרובר: אבל למשל אני מסתכל על תב"ר נווה גן, ובתב"ר נווה גן, זה כן רויטל, פתאום אנחנו רואים שהעבודות לא מנווה גן.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא מבין.

מר אבי גרובר: בתב"ר של נווה גן, בוצעו עבודות לא בנווה גן. רח' הפלמ"ח, רח' ראשונים, מבוצעות עבודות שהן לא מהווה גן.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז מי שילם עליהן?

!!!: זה בדרך לנווה גן.

מר אבי גרובר: מה זאת אומרת? זה בדרך. כשנוסעים לנווה גן-

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, בוא נמשיך, תמשיך את זה עוד 2 צעדים. מי שילם?

מר אבי גרובר: אז אנחנו הוצאנו את זה מהתב"ר. אני הוצאתי.

מר גיא קלנר: זה לא עניין מסווג נכון.

מר אבי גרובר: זה לא עניין של "לא מסווג", מישהו דחף את זה לתב"ר של נווה גן, ואנחנו עכשיו מוציאים את זה, נווה גן-

מר אהרון אלמוג אסולין: אז לך לאותו שומר סף ותגיד לו.

מר אבי גרובר: אז במקרה זה, בסדר, אני אומר, אנחנו עושים, אבל זה קרה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אם הגזבר נתן כסף למקום אחר, אז הגזבר כשומר סף...

מר אבי גרובר: זה הועבר לתב"ר אחר וזה שולם מהתב"ר האחר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל הביקורת לא יכולה לחקור.

מר אבי גרובר: וכשעשו תב"ר בסינמה סיטי, ויש שם, זה מתחיל לקפוץ שמשלמים...

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: לא יודעת, תב"ר אני חושבת שזה גם מהנדס קשור, לא?

מר אבי גרובר: הרבה גורמים קשורים. יש פה גורמים שקשורים והיו צריכים לבוא ולראות בפיקוח, זו שאלה נורא גדולה איך מפקחים על הפרויקטים האלה. שאלה מאוד גדולה, שבאיזשהו מקום, אתה יודע, יש פה דו"ח על החברה הכלכלית, ואין פה כמעט התייחסות לדבר הזה. אני חושב שבאיזשהו מקום באמת, שקראתי, אם אני עובר על הדו"ח של החברה הכלכלית, אני חושב שלא לגמרי הבינו מה זה חברה כלכלית, איך הגוף הזה עובד בדיוק. זה לא איזשהו גוף-

מר אהרון אלמוג אסולין: הדו"ח חסר. אמרנו, הדו"ח חסר.

מר אבי גרובר: אין הבנה כמעט של איך עובדת חברה כלכלית, מה תפקידה של החברה הכלכלית. לבוא ולהציג את זה שחברה כלכלית בהפסד, איך אני בודק האם אגף ההנדסה בהפסד או זה. זה משהו מאוד.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש דו"חות רואה חשבון של החברה, שמצביעים ככה

או ככה.

מר אבי גרובר: כן, אבל מה זה אומר, מה זה אומר שהחברה הכלכלית בהפסד? כל גוף בהתחלה, בשנים שלו שאתה עושה קורס ראשון במינהל עסקים-

... **גב' אורית שלג צדוק:**

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל הנתון ישנו, הוא לא נסתר, הוא רק הביא אותנו.

מר אבי גרובר: אורית, אני לא נכנס לשאלה האם היא באמת בהפסד, מה הסיבות להפסד וזה. אני אומר, יש משהו באיך שמסתכלים על החברה הכלכלית פה כשאני קורא את הדו"ח הזה, שלא הבינו לדעתי איך עובדת החברה הכלכלית, איך בדיוק גוזרים את התקורה של החברה הכלכלית.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, אתה היית 5 שנים יו"ר ועדת ביקורת. אני שואל אותך-

מר אבי גרובר: אני מזכיר לך, שכשהייתי 5 שנים יו"ר ועדת ביקורת, אני ניסיתי פה שנים, להבין איפה דו"חות נמצאים, ואז זה התפוצץ פה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז 5 שנים לא היה לך אף דו"ח ביקורת?

מר אבי גרובר: לא, לא. אתה צוחק? הוא כתב דו"חות למגירה. זה לא היה פשוט בכלל. הוא אמר 'אני כותב דו"חות, ואני לא מפרסם אותם כי אני מפחד'. הוא הלך הביתה, הוא שם 6 דו"חות ורץ עד ירושלים בטירוף ולא הסתכל אחורה יותר.

מר אהרון אלמוג אסולין: נשבע לך שקראתי את כל ה-6 דו"חות.

מר אבי גרובר: סליחה שאני אומר את זה ככה. אתה לא מבין מה היה לי פה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני שואל, מה אתה מצפה מהביקורת? אתה היום ראש העירייה, מה אתה מצפה מהביקורת ומוועדת הביקורת שתביא לך, שהיא לא הביאה עכשיו?

מר גיא קלנר: ראשים.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה תצטרך לפטר את יו"ר הוועדה. יו"ר הוועדה לא יביא לך.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אם אתה באמת עובר על התהליך ומנסה להבין את הרציונאל מאחורי, אני אומר לך דברים לא תמימים. כשאתה מסתכל על התמיכות, וסליחה שאני קצת ציני. ניסים, אל תיקח את זה נורא קשה בקטע הציני. אבל אתה יודע, קוראים שם על קלוב התעופה עם ה-10,000 ₪ ובאיזה תאריך הגישו איזושהי בקשה.

ואני אומר לך שדרך התמיכות הרבה פעמים אתה יכול להשיג גם אלמנטים, מטרות אחרות בוא נקרא לזה ככה, לתעדף פעילויות מסוימות שאתה רוצה, וכל מיני כאלה. אני מצפה שהדו"ח של המבקר בנושא של לנסות להבין את הרציונאל מאחורי התהליכים, ולא רק לתאר עובדות, אלא גם לקחת את העובדות האלה בצורה, לעשות גם בדיקה על חלק מהעובדות, לנסות מה עמד מאחורי אותם-

מר אהרון אלמוג אסולין: הוא נוגע... בתהליכים. מה הוא אומר לך? מ-2007 לא עשיתם שום דיון בנושא תבחינים. יושבים בוועדה, חשוב לי שהגזבר ושות' יקשיבו. יושבים בוועדה, אומר הגזבר אנחנו נשתדל עד אוגוסט להביא טיוטה של דו"ח. עד אוגוסט לא מגיעה טיוטה של דו"ח, מגיעה בספטמבר. מספטמבר ועד היום עברו חודשיים. הנה לך תהליך, שלא ברור למה הוא לא מתממש. ישיבה של 3 אנשים שצריכים לגבש קריטריונים ותבחינים לתמיכות. הוא נוגע

בתהליך, הוא לא נוגע בפלוני או אלמוני, עמותה X או עמותה Y. הוא נוגע בתהליך. התהליך לא תקין.

הוא אומר לך את זה, ועכשיו בוא נראה אותך, אבי, מדו"חות שהוגשו לך פה במרץ ועד היום בנושא תהליכים, מה נעשה ומה לא נעשה. ואני אומר לך שהתהליכים בעיריות, מניסיוני הקטן והעלוב והדל, הם ארוכים. עוד לא המציאו את מכונת הזמן שתקצר אותם. ולכן, אני לא הייתי מחפש ראשים מלפני 15 שנה או 3 שנים או שנתיים. כי זה לחבל בביקורת. הביקורת חייבת להיות נקייה מפוליטיקה. היא צריכה לעשות תהליכים שיביאו אותך לשפר את התהליכים כאן.

אתה מוביל את זה לצערי למקומות לא טובים. אתה מביא את זה לראשים. אני יכול להבטיח לך שביום שאתה תדרוש ראשים, אתה תקבל מכתב ההתפטרות שלי מהוועדה הזאת. זה לא יכול לעבוד ככה. הוועדה הזאת מנסה להביא את כלל עובדי העירייה להשתפר, לעבוד נכון, ושמנהלי העירייה, אתה בראשם, תקבלו את ההחלטות המדיניות הנכונות. אנחנו לא נבקר את המדיניות שלך. נבקר האם אתה בתהליכים עובד נכון.

מר אבי גרובר: דו"ח בנושא תמיכות, בודק על לוח שנה-

מר עידן למדן: זה שני דברים... שמשלימים זה את זה.

מר אבי גרובר: דו"ח בנושא תמיכות בודק באיזה תאריך הגישו

איזה נייר, או שהוא בודק, האם הקריטריונים שקבעה העירייה, מיושמים או לא מיושמים נכון.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה הולך ביחד.

מר אבי גרובר: אבל הוא לא עשה, הוא לא עשה חצי. אין פה חצי.

מר אהרון אלמוג אסולין: הוא עשה את מה שהוא עשה, ועם זה אנחנו

מתמודדים.

מר אבי גרובר: לא נבדק בכלל איך נקבע שבשנה-

מר אהרון אלמוג אסולין: הוועדה מתמודדת עם מה שהניחו לה מול העיניים.

מר אבי גרובר: עידן, תן לי שנייה. איך הוא מסביר את הפער.

כדורסל נשים מקבל אותו דבר משנה לשנה, והכדורגל פתאום נחתך ב-1 מיליון ש"ח משנה לשנה, ושנה אחרי זה יורד עוד 1 מיליון ש"ח ומשהו. איך אפשר להסביר את זה בלי בכלל להתייחס לנוסחה עצמה של הקריטריונים.

מר אהרון אלמוג אסולין: כי זאת החלטה של מדיניות, היא לא קשורה...

מר גיא קלנר: אבי, מה זה קשור לוועדת תמיכות? באמת, מה זה

קשור?

מר אהרון אלמוג אסולין: זאת היתה מדיניות שהשתנתה כאן, לצמצם את

התמיכה בספורט, וזה לא מבקרים.

מר אבי גרובר: לא נכון.

מר עידן למדן: לא, זה הכסף, זה לא הקריטריונים. שני דברים

שונים.

מר אבי גרובר: המדיניות נמדדת ב-2 פרמטרים. אחד – כמה כסף

אתה נותן בסך הכל, ואיך אתה מחלק אותו. את כמה כסף אתה נותן בסך הכל,

כל שנה יושבת עיריית רמת השרון, מחליטה סכום. שנה אחת היתה 8.8 מיליון

ש"ח, ושנתיים-שלוש אחרי היה 4.4 מיליון ש"ח, זה דבר ראשון. דבר שני, וקבעו

לפני לא מעט שנים, קבענו איך מחלקים את אותם 4.4 מיליון ש"ח, איך מחלקים

את אותם 8.8 מיליון ש"ח. ואני אומר לך שהכשל היה ש"ח, באיך אתה מחלק את

הכסף, לא כמה כסף סך הכל אתה מחלק.

גב' שירה אבין: ... רוב חברי המועצה רצו, והדבר שהכי היה חשוב

להם, זה נושא הספורט ברמת השרון. בואי נשים את זה על השולחן.

מר אבי גרובר: אני לא נכנס לזה עכשיו.

גב' שירה אבין: אתה אומר שזו לא מדיניות. זו מדיניות של העירייה.

מר עידן למדן: לא קשור.

גב' שירה אבין: בטח שזה קשור.

מר אבי גרובר: אני נכנס לזה שאותה נוסחה מגיעה לכל מיני

מספרים שונים.

מר גיא קלנר: אבי, בוא רגע נגיד את הדברים כמו שהם.

גב' שירה אבין: לא ישבתם בתוך ועדה ובחרתם...

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: הבעיה היא לא בתבחינים, הבעיה היא ביישום

שלהם. ואת היישום של התבחינים...

מר גיא קלנר: אתה הולך על סעיף 9 במקום על סעיף 1. לא.

גב' שירה אבין: זה ממש לא נכון.

מר גיא קלנר: בהקשר הזה לטעמי, ורובנו היינו באותו חדר שהוא

חדר המועצה.

גב' שירה אבין: נכון.

מר גיא קלנר: בסופו של יום, הנושא של תמיכות כמו הרבה

מהנושאים האסטרטגיים בעיר, נקבעים בסוף על ידי נבחרי הציבור פה סביב

השולחן הזה. ועדת תמיכות משקפת הלך רוח של מועצה קיימת. ובאותה

מועצה, אפשר להגיד אם זה היה בסדר או לא בסדר, כל אחד והשקפת העולם

שלו. אבל ההחלטה בתהליך שלה, עברה מוועדת תמיכות לאישור מועצת העיר.

מועצת העיר על פי רוב שהיה במועצה באותו רגע, החליטה לקבל או לא לקבל את המלצת ועדת התמיכות, ופה התהליך הציבורי היה כפי שהיה.

גב' שירה אבין: עוד מעבר. היתה הסמכה של תת ועדה כדי לדון ולהביא לנו למועצת העיר בסוף את ההחלטות הנכונות. אז אי אפשר עכשיו לבוא ולסתור את זה. בשביל זה אני אומרת, צריך לעשות פה בחדר הזה, כולם ביחד שוב בחינה, אם אנחנו רוצים שהתמיכות תהיינה כמו שהם, או שאנחנו כולנו חושבים שצריך לשנות.

מר עידן למדן: זה משהו אחר.

גב' שירה אבין: זה ממש לא משהו אחר, עידן.

מר אבי גרובר: הבעיה לא היתה בתבחינים. אתה קורא את הדו"ח וכביכול יש בעיה בתבחינים. הבעיה לא היתה בתבחינים. הבעיה היתה ביישום של התבחינים. באופן שבו לקחו ונתנו העדפה מתקנת.

מר אהרון אלמוג אסולין: הביקורת אומרת לך שהיתה גם וגם.

גב' שירה אבין: ... אותו סכום, אז איך זה יכול להיות.

מר אהרון אלמוג אסולין: התבחינים לא מוגדרים, ומה שמוגדר, לא מיושם נכון. הוא כותב לך את זה שחור על גבי לבן.

מר אבי גרובר: לנושא הבא. בנושא של התמיכות, אני חושב שזה ברור. בנושא של החובות, עוד פעם, שוב גביית החובות-

מר אהרון אלמוג אסולין: אני ציפיתי ממש, שתשאל את ועדת תמיכות, למה עד עכשיו אין נוהל תמיכות. התחייבו עליו באוגוסט, אנחנו בנובמבר, למה אתה לא שואל שאלה בסיסית 'חברים, איפה זה עומד הדבר הזה?!'. מה, זה תורה מסיני? זה להמציא איזושהי נוסחה לאיזה כור גרעיני נסתר? זה תהליך של עבודה, אז יש עומסים על אנשים.

מר אבי גרובר: הפער בינינו אהרון הוא שנים. לא חושב שהבעיה היא בקריטריונים. אני חושב שהבעיה היתה ביישום של הקריטריונים, והבעיה הזאת נפתרה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל הביקורת אומרת לך שאין לך קריטריונים עד .up to date

מר אבי גרובר: יש לי קריטריונים.

מר אהרון אלמוג אסולין: ועדת התמיכות אומרת שהיא עובדת על זה. למה אתה לא שואל אותם למה זה לא גמור הדבר הזה.

גב' שירה אבין: אני לא מצליחה להבין, מה זה היישומים היו שונים? הרי כשאתה מדבר בסוף ואתה בוחר את אותו סכום שיש לך, אתה הרי מחלק את זה לפי מה שהיתה החלטה שמחלקים את זה. זה לא משהו שפתאום עשו שינויים ו...

מר אבי גרובר: אני מזכיר לך איך היה. הקבוצה עלתה, באיזה 3 שנים על הקטע שהיא עלתה ליגה, נתנו לה בונוס על ההישגים הנאים שלה, גם כשהיא ירדה לדעתי. בואי.

מר גיא קלנר: חבר'ה, אתם מנסים דרך הפלטפורמה של הדיון בוועדת הביקורת, לסגור חשבון עכשיו על הסיפור של הספורט ב-2013.

מר אבי גרובר: לא, ממש לא, ממש לא.

מר גיא קלנר: זה לא לעניין, זה מיותר.

גב' שירה אבין: צריך ללכת קדימה... וללכת קדימה.

מר גיא קלנר: היה פה תהליך ציבורי שאתם שיניתם אותו וזה בסדר ולגיטימי, אבל תעזבו את זה. זה לא דרך ועדת ביקורת על דיון בוועדת תמיכות.

- מר עידן למדן:** אתה לא בדיון עכשיו על התמיכות...
מר גיא קלנר: נו, עידן, באמת. כולנו מבינים מה קורה.
מר עידן למדן: לא, אתה לא בדיון על התמיכות א' או ב'. הרבה יותר חברה כלכלית והדברים שם.
מר גיא קלנר: אוקיי, בואו נדבר על החברה הכלכלית.
מר עידן למדן: נכון, בסדר.
מר אבי גרובר: אמרו פה שומרי הסף בוועדת התמיכות, אמרת עומדים בלחץ או לא עומדים בלחץ. לדעתי לא עמדו בלחץ.
מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא אמרתי עומדים בלחץ. אמרתי למה מאוגוסט זה לא גמור. אם יש לחץ בעבודה בתחומים אחרים, אז צריך לפנות אותם שיגמרו את הדבר הזה. לא אמרתי שהם עומדים בלחץ. אל תוציא לי דברים שלא אמרתי.
מר אבי גרובר: יהיו תבחינים, ויכול להיות שזה ככה עד שיהיו תבחינים מוכנים. אני אומר לך עוד פעם, הבעיה לדעתי באופן שבו לקחו ופירשו את המספרים. אם לוקחים וכתוב בתבחינים שזה ייבדק לפי מספר הקבוצות ועושים את זה לפי מספר הפעילים ודרך זה מעוותים את איך שהיה צריך להיות לפי התבחינים חלוקת הכסף, לדעתי זה הקשר, ואת הקשר הזה תיקנו. הנוסחה היום מפורשת כמו שבאמת זה בתבחינים. עובדה שהנשים והגברים מקבלים את אותו הסכום, ואני חושב שככה אנחנו משיגים את המטרה של התבחינים, וככה תיקנו לדעתי את הדבר הזה. עכשיו יש חוסר בזה שלא בכל התחומים שאנחנו רוצים להעביר להם תמיכות, כרגע לא יכולים יש קריטריונים. הוועדה הזאת יושבת. לא יודע, נראה שהחברים פה לא סגורים על זה שהיא יושבת. זה לא גידי ואת, יש חברי מועצה ש...
מר אהרון אלמוג אסולין: לא יושבים חברי מועצה שם.

מר אבי גרובר: יש ועדה של 4 חברי מועצה על התבחינים, חבר'ה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין כזאת חיה.

מר אבי גרובר: יש.

גב' שירה אבין: מי?

גב' ורד שני: יש, יש.

מר אבי גרובר: יש, יש.

מר אהרון אלמוג אסולין: היתה ולא התכנסה.

מר אבי גרובר: היא תתכנס. אתם יכולים להכין המלצה. הוועדה

בסופו של דבר-

מר אהרון אלמוג אסולין: מי זאת הוועדה הזאת.

מר אבי גרובר: יש שם 4 חברים. תיכף נגיד את השמות.

מר אהרון אלמוג אסולין: מי, מי, מי?

מר גיא קלנר: היה, היה משהו כזה.

מר אבי גרובר: ורד תגיד את השמות. יש ועדה של חברי מועצה

שצריכה להתכנס. היא תתכנס, היא תדון בהמלצה של הדרג המקצועי.

מר גיא קלנר: ועדת משנה, כן.

עו"ד מיכה בלוס: ועדת משנה.

מר אבי גרובר: תיכף נגיד לכם את השמות.

מר אהרון אלמוג אסולין: שמאשר את ועדת התמיכות.

עו"ד מיכה בלוס: לפי הנוהל, הרי הוציאו את הפוליטיקאים מוועדת

התמיכות.

גב' נורית אבנר: נכון.

גב' שירה אבין: נכון.

עו"ד מיכה בלוס: על מנת לאפשר, הרי במסגרת מועצת העיר יהיה קשה מאוד לחברי המועצה לקבוע קריטריונים חדשים במתכונת שהם רוצים. לכן יש בהתאם לנוהל התמיכות, ועדת משנה שהם רשאים להקים. ואותה ועדת משנה שמורכבת מחברי מועצת עיר, בונה קריטריונים. בזמנו היא הוקמה, הם לא הצליחו להגיע לאיזושהו עמק שווה מה הם רוצים לתקן בקריטריונים.

מר גיא קלנר: מתי זה 'בזמנו'?

עו"ד מיכה בלוס: בקדנציה הקודמת. ולאחר מכן היו בחירות, והוקמה עוד פעם רשמית פה במסגרת הוועדות שהוקמו-

מר אהרון אלמוג אסולין: ועדת השלושה.

עו"ד מיכה בלוס: והיא עדיין לא התכנסה. בינתיים שומרי הסף בעצמם עושים עבודה על מנת לסדר את הקריטריונים ולהביא אותם למועצת העיר, וזהו, ועל מנת לקדם תהליך...

מר אבי גרובר: ואז נדון בקריטריונים... תאריך, מתי תסיים אותה ועדה את עבודתה. אני מבין שהדרג המקצועי עד סוף דצמבר יהיה מוכן עם ההמלצות שלו. תתכנס אותה ועדה, נביא את זה פה לאישור ונצביע.

מר אהרון אלמוג אסולין: על פי ההנחיות של משרד הפנים, העירייה היתה צריכה באוקטובר לפרסם את נוהל התבחינים.

מר עידן למדן: אנחנו ניסינו עוד לקדם את זה. ואז היתה ועדת השלושה. ואז זה באמת נדחה.

מר אבי גרובר: ועדת השלושה זה נשמע דרמטי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין ועדה שלושה יותר.

מר עידן למדן: זה לדעתי היה בתקופה של...

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, אנחנו באוקטובר כעירייה, היינו צריכים לפרסם את נוכל התבחינים הזה. לא פרסמנו, כי הוא עדיין מ-2006.

מר אבי גרובר: והוא עדיין נוהל התבחינים. תופס, חוקית זה עובד. עובדה, מאשרים את זה, זה הכל מאושר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל קיבלת על זה הערה ממבקר משרד הפנים, אז אתה לא עושה כלום?

מר אבי גרובר: שמה? אנחנו עושים.

מר אהרון אלמוג אסולין: שזה נוהל לא עדכני.

מר אבי גרובר: אמרתי לך שעושים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אה, עושים, אוקיי.

מר אבי גרובר: ועדת משנה לתמיכות: עידו כחלון, שירה אבין, מרק מימוני, שירלי, מיכה בלום וגידי טביב.

גב' שירלי פאר יגרמן: ואתה.

מר אבי גרובר: ואני, גם אני יושב, איזה יופי.

גב' נורית אבנר: עידו? 2 מהאופוזיציה ואחד מהקואליציה?

מר אבי גרובר: לא, 2 ו-2.

גב' שירלי פאר יגרמן: אבי, עידו כחלון, שירה אבין, פרופ' מרק מימוני, מיכה בלום, גידי טביב, שירלי פאר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז הנה עוד הערה על ועדה שלא התכנסה.

מר אבי גרובר: היא לא ועדת חובה.

עו"ד מיכה בלום: היא ועדת רשות אבל.

גב' שירלי פאר יגרמן: אין לי מושג למה לא התכנסנו.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מקווה שכולם קיבלו את זה בחיוב.

מר אבי גרובר: אני רוצה להעביר פה עוד כמה התייחסויות לכמה מהדו"חות, בנושא של גביית החובות. אז עוד פעם, יש פה את הנושא של המחשוב, אנחנו מה שנקרא על זה, וגם יצאנו למכרז למנמ"ר. בנושא של הרווחה שהסברת, אתה יכול להיות-

מר אהרון אלמוג אסולין: תן מילה בכל זאת על האיש שאושר ולא מאויש.

מר אבי גרובר: מה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אושר תקן למחלקת הגבייה, גידי ויתר עליו מתוך...

מר אבי גרובר: שמעתי. אמרת את זה נורא ברור. אנחנו נראה את זה במסגרת התקציב.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה מה שביקשתי שתתייחס.

מר אבי גרובר: אנחנו עובדים עכשיו על מבנה ארגוני של העירייה בכלל, אנחנו עובדים על הדבר הזה, ואנחנו נראה גם איך-

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא המקום לחסוך בו. אנשים.

מר אבי גרובר: יש הרבה מקומות שזה לא המקום לחסוך בהם.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, שם בטוח לא.

מר אבי גרובר: הכל, בחינוך זה גם לא המקום לחסוך, ברווחה זה גם לא המקום לחסוך. אפשר להגיד את זה על הכל. ממה שאתה אומר, אנחנו עומדים בממוצעים של כולם. כמה אפשר לסחוט את התפוז הזה יותר טוב מכולם. אנחנו בינתיים עושים את זה כנראה אותו דבר, באותה איכות. בנושא של הרווחה, ממה שאני מבין ממך, אתה אומר שנעזור לאנשים להגיש לוועדת הנחות וכל מיני כאלה. יכול להיות שאם מראש נסביר לאנשים יותר נכון את

כל הכלים שעומדים בפניהם, כי אתה לא יכול לפתור משהו שלפי חוק בן אדם חייב לשלם. צריך להיות איזשהו קריטריון או איזשהו חוק שפוטר אותם. אחרת אתה לא יכול.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שזאת סוגיה שצריך, לפני שמחליטים עליה.

מר אבי גרובר: יכול להיות שחלק מאותם אנשים שמגיעים כאילו למצב. הרי עוד פעם, אנשים שהם ברווחה, מראש הם זכאים להרבה פטורים והקלות והנחות. כי זה המצב הכלכלי שלהם, והם זכאים מראש לכל מיני דברים. יכול להיות שהם מגיעים למקום הזה שכאילו יש להם חוב כי הם לא ניצלו את כל מה שעומד לרשותם, את כל הזכויות שעומדות לרשותם.

ולכן הם מגיעים למצב הזה שכביכול המצב שלהם נורא קשה ועדיין הם נדרשים כאילו לשלם. כי באמת בן אדם שאין לו, יש כל מיני פטורים ודברים. ואי אפשר סתם לפטור בן אדם כי הוא נראה מסכן, או כי הוא מתנהג מסכן. יש חוק. ומה שלא על בסיס חוק, הוא לא פטור ממנו, הוא חייב לשלם. נכון מיכה? אני לא יכול לפטור בן אדם כי וואלה, נתן לי אחלה סיפור. נכון? איך אמר הגשש – יש לי אחות. זה לא עובד ככה.

גב' נורית אבנר: ... מחקנו חובות לאנשים.

מר אבי גרובר: אבל זה רק על סמך משהו מתוך החוק.

גב' שירה אבין: ברור.

מר אבי גרובר: אני לא יכול לפטור אותו. אז אם הוא לא צריך לשלם כי יש איזושהי הוראת חוק שפוטרת אותו, אז אם מראש נסביר להם כמו שצריך מה הזכויות שעומדות לרשותם, הם לא יגיעו למצב הזה שכביכול הם בחובות. תקנו אותי אם אני טועה.

גב' רות גרונסקי: לדעתי צריך לעשות את האבחנה בין האנשים

שבועדת הנחות, לבין אנשים שהם גם מטופלים ברווחה. ואני חושבת שזה תפקיד של הרווחה, כן.

מר אבי גרובר: וכולם פטורים על סמך חוק. אתה לא יכול לפטור בן אדם אחרת. תן לי מהר לעבור ולסיים.

מר אהרון אלמוג אסולין: מילה אחת על זה תקשיב. להשאיר את החובות של האנשים האלה לגבייה מנהלתית או משפטית, זו תהיה טעות. אז לפחות בוא נחסוך את זה.

גב' רות גרונסקי: להוציא אותם מהרשימה הזאת.

מר אהרון אלמוג אסולין: מלהעמיד את האנשים האלה מול האנשים.

מר אבי גרובר: אנחנו עושים הרבה פעולות, גידי יכול להגיד לך. אני לא יודע מה היה לפניי. אני יודע שאני פה. אנשים שאין להם כלום, אנחנו לא הולכים ומחפשים. באמת יש פעולות, אם אתה תרצה גידי ירחיב. אבל אנחנו עושים המון פעולות לראות שאנשים שבאמת לא יכולים לשלם, לא ישלמו. אתה לא יכול לקחת מבן אדם מה שאין לו.

מר יעקב קורצקי: הנחייה ברורה שאין ילד בחוגים שאנחנו נוציא...

מר אבי גרובר: למשל.

מר אהרון אלמוג אסולין: מצוין. אבל אני אומר, זה חובות כאלה שלהשאיר את זה בגבייה זה לא נכון.

מר אבי גרובר: אהרון תן לי בבקשה לסיים. הנושא של הפיקוח על החנייה, אתה ציינת את המספרים של הדו"חות, ויש איזשהו פער בדו"חות. אני מאוד מפחד, אני מאוד חושש לקבוע מכסות לדו"חות. אני חושב שזה איזשהו מסר, אם אני מחייב כל פקח-

ד"ר איריס קלקא: לא נאמר דבר כזה.

מר אבי גרובר: אני אומר את זה.

גב' נורית אבנר: ... ההבדלים בין פקחים.

מר אבי גרובר: אני יודע, אני יודע. עדיין, אני לא חושב שזה יהיה

נכון שאנחנו נקבע להם איזשהו מינימום מסוים או משהו. יש פה ניהול של מחלקה, שמנהל המחלקה צריך לראות מה הסיבות שמביאות לפערים, באמת בין כמעט 2,000 דו"חות של פקח אחד, לכמה עשרות בודדות של פקח שני, ואם יש מישהו שהאופי שלו לא מאפשר לו למלא את תפקידו, בוא נזכור מה מטרת הפיקוח בכלל. הדו"חות, אנחנו לא עושים את זה בשביל לעשות כסף. אנחנו עושים את זה כדי לכוון התנהגות.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון מאוד.

מר אבי גרובר: זה כלי של העירייה-

גב' רות גרונסקי: לחנך.

גב' נורית אבנר: לשמור על החוק.

מר אבי גרובר: אתם תקראו לזה חינוך, אבל זה כלי שאמור להביא

ליישום המדיניות של העירייה. אנחנו רוצים שיחנו על מדרכות, או אנחנו מבקשים לבער את התופעה? אנחנו בעד פיצולים, או לא? יש כל מיני התנהגויות.

עו"ד מיכה בלוס: ... החנייה בעיר.

מר אבי גרובר: ואנחנו מחליטים האם ביום שישי אנחנו יותר

סובלניים ברחובות הראשיים או לא.

מר גיא קלנר: צריך לבחון את זה מ-2 הכיוונים אבל, צריך להיזהר

עם זה.

מר אבי גרובר: נכון, נכון, זה משהו.

מר גיא קלנר: יכול להיות שיש כאלה שהיד שלהם על ההדק היא קלה מידיי.

מר אבי גרובר: זה לפה ולפה.

מר גיא קלנר: עם כל הרצון לסדר התנהגות.

מר אבי גרובר: אני יכול להגיד לך כראש עיר, אנחנו חווים את זה עכשיו בנושא של הכלבים בגינות.

מר גיא קלנר: למשל בנושא של הכלבים.

מר אבי גרובר: צד אחד בוכה למה אתה נותן דו"חות, וצד שני באותה קבוצת ווטסאפ מיד כותב 'לא מספיק הדו"חות'.

מר גיא קלנר: הדעה הרווחת שם, בוא נדבר על זה בשלישי.

מר אבי גרובר: אנחנו מדברים על זה. אבל יש פה מחלוקת שאומר לך, גם על הנושא של הדו"חות.

מר עידן למדן: יש תלונות לפה ולפה.

מר אבי גרובר: יש אנשים שתוקפים אותנו למה אנחנו נותנים-

מר גיא קלנר: לא אומרים לא לתת ולא זה. לעיתים אזהרה מספקת.

מר אבי גרובר: צויר איזשהו פער נורא גדול בין הפקחים. ואני אומר שאנחנו צריכים לזכור שבסופו של דבר, קודם כל צריכה להיות מדיניות ברורה. הפקחים צריכים לצאת לשטח עם מדיניות ברורה.

גב' שירה אבין: לאט-לאט הם יורדים.

מר אבי גרובר: תראי, על פניו, אם חצי מהפקחים נותנים מעל 1,000 דו"חות, וחלק מהפקחים נותנים עשרות בודדים, אז על אותם פקחים כביכול

אני יכול לקבל הרבה יותר תפוקה, נראה על פניו. אני עוד פעם אומר, צריך להיות מאוד זהירים. אבל יש מנהל, והמנהל צריך לעשות עבודה, הוא צריך לראות מדוע יש את הפערים הקשים האלה, ויכול להיות שזה.

גב' רות גרונסקי: יכול להיות שאחד פחות יוצא לשטח.

גב' נורית אבנר: לא, יכול להיות גם שפקח אחד הוא תושב רמת השרון שמכיר את האנשים.

גב' שירה אבין: פחות נעים לו.

גב' נורית אבנר: ... ואין לו בעיה. מאוד פשוט.

מר אבי גרובר: אהרון, דיברת מבחינת המצב הפיזי של איפה

שהפקחים עובדים. אני יכול להגיד לך שכראש העירייה, אני והמנכ"לית קיימנו בשבוע שעבר מפגש עם הפקחים, ולא עשינו אותו פה, אלא קיימנו אותו אצלם, בחדר המאוד קטן, עם המחשב הלא ממש עובד. זה כמו שהיו טלוויזיות של פעם, זוכר שהיית נותן מכה בצד והטלוויזיה היתה מתחילה לעבוד, והיית מעמיד מישהו ליד הטלוויזיה 'אל תזוז, אל תזוז', ומסכן הוא לא היה רואה את המשחק וככה היה. אז המחשב שם הוא בערך ככה. אתה צריך ללחוץ איזה 10-20 פעם עד שבערך רואים, ואי אפשר להדפיס, וכן אפשר להדפיס, ואנחנו עכשיו הורדנו לשם מחשב, ונתנו להם בגדים חדשים, והראו לי את המעילים החדשים ואת כל הדברים שאנחנו עושים בשביל לשפר את תנאי השירות שלהם.

מר עידן למדן: מדפסת וסורק צבעוני.

מר אהרון אלמוג אסולין: ההערה אגב התייחסה למחלקת המנהלה שם.

מר אבי גרובר: אנחנו מתייחסים. המצב של הבניין עצמו שתיארת

שם עם החולדות.

מר אהרון אלמוג אסולין: ההערה על התנאים הקשים התייחסה למחלקת

המנהלה.

מר אבי גרובר: החדר של הפקחים, אני יכול להגיד לך גם שיש-

מר אהרון אלמוג אסולין: איפה שהבנות עובדות, איפה שהן מריצות את הבדיקות.

מר אבי גרובר: גם הבנות וגם הפקחים עצמם, שעל פניו אמורים להיות כל הזמן בשטח, אבל בוא, בסופו של יום הם גם חוזרים לעבוד, ויש להם גם עבודה משרדית. אני יכול להגיד לך שזה גם עניין של כמה שעות הם עובדים ואיך הם עובדים. הם תיארו לנו מצבים של פקח שעובד 17 שעות רצוף, ומגיעים למצבים שפשוט לא מתפקדים. תזכור שפקח הרבה מהעבודה שלו הוא נוהג ברכב. פקח שמגיע למצב שהוא אומר 'אני הייתי כל כך עייף שפחדתי לנסוע באוטו', זה מצב מאוד קשה. אני לא רוצה לסכן. אני מסכן לא רק את הפקח, אני גם מסכן את האנשים האחרים. וכשאומר לי פקח, "אני הרגשתי מצב שאני פשוט לא מסוגל ונכנסתי לישון", כי אנחנו שאלנו למה הניידת ישבה 4 שעות בעבודה.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה עלה לנו בדו"חות...

מר אבי גרובר: הניידת לא זזה 4 שעות. אנחנו שואלים אותו 'תגיד, למה ישבת 4 שעות'-

גב' שירלי פאר יגרמן: אז הוא הראה לנו מתי הוא הדפיס כרטיס.

מר אבי גרובר: הוא אמר לי 'אני הייתי כל כך עייף שלא תפקדתי'. אתה יודע משהו, כשהוא מגיע למצב הזה, אני מעדיף שהוא יישן ולא ייסע ויירדם לי על ההגה וייכנס לי לתוך צומת באדום ומה יעשה שם. אז אנחנו נותנים המון תשומת לב לנושא הזה של התנאים שלהם. אני חושב שאנחנו כבר עושים שם עבודה, ואנחנו רק ממשיכים. הבניין הזה ישופץ, הוא לא יישאר ככה. אנחנו נראה בדיוק איפה הם יישבו.

הבניין הספציפי הזה ברח' העבודה שם, לא ראוי שאנשים יעבדו שם, ואנחנו נתקן את זה בהקדם. בנושא של הגלריה, רצו לבנות את אותם חדרי סטודיו וזה, לא נכנס עכשיו לזה. אבל בגלל שכביכול יש הוראה שאומרת שעל מגרש אחד יכול לשבת בניין אחד וזה יצר 2 בניינים, חיברו את זה עם המגרש של גן הילדים מאחורי, ואז יצרו מן נקניק כזה שלא נגמר, שמתחיל בגלריה, ממשיך למבנה הסטודיו, ממשיך לגן הילדים, מן הסתם ההחלטה הזאת שרצו להוסיף, השפיעה משמעותית על המחירים. זרקת פה אם זה 14 וכל הדברים האלה. ה-14 הוא פונקציה של מה רצית להשיג. ואם רצית ליצור מבנה אחד שאין שום קשר בין אגפיו, שאחד זה גלריה ושניים זה סטודיו ושלוש זה גן ילדים, זה 2 גני ילדים.

מר אהרון אלמוג אסולין: הוא קיים.

מר אבי גרובר: אז אני יכול להגיד לך, אתה יודע, הייתי פה, זה מן כזה גלגל. אני אמרתי, שירה, את אומרת שזו גם היתה הנחיה מאצלך-

גב' שירה אבין: לא, אנחנו עצרנו את הגלריה פה.

מר אבי גרובר: לא בונים את הסטודיו. ואז אתה יושב ישיבה אחרי ישיבה, ויושב האדריכל, ומתחילים לנסות להסביר לך מה הולכים לעשות. אמרתי 'תקשיבו, אני רוצה עכשיו חוות דעת משפטית על השולחן שלי, לפי התב"ע ברמת השרון מה אפשר לבנות שם, מה הגורל'. הרי בנו שם תת קרקעי מבנה שלם.

גב' שירה אבין: בנו שם אולם. זה ההתחלה שלו.

מר אבי גרובר: יש שם 3 חדרים, ממ"ד, מקום למעלית, איזה מסדרון כזה, ועוד איזה מחסן קטן. כל זה כבר בנוי.

גב' שירה אבין: תת קרקעי, נכון.

מר אבי גרובר: הכל שם כבר בנוי. אז אני שאלתי מה מותר לי לעשות לפי חוק. אז אמרו לי שאפשר לעשות נספח. בנספח למשל כנראה לא נוכל לקיים חוגים ולא נוכל להציג תמונות, אבל אנחנו נראה לפי חוק מה מותר לעשות באותם חדרים תת קרקעיים שכבר נעשו. אנחנו נעשה רק מה שמותר לפי חוק. אני מבין שיש החלטה שהתקבלה בעירייה לפני 3 שנים ב-2012, 4 שנים, שמדברת על איחוד 2 המגרשים, אבל היא לא יושמה בפועל, לא הלכו לטאבו ואיחדו את 2 המגרשים.

גב' שירה אבין: אבל עדיין אפשר, כש-2 המגרשים לא מאוחדים, ויש את מה שנבנה. הרי העצירה היתה כי כבר היה משהו שהיה עוד מלפני, והיה צריך לראות, כי התחלנו לבדוק איפה הדברים עומדים גם מבחינת עלויות.

מר אבי גרובר: אז אני בודק מה קו המגרש.

גב' שירה אבין: אז אני אומרת. הרי אחד הדברים שאומני רמת השרון מבקשים כבר הרבה שנים, זה איזשהו בית שיהיה מקום מפגש לאומנים. ויש הזדמנות, באותו מקום שכבר קיים, שזה לא צריך ללכת עם חומרי גמר מטורפים, אבל לעשות להם איזשהו מקום מפגש.

???: ... פיל לבן שעומד 5 שנים.

גב' שירה אבין: שנייה, זה לא רלוונטי כרגע. יש משהו שהוא כבר קיים.

מר אבי גרובר: אני מקווה שבקרוב ימצא לו יישום.

מר אביעם גפני: ... בכלל לבנות, זאת באר. על פי חוק, אסור לבנות על באר.

גב' שירה אבין: אבל אנחנו לא מדברים על הבאר. אתה קופץ על משהו אחר.

- אדר' ולדימיר לונן:** הבאר לא פעיל בכלל.
- מר אביעם גפני:** הוא פעיל מאוד.
- מר אבי גרובר:** חבר'ה, זו לא השאלה עכשיו, למרות שזה מעניין.
- גב' נורית אבנר:** היתה באר.
- גב' שירה אבין:** אני אומרת שחשוב לפחות, במה שכבר נעשה, לפחות לנסות, כי כבר כסף הלך.
- מר אבי גרובר:** אבל אי אפשר, את יודעת, רק בגלל שכסף הלך, כאילו לעבור על החוק.
- גב' שירה אבין:** לא, לא צריך לעבור על החוק. אני אומרת שגם אם יש 2 מבנים נפרדים, צריך להיות חיבור ביניהם, ואז אין בעיה לחבר את המגרשים.
- מר אבי גרובר:** אנחנו בודקים. כרגע אמרתי, תהיה חוות דעת משפטית ברורה מה מותר לנו לעשות לפי קווי הבניין. יכול להיות שאני אביא לפה החלטה שאומרת שאנחנו מבטלים את החלטתנו הקודמת לחבר את אותם 2 מגרשים, זה יבוא לפה. אני בטוח שהמספרים פה יהיו שונים לגמרי, גם כן אם לא עושים את אותם סטודיו וחדרי אירוח תקן החנייה יורד. ותקן החנייה כשהוא יורד, אז לא צריך את החניון. מאחורי הגנים ומאחורי הזה על הגדר של האולם, אתה יושב בגלריה, מסתכל על התמונות ומאחוריך עוברת מכונית על החלון. זה נראה לי הזוי לחלוטין.
- גב' נורית אבנר:** לא, זה לא נכון.
- מר אבי גרובר:** אבל יש תקן חנייה, ואנחנו נראה מה עושים מהבחינה הזאת. זה משהו שבחודש הקרוב הבדיקה המשפטית הזאת תיגמר. אחרי, רק אחרי זה, נשב עם האדריכלים ונסגור. הרי השלד של הגלריה עצמה

כבר די מוכן. מה שצריך עכשיו זה לקחת את השלד, ולמעשה לשים את החלונות, לעשות את הפינישים וזה. זה לא לוקח יומיים, אבל זה גם לא לוקח שנתיים. זה לא סכומים של הרבה מאוד מיליונים, אבל זה עולה קצת. השלד עצמו גמור. אנחנו בבדיקה המשפטית נראה בדיוק מה מותר לנו.

בהתאם, האדריכלים ואני לא רוצה להמשיך לבזבז כספים סתם, האדריכלים יקבעו בהתאם לזה, ייתנו הצעה. נדון אם צריך להביא את זה לפה, נראה מה צריך לדון, אני אציג את זה בחברה הכלכלית, נציג את זה בצורה מסודרת, נקבל החלטה בחברה הכלכלית. אם צריך לבוא לפה למועצה לאשר את התב"ר, את הכספים, נביא את זה. כרגע יש תב"ר מאושר של 11 מיליון שהוא גם מאושר במשרד הפנים. אני מקווה שאני אוכל לעשות את זה בכמה שפחות כסף, ולהביא את זה.

גב' נורית אבנר: ומפעל הפיס ייתן?

מר אבי גרובר: מפעל הפיס, אני ישבתי עם עוזי דיין, אני חושב שהוא יו"ר מפעל הפיס.

גב' שירלי פאר יגרמן: הוא יו"ר.

מר אבי גרובר: והוא אמר 'אם אתם יורדים מהסטודיו וכל הדבר הזה, אני מאשר'.

גב' נורית אבנר: כמה הוא ייתן, 8 מיליון ש'?

מר אבי גרובר: 4 מיליון ש' ומשהו.

גב' שירלי פאר יגרמן: הוא ייתן 4 מיליון ש' השלמה.

מר אבי גרובר: מה שהתחייבו מראש, אותם 4.2 מיליון ש'.

גב' שירלי פאר יגרמן: אין להם סיבה לא לאשר.

מר אבי גרובר: חבר'ה, אנחנו חוזרים לנוסח שמראש הכוונה

המקורית, וזה מה שיקרה שם, ואני באמת רוצה שבמהלך שנת 2017 ייפתח-

מר אהרון אלמוג אסולין: מי ינהל את הגלריה?

???: יש כבר מנהלת.

מר אבי גרובר: אנחנו עובדים על המכרז. אנחנו עדיין דנים

בכישורים הנדרשים במכרז.

גב' נורית אבנר: אבי, אני רוצה לשאול משהו, בסוף הישיבה אנחנו

מצביעים על משהו? על מה אנחנו מצביעים, לקבל את הדו"ח או לא לקבל את

הדו"ח?

מר אבי גרובר: אנחנו נקבל את הדו"ח-

גב' נורית אבנר: אפשר אולי קצת להתקדם, אבי, כי כבר 22:00

בלילה ויש פה אנשים שערים מ-07:00 בבוקר, בבקשה.

מר אבי גרובר: כן, זה היו ההערות שלי. בבקשה, מי עוד מעוניין

להתייחס? כן, גיא.

מר גיא קלנר: אני אגיד בכמה משפטים, כי גם אנשים עייפים וגם

נראה לי שהדיון מיצה את עצמו.

מר אבי גרובר: רגע, יש לי הערה אחת שאני חייב להגיד. אתם

מצביעים על הנושא הזה של החברה הכלכלית כגוף שמבצע פרויקטים

בהתחדשות עירונית. מתישהו צריך לחשוב על זה, יש פה איזשהו ניגוד עניינים

מובנה, כשהעירייה שאחראית על אישור פרויקטים, הופכת להיות הגוף שיוזם

פרויקטים, ומרוויח מזה כסף. ואז אתה שואל את עצמך, מה האינטרס של

החברה הכלכלית, לקחת פרויקט ולהגדיל אותו כמה שיותר בשביל לעשות ממנו

כמה שיותר כסף בכובעה כגוף יזמי, לבין גוף שדן בצורה נקייה בשאלה האם

מגדילים או לו. בתמ"א 38, דרך אגב, לדעתי זה פחות קיים, כי תמ"א 38 יש את הסט הזה של ה-3 קומות שזה מה שעושים.

מר עידן למדן: נועדו לסייע בתמ"א 38 ולא לעשות את הפינוי בינוי שהם זרמו אליו.

מר אבי גרובר: הפינוי בינוי היה מייצר ניגוד עניינים. צריך להתייחס לאיך יודעים לנטרל אותו בצורה נכונה.

גב' שירה אבין: אבל אבי, לכן הנושאים, גם בנושא של התחדשות עירונית, נעצרו.

מר אבי גרובר: אני אומר עוד פעם, היו כמה פילים בחדר?

מר אהרון אלמוג אסולין: ... חשיבה עמוקה מה תפקידה של ה...

מר אבי גרובר: הנושא הזה מייצר איזשהו ניגוד עניינים, שאתה נורא רוצה את הכסף כי הכסף הזה עוזר לך לעשות עוד גינות ועוד פרויקטים ועוד דברים. ואחרי זה העוד דירות האלה עולות לנו הרבה כסף. בסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל זה בדיוק הדיון שצריך להתקיים, דיון נמוך, על סמך דו"ח הביקורת הזה.

מר אבי גרובר: עוד נתון כזה, הגיע אלינו כסף על פרסום, מתי ביקשו את הכסף מחברת הפרסום? נובמבר 2013. סתם, גם שאלה יפה.

מר אהרון אלמוג אסולין: להזכירך, הוא היה מודח בשלב הזה.

מר אבי גרובר: לא ביקשו את הכסף, אבל הכסף שכביכול הגיע, נכון? כתוב בדו"ח – הגיע לעירייה כסף.

מר גיא קלנר: מתי הגיע או מתי ביקשו.

מר אבי גרובר: כתוב בהסכם, ניסים תקן אותי-

עו"ד מיכה בלוס: מי זה הוא? תגידו את שמו.

מר אבי גרובר: ניסים, בדו"ח מופיע שלפי ההסכם מגיע לעירייה לקבל סכום מסוים של כסף, וזה היה חלק מהמכרז. אבל מתי ביקשו את הכסף, רק אחרי הבחירות של 2013.

גב' רות גרונסקי: חודש אחרי הבחירות. טוב, נעשה... כל הפילים פה. איך עושים פילים?

מר גיא קלנר: תראו, אני רוצה להגיד כמה דברים ברמה העקרונית ולא להיכנס סעיף-סעיף. אבל אין ספק שהדיון הזה הוא מעט ביזארי, על זה אני מניח שכולנו מסכימים, ואני רגע אוריד את הכובע של חבר קואליציה כי הוא לא רלוונטי לדיון הזה, כי הרי יש פה פריש-מיש מוחלט.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא ידעתי שיש כובע כזה.

מר אבי גרובר: תבדוק שהוא לא לוחץ לך. סתם.

מר יעקב קורצקי: גיא, עזוב נשמה, שרון יונתן הלך, מיותר ה-

מר אבי גרובר: להיפך, יותר קל.

מר עידן למדן: הוא יכול אחר כך לשלוח...

מר גיא קלנר: לא, לא, עידן. אני לא נוהג בשיטות שלך. הכל בסדר. יש פה הרבה ערבוב של בין עבר להווה, בין אופוזיציה לקואליציה, דברים השתנו, אנשים... את הצד השני של החדר. יש פה מוטיבציות שפתאום פועלות מכיוונים מנוגדים. אבל אני חושב שצריך להיצמד באמת למה שאהרון הציע מתישהו במהלך הדיון, שוועדת הביקורת בהקשר הזה על אף שהיא תמיד מהולה בפוליטיקה, ואין מה לעשות, של אופוזיציה וקואליציה, לנסות להשאיר אותה עד כמה שניתן נאמנה לעובדות ולמה שיוצא מהן ומתוך זה להשתפר. כי

הרי אם כל הזמן רק נתעסק באיך אנחנו, סליחה במרכאות תוקעים, או לא במרכאות לא תוקעים, תוקעים או לא תוקעים את החברים שלנו, זה לא העניין. לייחס כוונות זה דבר נורא מסוכן, אוקיי. בוא אני אתן לכם תסריט דמיוני. תשב פה מועצה ב-2020, ותעשה דו"ח ביקורת שבמסגרתו ייבדק ויימצא שהיתה רל"שית בלשכת ראש העיר שהיתה מאוד חזקה וניהלה מאוד חזק את ענייני העירייה. ויימצא בתוך הביקורת של 2020 שמונה סמנכ"ל שמעולם לא היה לעירייה, שעולה X מאות אלפי ₪ בשנה. ויימצא במסגרת המסקנות שמונו אנשים נוספים לתהליכים כאלה ואחרים.

מר יעקב קורצקי: לאיפה אתה הולך?

מר אהרון אלמוג אסולין: הוצאת לי את המילים מהפה.

מר יעקב קורצקי: ... אז יהיה לנו להאשים את רוכברגר.

מר גיא קלנר: אני לא אמרתי רוכברגר ואחרים לא אמרו רוכברגר, ואל תדבר על רוכברגר.

גב' נורית אבנר: לא, יאשימו אותו.

מר יעקב קורצקי: איפה אתה בורח.

מר גיא קלנר: תן לי לסיים את התזה, היא קלה. יש עובדות ויש פרשנות על העובדות. בואו נתרכז בעובדות. כי הפרשנות על העובדות, בגלל שכולנו נמצאים כרגע באותו חדר, שימו לב, אמרתי עכשיו משפטים שכולכם זה הזיז אתכם בעצבים.

מר יעקב קורצקי: איזה עצבים?

מר גיא קלנר: וגם אותי המחשבה מזיזה בעצבים. כי אני לא חושב את זה.

מר אבי גרובר: סמנכ"ל תפעול היה...

- מר גיא קלנר:** רגע, רגע. שנייה.
- פרופ' מרק מימוני:** הוא הצליח להעיר אותנו, זה כבר טוב.
- מר יעקב קורצקי:** אמרתי לו שיעיר אותנו. גיא יש לו את זה.
- מר גיא קלנר:** אני חושב שהכל בסדר, והמינויים הם כשורה של עכשיו, של הקדנציה הזו, וכל מה שצריך נעשה כדי לקדם מטרות ענייניות, הכל טוב. אבל פרשנות-
- מר יעקב קורצקי:** אבל כשלקחו מאמן שאימן בליגה ג', שבחיים שלו לא התעסק בכדורגל, ובטעות קוראים לו קורצקי, זה נהיה משפחת פשע. אז מה אתה רוצה? מה ההיתממות פה, אדון קלנר?
- מר גיא קלנר:** אתה מדבר על זה עכשיו?
- מר יעקב קורצקי:** אז אני מסביר לך שיש היתממות מסוימת... ראש העיר... זה הכל. שפתאום זה נהיה מינורי.
- מר גיא קלנר:** על מה אתה מדבר? אני דיברתי על הכדורגל? הוא דיבר על הכדורגל.
- מר יעקב קורצקי:** לא, אני נתתי לך דוגמא קטנה.
- מר גיא קלנר:** מה אתה רוצה ממני על כדורגל.
- מר יעקב קורצקי:** אתה צריך לבדוק פה איזה...
- מר גיא קלנר:** למה אתה קופץ? על מה אתה קופץ?
- מר אבי גרובר:** קורצקי לא אימן בליגת העל את הקבוצה...?
- מר יעקב קורצקי:** את מי הוא אימן? מאיפה הביאו אותו?
- מר גיא קלנר:** על מה אתה מדבר? למה אתה.. עליי עם קורצקי? אני לא מבין על מה אתה מדבר.

- מר אבי גרובר:** הוא לא דיבר אליך.
- מר יעקב קורצקי:** כי אני אומר לך במילים ברורות.
- מר גיא קלנר:** אתה מדבר אל אהרון כאילו דרכי?
- מר יעקב קורצקי:** יש פה איזה סוג של היתממות, שכאילו רוצים לנפח ולעשות משהו בומבסטי.
- מר גיא קלנר:** אז יפה, אז מכיוון שגם אתה...
- מר יעקב קורצקי:** הוא יודע את העבודה. הבן אדם בעבודה השנייה שלו זה המקצוע שלו והוא מקצוען ושאפו. ו-60% ממה שהוא אומר תמיד זה נכון. יש 10%... אז אתה רוצה להגיע לשם – בוא נגיע.
- מר אבי גרובר:** מה שיעקב בא להגיד, כשהוא רוצה, הוא יודע להגיע אל נתיב היחסים בין הגרוש ואחותו.
- מר יעקב קורצקי:** כן, לך תוכיח שאין לך אחות גם.
- מר אבי גרובר:** פתאום הוא נהיה מבולבל.
- מר יעקב קורצקי:** ותפסו את אסקובר של משפחת הפשע.
- גב' נורית אבנר:** מה קרה לך פתאום.
- מר יעקב קורצקי:** נורית, לא היית נוכחת בדיון הזה. יש דברים באישי שהוא אומר שהוא לא רוצה עריפת ראשים, לא לפגוע באישי. ואני אומר את זה, הנה שומעים אותי, לא באישי, מה פתאום אישי, אין פה שום דבר. מה פתאום לערוף ראשים.
- מר גיא קלנר:** יעקב, למה אתה לוקח לי את זכות הדיבור. אתה בדרך כלל שומר לי על זכות הדיבור.
- מר יעקב קורצקי:** אז אני אתן לך להמשיך.

גב' רות גרונסקי: הוא חיזק את דבריך, גיא. הוא השלים את זה מזווית שונה.

ד"ר איריס קלקא: הוא חיזק את זה שיש עובדות ויש פרשנות.
(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: כל מה שאני אומר, שאל לנו לתת פרשנות לעובדות שהיא יכולה להיות נכונה, והיא יכולה להיות לא נכונה, בדיוק באותה מידה. ובחלוף הזמן והדמויות, אחד אנחנו שוכחים, לפעמים אנחנו לא יודעים, לפעמים אנחנו מייחסים דברים שהם לא רלוונטיים. ויכול להיות אגב שכן, אבל זה שווה בערך 50% בסטטיסטיקה. לכן אני אומר, בדברים האלה צריך מאוד להיזהר ולנסות לשים את הפוליטיקה בצד ולהתייחס לעובדות.

אני חושב שאהרון, שיש לי איתו הרבה מחלוקות, השולחן הזה הוא לא פה אפילו. השולחן הזה מכיר שאני מתעמת איתו לא אחת. בהקשר של העבודה של ועדת הביקורת, ניסה, ואני חושב שברוב המקרים, על אף שבתוך הוועדה התווכחנו לא מעט, להיצמד לעובדות וגם מול אנשי העירייה, בכירים כזוטרים-

פרופ' מרק מימוני: לא ניסה – הצליח.

מר גיא קלנר: הצליח, בבקשה.

מר גיא קלנר: הלך לדברים עצמם וניסה לשפר אותם. ממקום של אוקיי, יש פה כשל, תסביר לי מה קרה, ובוא נראה איך מתקנים את זה לעתיד. בהקשר הזה אני חושב שזה יפה.

3 הערות טכניות ברמה של דברים שנאמרו. אחד בנושא אגף ביטחון, בהקשר של היקף ההוצאות. אגף ביטחון כמו מחלקות ואגפים אחרים בעירייה, הוא בסוף נותן סרוויס, אוקיי? ואם היו שם היקפים חורגים מהיקף החוזים, אני לא חושב שהוא הנמען. אני חושב שצריך רגע לשים לב האם אותם תחומים, חינוך, אירועים, נצח, וואטאבר, היתה פעילות יותר גדולה ממה שהיה. דיברנו

על זה פשוט גם בוועדה עצמה.

מר אבי גרובר: לגמרי.

מר גיא קלנר: אגף הביטחון בהקשר הזה, הוא סופליי של שירות.

ואם היו יותר פעילויות בגינת הנצח, זה אומר שהיה צריך שם יותר אבטחה. הוא לא מייצר את האבטחה לעצמו.

גב' שירה אבין: או מצב ביטחוני שונה שהיה.

מר גיא קלנר: או מצב ביטחוני שונה שהיה וכו'. ולכן צריך לשים

לב רגע לדקויות ה... בהקשר הזה. ב-2014 היה מצב ביטחוני.

גב' שירה אבין: קטע של חובשים... קטע של מאבטחים.

מר אהרון אלמוג אסולין: שנתיים, צוק איתן שנתיים.

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: אני אהיה זריז כי אנשים עייפים.

גב' שירלי פאר יגרמן: צוק איתן – קיץ 2014, סכינאות, 2015.

גב' שירה אבין: נו.

מר גיא קלנר: צוק איתן 2014.

גב' שירלי פאר יגרמן: כן, אבל הדו"ח על 2014.

מר גיא קלנר: אוקיי, הסכינאות 2015?

גב' שירלי פאר יגרמן: סוף 2015.

מר גיא קלנר: אני לא מדבר רק על זה, אני מדבר על היקף פעילות.

פעילות שנבעה מסיבה א' או ב' במרחב העירוני שזה יכול להיות חינוך, פארק, מתנסים, תרבות.

גב' שירלי פאר יגרמן: אמרתי עובדות על ה...

הביטחון נותן לזה שירות.

מר גיא קלנר:

בוא נגיד, באף אחד מהשנים האלה לא היה שלום.

מר אבי גרובר:

וכנראה גם לא יהיה עד הבחירות.

גב' רות גרונסקי:

כמו במדינה, כך בעיר, לא הכל על ענייני חוץ

מר גיא קלנר:

ומדיניות שלום. בנושא המבנה, אני חושב שדיברנו על זה גם כשעזי הוזמן כנמען לדיון של הוועדה, אני חושב שלהטיל עליו, פה היה לי ויכוח עם אהרון על העניין הזה, להטיל על עזי את האחריות, הוא כבר המשיך מכאן, אז זה לא כזה קריטי כבר, אבל אני מדבר ברמה העקרונית, להטיל עליו את האחריות של עץ המבנה העירוני מלמעלה, ואיך אגף הביטחון משתבץ בתוכו, זו לא אחריות של עזי. האחריות היא מעליו. שוב אני חוזר, סמכות משמעה אחריות, גם ברמה של מה שדיברנו בהקשר של החברה הכלכלית, כך גם בסעיפים אחרים שנגענו בהם לאורך הדרך. אני חושב שגם באגף הביטחון, הנושא של תפקידו בעץ המבנה העירוני, הסמכויות והזכויות המוקנות לו, הם פועל יוצא של דיון ברמה מעל עזי, ולא ברמה של עזי.

מר אהרון אלמוג אסולין: גיא, רק הערה להבהרה. מה שהוטל על עזי, זה לכתוב סוג של סיכום תפקיד כדי לראות איך אפשר להתגבר על כל הלאקונות שהיו שם. אף אחד לא ביקש ממנו לכתוב את עץ המבנה של העירייה.

לגבי החברה הכלכלית, דיברנו בגדול, אני חושב,

מר גיא קלנר:

שאתה, ואנחנו, צרכים להידרש לשאלה העקרונית של תפקידה תחת השמש. ואחרי שזה ייגמר, זה צריך לקבל גיבוי מלא ולאורך זמן. ושם, ברמה העקרונית, הייתי שם את החברה הכלכלית קודם כל ברמה המהותית. עזבו רגע ביקורת, ברמה המהותית יש לה בעיות, ברמה של לאן היא הולכת. הביקורת אחרי זה צריכה לבוא ולבחון תהליכים שקורים שם ברמה הפרקטית, אבל אנחנו נמצאים שלב אחד לפני. ואני חושב שבמהלך הביקורת היו לנו חוסרים

בהקשר הזה, דיברתי על זה, אני לא אחזור על זה.

מחלקת הפיקוח והפקחים, אני חושב שהיו המון דברים שצפו מהם אלינו, דיברנו על חלקם, דיברת על זה גם אתה. אני חושב שיש פה כמה דברים שכדאי להסתכל עליהם גם מהזווית השנייה. דיבר על זה גם אבנר בעצמו.

מר אבי גרובר: אבנר סער.

מר גיא קלנר: וגם אנחנו הגבנו את זה במהלך הדיון. אני חושב שיהיה נכון שמחלקת הפיקוח של רמת השרון תעבור סדנת שירות, בהקשר של איך פונים לאזרח, איך מנהלים את התהליכים או זמן, שאפו.

מר יעקב קורצקי: בבקשה, אדוני, הנה הדו"ח. יום נעים.

מר גיא קלנר: קודם כל, אתה יודע מה? בחלק מהמקרים כן.

מר יעקב קורצקי: בבקשה.

מר גיא קלנר: אתה יודע מה, ישלמו עם חיוך.

???: ישלחו את זה בדואר, יגיע עוד שנתיים.

מר גיא קלנר: אבל אני לא רוצה לחזור על זה, כי דיברנו על זה. אני חושב שצריך להיות קריטריון כמה שיותר אחיד למתן או אי מתן דו"חות, ולבחון את הדברים גם מן הצד השני. למשל, סוגיה שאנחנו לא מסכימים בה – הכלבים.

מר אבי גרובר: אני לא חושב שאנחנו לא מסכימים.

מר גיא קלנר: אני חושב שהסיפור של הידוק הפיקוח, הוא פועל יוצא של מדיניות. ואני חושב שבהקשר הזה, ונתינת הדו"חות לחבורות האלה, אני חושב שבהקשר הזה צריך להחליט איך קובעים איזשהו קו משווה אחד-

גב' רות גרונסקי: מי שהכלב שלו מחרבן והוא לא אוסף את זה – יקבל

קנס.

- מר גיא קלנר:** אין ויכוח על זה.
- גב' רות גרונסקי:** זה הכל. אני לא צריכה ללכת-
- מר גיא קלנר:** רותי, בואי נירגע קודם, בואי נירגע. הם לא אויבי האומה, בואי נירגע.
- ד"ר איריס קלקא:** זה לא קורה פה. אף אחד לא מקבל קנס. אין לך קנסות על צואת כלבים.
- מר אבי גרובר:** נכון.
- גב' רות גרונסקי:** למה אין קנסות?
- ד"ר איריס קלקא:** אין לך, אין לך.
- גב' רות גרונסקי:** רע מאוד.
- מר גיא קלנר:** מישהו אמר לא לתת על זה?
- ד"ר איריס קלקא:** נכון, אין. יש אחד...
- מר גיא קלנר:** הם מקבלים דו"חות על לשחרר את הכלבים שלהם, בשעה שאין להם פתרונות לגינות כלבים ברדיוס הליכה מהבית. אני לא מדבר על קקי.
- גב' רות גרונסקי:** רגע, סליחה, ולשחרר כלב צריך לשחרר כלב?
- מר גיא קלנר:** את צריכה להסדיר להם את החלופה. אם את לא מסדירה להם, אל תתני להם דו"חות או אל תגבירי את העומס.
- גב' רות גרונסקי:** שישחררו אותו בתוך הבית.
- מר גיא קלנר:** לא, את לא תעשי את זה.
- גב' רות גרונסקי:** סליחה, מסתובבים ילדים, אז אסור...
- מר גיא קלנר:** לא מסתובבים ילדים, תפסיקו עם התירוץ של

הסתובבות ילדים. אף ילד לא מסתובב ב-21:00 בערב.

מר אבי גרובר: גס, גס, גס.

ד"ר איריס קלקא: זה לא לעכשיו.

מר גיא קלנר: אפשר למצוא פתרונות ביניים ואף אחד לא רוצה לעשות את זה.

גב' רות גרונסקי: החוק אומר לא לשחרר את הכלב אם אין לנו גינת כלבים. זה הכל. אם החוק... אתה לא יכול לשחרר כלב.

מר גיא קלנר: די, אני הוגן עם האינפורמציה של מה שיוצא מפה, בואו נשאיר את זה ככה, בסדר? כי זה לא נכון. זה ממש לא נכון.

גב' רות גרונסקי: אין מקומות חנייה בעיר, אז אתה מרשה חנייה כפולה? מה השטות הזאת גיא? באמת. כאילו זה נשמע לא נכון.

מר גיא קלנר: זו אנלוגיה שמתאימה אולי לקקי. האחריות שלך כרשות מקומית לאפשר להם מקומות לשחרר את הכלב, לפחות שעה ביממה באזורים רציונאליים, את לא נותנת.

ד"ר איריס קלקא: לא להיכנס לזה עכשיו, נו באמת. לא מתאים.

מר גיא קלנר: אבל בואו לא ניכנס לזה עכשיו. לגבי הגלריה אני רוצה להגיד משפט וחצי שקשור למדיניות שוב, ולא למקרה עצמו. התחילה להגיד את זה שירה. יש מקרים בעיניים, ואני אומר את זה פשוט במלוא האחריות, מהפוזיציה שלי כחבר מועצה, שהיא שווה 0.01, ושווה 100% במקרה שלך או המקרה שלה שהיה. ואני חושב שהם הגיוניים, וגם על זה היו לי ויכוחים בעבר-

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: מהתחלת המשפט.

מר גיא קלנר: כנציגי ציבור, לתהליכים שאנחנו עושים, וזה ההבדל

בין פרוצדורה למהות. אוקיי? זה גם היו לי כבר בעבר דיבייטים עם ידידי.

מר אהרון אלמוג אסולין: נסבלים אבל.

מר גיא קלנר: נסבלים. בנושא של הגלריה, כמו גם בנושאים

אחרים, ייתכנו מצבים, אני רוצה להפריד פה בין 2 מרכיבים, בין מרכיב של חס

וחלילה עשו משגה או יותר מזה, עשו פה פעולה שיש עמה בעיה חוקית, לבין

פעולה שקרתה כדרך הטבע. אם באו אומנים, נוצר רעיון ב-2000 וואטאבר, וב-

2012 הובא כהחלטה לתחילת עבודה להקים גלריה, ועם תחילת העבודות, או

עם התחלת הפעילות, באו האומנים ואמרו 'תשמעו, אין לנו חדרי אומנים ברמת

השרון, אתם כבר עושים גלריה, בואו נחשוב רגע'. אני מסתכל על זה רגע מהצד

החיובי. 'אם אתם כבר עושים את הפעולה הזו, בואו רגע נחשוב בספקטרום

רחב יותר, ונוסיף לפעילות של הגלריה גם חדרי אומנים. אני לא רואה בזה

אומנים'. אני לא רואה בזה בעיה. אם יש בעיה עם התב"ע, אם אסור לבנות שם

חוקית, אם בדקו את העניין, קיבלו תשובה שלילית ובכל זאת עושים את זה,

זה אסור שיקרה.

מר אבי גרובר: זה מה שקרה.

גב' רות גרונסקי: זה מה שקרה.

מר גיא קלנר: לא, לא, לא.

מר אבי גרובר: מה 'לא, לא, לא'? זה מה שקרה.

מר גיא קלנר: רגע, תנו לי להשלים.

מר אבי גרובר: רצו עם איזה היתר ברשות רישוי, אחרי זה התברר

שאין לו, הוא לא עומד בשום, בשורה של הפרות של החוק כתוצאה מהעתירה,

כי כבר התחילו לבנות. זאת אומרת, רצו לרשות רישוי, רצו מיד להתחיל לבנות

ואז פתאום בום, נתקעו בקיר.

מר גיא קלנר: רגע, אני מנסה להמחיש את העיקרון, ודיברנו עליו גם בסוגיות קודמות.

מר אבי גרובר: וממש אנסו את אנשי המקצוע. המסכנים ישבו שם.

מר גיא קלנר: כל מה שקורה פוליטי.

מר אבי גרובר: הם ישבו שם וגמגמו כי הם היו צריכים ל... את מדיניות העירייה ולהסביר איך אין חנייה לגלריה. ... המצאת תקן.

גב' רות גרונסקי: גיא, דוגמא לא כל כך מוצלחת. אתה בחור אינטליגנטי, קצת דוגמאות יותר מוצלחות. באמת אני אומרת לך.

מר גיא קלנר: רותי, אני מודה על ה-

מר אבי גרובר: די, תפסיקו עם זה, בואו.

מר גיא קלנר: על הסופרלטיב והעלבון יחדיו.

גב' רות גרונסקי: לא, לא העלבתי אותך, באמת שהתכוונתי. זו דוגמא לא טובה, אתה לא מודע לה כנראה.

מר גיא קלנר: רותי, תני לי לסיים את המשפט, אז תביאי למה זה נקודה טובה. תפסיקי להיות כל כך שיפוטית בצורה נמהרת.

גב' נורית אבנר: יאללה, הלאה.

מר גיא קלנר: ב-2012, כשביקשו להעלות את העניין, אם אני מבין את זה נכון, ורצו לקדם את הרעיון של חדרי אומנים בצד גלריה, הרעיון עוד לא נבדק ברמה החוקית. ולכן אני אומר, בהקשר הזה, עצם הרעיון, בתוך העשייה הציבורית, הוא מבורך. אני רוצה שלא נשכח את התפקיד שלנו בסוף בכל התהליכים, וזה ההבדל...

גב' נורית אבנר: ... מיתמם.

- מר גיא קלנר:** לא, לא, אני לא, אני לא.
- מר אבי גרובר:** תראה, כשהביאו לנו לפה, לא באת ולא הציגו לך 'תקשיב, גיא קלנר, יש לנו איזו בעיה, אנחנו רוצים פה לבנות. אנחנו לא בטוחים כאילו בקטע הזה'-
- מר גיא קלנר:** ב-2014 הביאו את זה לפה וזה לא עלה על השולחן הבעיה הזאת. על מה אתם מדברים?
- מר אבי גרובר:** אבל כשהוסיפו גלריה, אתה לא, אתה כחבר מועצה-
- מר גיא קלנר:** מתי עלתה הבעיה החוקית של התב"ע?
- מר אבי גרובר:** גיא, אבל אתה באת, אתה כחבר מועצה-
- מר גיא קלנר:** ב-2014 אישרנו הגדלת תקציב.
- מר אבי גרובר:** אבל גיא, אתה כחבר מועצה באים ואומרים לך, אתה אומר לי 'אבי תקשיב'-
- מר גיא קלנר:** ... אתה אישרת.
- מר אבי גרובר:** אבל תקשיב, כולנו רצינו שיהיה שם באיזשהו מקום סטודיו.
- מר גיא קלנר:** הוא אישר.
- גב' רות גרונסקי:** לא, ב-2014 אישרנו לשלם לקבלן-
- מר גיא קלנר:** אנחנו הגדלנו את הפרויקט.
- גב' רות גרונסקי:** כי הוא עשה עבודה... חייבים לו כסף.
- מר אבי גרובר:** לא זה העניין. גיא צודק מהבחינה הזאת. באו ואמרו לנו רוצים לעשות סטודיו.
- גב' רות גרונסקי:** ... כי הקבלן עשה עבודה.

- מר גיא קלנר:** לא הגדלנו את הפרויקט.
- מר אבי גרובר:** לא, לא נכון.
- מר גיא קלנר:** כן, כן.
- מר אבי גרובר:** הגדלת אותו ל-14 מיליון, הגדלתם את תב"ר ל-11, על סמך אומדן של 14. שנייה. גיא, אתה אומר נכון, שאנחנו כחברי מועצה, באו והציגו לנו ואמרו 'רוצים לעשות גם סטודיו', ואנחנו כחברי מועצה באנו ואמרנו 'וואלה, סטודיו זה מטרה ראויה'.
- מר גיא קלנר:** יפה. זה מה שאני אומר.
- מר אבי גרובר:** אבל אחרי שקיבלנו את אותה החלטה שאומרת בגדול 'בוא נעשה סטודיו', לא נעשתה עבודה אחרי, שהייתי מצפה, ופה מבקר העירייה, יכול להיות שהיה יכול להצביע על זה מהבחינה הזאת.
- מר גיא קלנר:** על זה אין עוררין.
- מר אבי גרובר:** איך מיישמים את החלטת המדיניות. אנחנו כל הזמן על הקטע הזה. בין המדיניות לבין ה-
- מר גיא קלנר:** יפה, זה גם בדיוק-
- גב' שירה אבין:** אבל לא יישמנו, כי לא יכולנו ליישם, כי עצרנו את הפרויקט.
- מר אבי גרובר:** אבל חפרת את התת קרקעי?
- גב' שירה אבין:** ממש לא.
- מר אבי גרובר:** מה לא? זה חפור שם.
- גב' שירה אבין:** זה עוד היה לפני. מה קרה לך?
- מר אבי גרובר:** לא את.

- גב' שירה אבין:** לא משנה.
- מר אבי גרובר:** המועצה. לא את אישית.
- גב' שירה אבין:** היה מצב נתון, אבל עצרנו.
- מר אבי גרובר:** עיריית רמת השרון חפרה במקום שהיא לא היתה אמורה לחפור, ואחרי זה גם עשתה כל מיני פעולות. גיא אומר, איפה הקו בין המדיניות לבין הביצוע.
- גב' שירה אבין:** זה לא שלא צריך לעשות משהו שלא חוקי, אין לנו ויכוח.
- מר אבי גרובר:** מבקר העירייה עכשיו מצביע על ביצוע. הוא תוקף עכשיו, הוא אמר בדו"ח הזה לבדוק את הביצוע. בביצוע היה כשל. גיא אומר 'אני כחבר מועצה מקבל החלטת מדיניות, אני רוצה סטודיו'.
- גב' רות גרונסקי:** זה סבבה, אנחנו לא יכולים...
- מר אבי גרובר:** הגופים המקצועיים אמורים לבוא ולהגיד 'סליחה אדוני, סליחה, ככה אי אפשר לבנות'.
- גב' שירה אבין:** למה... מבקר העירייה לבדוק את זה?
- מר אבי גרובר:** וזה יעלה לנו כסף, המון כסף מיותר.
- גב' רות גרונסקי:** אנחנו סומכים על זה שיבדקו. נכון? אנחנו לא יכולים אנחנו כל דבר לבדוק.
- גב' שירה אבין:** ... לעצור את זה ולפנות למבקר העירייה כדי שיבדוק את זה, כדי שנבין איפה אנחנו עומדים ואיך אנחנו מתקדמים.
- מר אבי גרובר:** העסק הזה עלה מיליונים, יצאו פה מיליונים על עבודות, שהיום אין להם תכלית. בשביל לעשות מחסן. הרי תכלס מה שאני יכול לעשות, מסתמן שמה שאני יכול לעשות שם זה איזשהו סוג של אחסון, בסדר?

באותם חדרים שבנו, לכל היותר אני יכול לאחסן סחורה. זה מה שאני יכול לעשות שם, כי זה נספח. בדקנו משפטית.

גב' שירה אבין: זה אף אחד לא אמר.

מר אבי גרובר: מחסן ב-2 מיליון או כמה שאני מבין שזה עלה, יש לי דברים הרבה, רוב המחסנים עולים לי הרבה פחות. וזה עלה מיליונים לייצר מחסן, בסופו של דבר.

מר גיא קלנר: אוקיי, משפט אחרון. בנושא התמיכות, אני חושב שאנחנו צריכים לקחת אחריות, וגם אתה וגם עידן וגם אני, וגם כל מי שסביב השולחן הזה. תהליך התמיכות כמו רבים מהתהליכים, בסוף כשמגיע לשולחן הזה, הוא תהליך ציבורי פוליטי, והכרעתו ציבורית פוליטית. ובתוך התהליך הזה נקבעות ההחלטות העקרוניות. ולכן לבוא ולחפש את ההחלטות דרך ועדת הביקורת, זה להוריד את זה 2 קומות למטה למקום פחות נכון. אנחנו צריכים לבחון את ההחלטות ברמה של השולחן הזה, ופה הן עברו.

גב' שירה אבין: אני רוצה ממש בקצרה, אני לא אכנס לפרטים. אבל חשוב, אני מצטרפת לגבי הנושא של התמיכות. אני חושבת שזה חייב לחזור לשולחן הזה. צריך לתת את הדעת על הרבה מאוד גופים שגם השנה הזאת קיבלו פחות. כלומר, כל המאזן, ולהחליט בסופו של דבר איך באמת מתקדמים קדימה.

גב' רות גרונסקי: אבל אתם הוועדה, תתכנסו אתם עכשיו כאילו, לא?

גב' שירה אבין: לא, אני רק אומרת מה שצריך להיות.

גב' רות גרונסקי: לא, אני אומרת אתם ועדה כאילו סוברנית.

גב' שירה אבין: בסופו של דבר זה צריך להידון, אנחנו יכולים לשאת

את ה-

גב' רות גרונסקי: אתם תביאו לנו את הזה ונדון עכשיו. מה, נתחיל לדון במועצה?

גב' שירה אבין: לגבי הנושא של החברה הכלכלית, אני חושבת שבהחלט צריך לראות איך קודם כל איך באמת בוחרים מנכ"ל ומכניסים מישהו רציני לתוך העבודה, כדי שהנושא והמהות יהיה גם הנושא של יזמות, לא רק ניהול פרויקטים שלנו. חשוב לי כן להדגיש, שבנושא של סקר נכסים, אנחנו התחלנו לבדוק בשנים האלה את כל הנושא של הנכסים העסקיים. כלומר זה שלב, מאחר ואנחנו מחויבים לעשות איזושהי בדיקה-

גב' נורית אבנר: אהרון, אתה ישבת איתו, עם האחראי על הנכסים של העירייה? אתה ישבת איתו?

גב' שירלי פאר יגרמן: הוא מאחוריך.

גב' נורית אבנר: אהרון, ישבת איתו על כל הנושא של נכסים, עם עינב? ישבת? עינב, אהרון ישב איתך על הנושא של הנכסים?

מר עינב בן יעקב: לפני – לא.

גב' נורית אבנר: בבקשה.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה זה 'לפני – לא'?

מר עינב בן יעקב: לפני הדו"ח.

גב' נורית אבנר: לפני הדו"ח, ישבת עם עינב על הנכסים?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא כותב את הדו"ח, חבר'ה, אתם פשוט...

גב' שירה אבין: מבקר העירייה כתב את הדו"ח.

גב' שירלי פאר יגרמן: מבקר העירייה.

גב' רות גרונסקי: אהרון לא כותב את הדו"ח.

מר אהרון אלמוג אסולין: מבקר משרד הפנים הגיע, עשה את הביקורת שלו. בפעם הבאה שאני אראה אותו, אני אגיד לו 'נו, נו, נו'. אני מקבל דו"ח ממנו. מהרגע שהוא נותן לי דו"ח, אני מקיים דיון. אני מזמין את מנכ"לית העירייה, היא בוחרת את מי להביא. היות ועינב לא הגיע, הלכתי לשבת עם עינב וביקשתי ממנו הסברים על התיקון ליקויים שהוא אחראי.

גב' נורית אבנר: אז כן ישבת עם אהרון ונתת לו הסברים על התיקונים?

גב' רות גרונסקי: ההוא ממשרד הפנים לא ישב איתו, זה היה ה...

מר עינב בן יעקב: לא, אני אסביר.

גב' נורית אבנר: לא, הטעית אותי, סליחה.

מר עינב בן יעקב: לא, אז אני אסביר. כשכתבו את הדו"ח הזה, נציג משרד הפנים, לא פנו אליי, לא שאלו אותי האם יש פרוגרמה, האם יש הליך הקצאות, האם גובים דמי שימוש. זה לא נעשה מול מבקר משרד הפנים. כשהדו"ח הזה היה, פגש אותי אהרון ואמר לי 'ראית את הסעיפים שרשום שם? אתה רוצה להתייחס לזה?'. אז אמרתי 'כן, אני רוצה להתייחס לזה', וכתבתי למנכ"לית העירייה התייחסות מסודרת לדבר הזה, אבל מבלי שהדברים נבדקו מולי לפני. כלומר, שרשמו שלא גובים דמי שימוש למשל... משהו כזה, זה לא משהו שמישהו בדק איתי לפני, ב-3 שנים שאני בנכסים, לראות את המגמה של כן גביית דמי השימוש.

גב' נורית אבנר: אז מה, סתם הוא... בדו"ח במשרד הפנים? לא מסתדר לי הדבר הזה.

מר עינב בן יעקב: לא של אהרון, של מבקר משרד הפנים, מה שאהרון מתייחס אליו.

גב' נורית אבנר: מאוד מוזר.

אהרון עשה תיקון פה. **???**

גב' שירה אבין: משרד הפנים מחליט מה שהוא רוצה, אבל זה לא

משהו שאנחנו כפופים לו ואנחנו אחראים לו.

גב' נורית אבנר: בסדר, אבל בלי לבדוק?

גב' שירה אבין: אבל אם החליט משרד הפנים שהוא לא פונה למנהל

מחלקת נכסים, אנחנו יכולים להגיד לו 'תפנה'?

גב' נורית אבנר: על סמך מה הוא מחליט את ההחלטות שלו?

גב' שירה אבין: מתוך בדיקות שהוא עושה.

גב' נורית אבנר: איך הוא יכול לעשות בדיקות בלי ש...?

גב' שירה אבין: אני לא מנסה להגן על משרד הפנים.

מר עינב בן יעקב: ... לפי ליקויים שהיו בשנים קודמות, ככה זה כתוב

בפרק ג'. זה תיקון ליקויים של דו"חות אחורה. הוא היה צריך לבוא השנה

לצורך העניין, מבקר משרד הפנים, לא אהרון.

גב' שירה אבין: אז אפשר להעיר לו.

מר עינב בן יעקב: ... נעשה 1,2,3 מולי. ברגע שהוא לא עשה את זה,

אז...

גב' נורית אבנר: אותי מטריד הקטע שעד סוף שנת 2017 צריך איך

אומרים, לבדוק את כל זה, יש סיכוי שעד סוף 2017 אתה תעשה את זה?

מר עידן למדן: ואם ייקח קצת יותר, אז הוא יככב בדו"ח

הביקורת... מה לעשות, תהליכים לוקחים זמן.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה ראש העירייה שצריך להביא חברה. סקר נכסים

זה לא הוא.

מר יעקב קורצקי: עד 2017 הכל יסודר. כל הליקויים, הכל בסדר.

מר עינב בן יעקב: נורית, סקר נכסים מדובר על נכסים פרטיים, לא

נכסי עירייה. אל תתבלבלי. ב-3 שנים אי אפשר לתקן דברים שהיו-

גב' נורית אבנר: בשנים עברו.

גב' רות גרונסקי: 20 שנה.

גב' שירה אבין: טוב, אני רק רוצה עוד 2 משפטים. אני חושבת שאחד

הדברים שמאוד חשוב, והיום כשאתה יושב כראש עיר, יש לך גם את אנשי

המקצוע שנמצאים איתך, שחלק מהם לא היו בשנים האחרונות, כי לאט-לאט

הצלחנו, לפחות חלק מהאנשים שחשבנו שלא מתאימים להיות בתוך המערכת,

להיפרד מהם. אני חושבת שזו באמת הזדמנות לקחת את הדברים ולתקן את כל

מה שצריך כדי לייעל בכל המקומות את העבודה, ואני חושבת שבאמת לא בקטע

של פוליטיקה או לא פוליטיקה, אני חושבת שזה באמת חשוב לתפקוד נכון של

העירייה למען תושבי העיר.

מר אבי גרובר: תודה. כן, עידן.

מר עידן למדן: אני לא רוצה גם כן להרחיב יותר מידי, אבל אפרופו

הדברים של גיא, אז הגשש אומר לפעמים 'אתה צודק, אתה צודק, וגם אתה

צודק'. אז נכון גיא מה שאתה אומר, שלפעמים דברים נראים אחרת ברוח הזמן.

ונכון גם מה שאהרון אומר שאכן צריך לבדוק פה תהליכים ומהלכים. אבל

לעיתים יש דברים שיותר מידי זועקים וקופצים לעין, עם יותר מידי דברים

שכן דורשים את הבדיקה שלהם. ומבקר המדינה, שגם הוא אין לו סמכות לתת

ולהורות, אז הרבה פעמים הוא לוקח את הדברים ומעביר אותם הלאה.

הנושא של החברה הכלכלית, בזמנו כשחידשו את פעילותה, אורי לויין אז

הירוקים, חשש מאוד מהפעלתה. גם אני חששתי אז מאוד מהפעלתה, ואמרתי

שמאוד תלוי לאן היא תזרום ואיך היא תלך. אנחנו רואים פה מ-2 דו"חות

ביקורת, הדו"ח הספציפי על החברה וגם הדו"ח על הגלריה, עולים דברים מאוד-מאוד קשים, שלטעמי עוד היה ראוי מאוד, הרבה מאוד להעמיק במ ולחפור בהם. ומעמידים לטעמי עוד פעם בסימן שאלה את אשר טענתי בעניין מתחם אילת ו... שהועלה.

מר אבי גרובר: את אותו דבר היה אפשר גם לעשות גם בתוך העירייה, לא צריך בשביל זה חברה חיצונית.

מר עידן למדן: ואני חושב שאפשר וצריך בהחלט לשקול מתי אתה מעביר דברים, ולא בכל פעם, וזה לא כדי לערוף ראשים.

מר גיא קלנר: אין לי ויכוח איתך על זה.

מר עידן למדן: וזה לא מטעמים פוליטיים כאלה ואחרים. ובאמת, כי אתה לפעמים בכסף ציבורי, ואתה צריך אי – לדאוג שהכסף הציבורי לפעמים יחזור בחיוב אישי, שהכסף הציבורי זה, ולפעמים גם למען יראו וייראו, שיידעו שלא עושים את המשחקים האלה. אפרופו כמו שהתחלנו את הדין, התחלתם לפתח על הפיקוח או לא פיקוח. אתה עושה את הדברים האלה גם כדי שבאמת, שומרי הסף יידעו שתפקידם לשמור על הסף ולא רק לפחד ולמלא ולומר 'הן' אחר כך. הדברים האלה אלה דברים מאוד-מאוד מהותיים.

אני חושב שאת הדו"ח הזה, לטעמי עדיין חייבים להעמיק בו. ובהחלט-בהחלט צריך לשקול האם להעביר אותו הלאה למי שצריך לחפור בו לעומק, מכל בחינה שהיא, ואתה רואה את זה, זה עולה גם בדו"ח של אגף הביטחון, עם החריגות שחוזר המבקר ואומר לך שזה לא חוקי, לא חוקי, לא חוקי. ואם חתם הגזבר וחתם לבד, יש מי שצריך לתת את הדין. בכל מקרה ובכל מצב. ואם הוא אומר שהוא קיבל הוראות, אז יש מי שצריך לתת את הדין על ההוראות האלה. וזה לא קשור, אולי זה לא מתפקידך כוועדת ביקורת לקבוע עמדות נחרצות אבל בהחלט היה מאוד-מאוד חסר לי פה ההמלצות האישיות או הדברים האישיים

או לפחות המינימום מעביר את זה הלאה 'כי אני לא גוף חקירת, אני רק ביקורתי'. בדברים האלה בהחלט זה זועק לטעמי מאוד לשמיים.

מר גיא קלנר: אתה יכול להעביר את זה הלאה, כמועצה, כעירייה. אתה חושב שאין פה זה, תעביר את זה הלאה.

מר עידן למדן: אני חושב שזה תפקיד מבקר ויועץ משפטי. אני חושב שזה תפקידם להביא את זה או לתת לפחות את ההמלצה שתידון בוועדת הביקורת. אני חושב שזו המלצה ששווה לדון בה, לא כי אני עכשיו צריך ללכת ולבקש לדון בה, אלא כי ועדת הביקורת דנה בה. לא דיון תיאורטי בשאלת שומרי הסף או לא שומרי הסף. אני חושב שזה משהו שהוא מאוד-מאוד בעייתי. כאב לי עוד פעם לראות, אפרופו הדו"חות הקודמים שעוד פעם יצא היתר לא חוקי, והנושא של הגלריה דשנו בו ודשנו בו. אז זה 2 הדברים המרכזיים שרציתי להתייחס אליהם. נושא התמיכות, אני כן סבור, וטענתי בעבר ובין השאר בגלל זה באמת הוקמה אותה ועדת שלושה בזמנו, שאנחנו צריכים לבחון את הקריטריונים, לא רק את אופן יישומם ואני חלוק על ראש העירייה דהיום, אז חבר אופוזיציה, אבל אני כן חושב שצריך. זה לא רק אופן היישום. ספציפית פה זה אופן היישום. אבל זה בהחלט גם דיון בקריטריונים. אנחנו חייבים לעשות אותו ולסיים אותו, כי זה כבר שנים רבות שלא עשינו. חשבתי שזה נכון בזמנו. אני עדיין חושב שזה דבר שצריך לעשות אותו. בנושא גביית החובות, אני מבין ש-20% זה סוג של איזשהו קו משווה. אבל לטעמי, אני לא יודע. עוד פעם, לטעמי קיימת יכולת בהחלט להעמיק את גביית החובות וצריך לראות איך עושים את זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: נתנו 2 הצעות לפתרון איך לשפר את ה-20% האלה.

מר עידן למדן: נשים את הרווחה כמובן בצד, אני לא מדבר על הרווחה ועל הזה, אני מדבר באמת על הדברים שנובעים מחניות, עבירות וכו'. בדברים האלה אנחנו חייבים להעמיק.

מר אהרון אלמוג אסולין: עידן, 2 הצעות קונקרטיות הועמדו כאן.

מר עידן למדן: בנושא החנייה והפיקוח העירוני, טוב, אז פה גם כן התחיל כבר הוויכוח על פיקוח לא פיקוח. אבל אפרופו, וכן חנייה על מדרכה או לא, אני בהחלט חושב שראוי כן, ואולי לא כל כך קשור לדו"ח, אבל בהחלט ראוי שאנחנו פה נשקול איך אנחנו צובעים היום, עם העיר הגדלה והמתפתחת את כל העיר כבר בכחול לבן. אולי גם אנחנו נצטרך לשקול כבר אזורים. אפרופו מצוקת החנייה שקיימת בשכונות מסוימות או באזורים מסחריים מסוימים. נצטרך אולי לבחון, זה לא כל כך נובע מהדו"ח עצמו, אבל לי זה דבר שעלה, שהגיע הזמן שאנחנו בהחלט נעשה אותו ונטפל בו. וזהו, אני כן רוצה להגיד תודה, גם לוועדת הביקורת, גם למבקר ולכל העושים במלאכה, כי זה באמת ניכר ההשקעה היתרה והטובה שנעשתה בדו"ח הזה. אז תודה לכם ולכם.

פרופ' מרק מימוני: אני רוצה להגיד, אני אקצר, כי כל דיון, ואני כבר אמרתי את זה, מבר לשעה וחצי, מקסימום שעתיים, הוא לא יעיל, בעיקר בשעות כאלה, חוץ מגיא, יש לו כישורים, קשורים גם כן לגיל שלו. אז הוא יכול להתחיל מאוד מאוחר. אנשים יותר מבוגרים-

מר עידן למדן: הוא גם מייצר עניין. פתאום רותי הגיבה, נורית התעוררה.

פרופ' מרק מימוני: אני רוצה רק להרגיע אותו, שהוא שם את הדברים יותר מידי פעמים על המישור הפוליטי. אין פוליטיקה פה.

מר גיא קלנר: אמרתי שלא לשים את זה.

פרופ' מרק מימוני: אוקיי, אבל אתה חושב על האספקט הפוליטי. אני

ראיתי את החבר שלי, אלמוג, ואני רוצה להצדיע בפניו, כי הוא עשה עבודה פנטסטית ומאוד בטוב טעם, ובלי אגרסיביות, שתדעו.

מר עידן למדן: כי הוא השאיר כמה מילים... ליטף אותם הצידה. מיש הוא עשה את זה, ואני רוצה קצת להוריד מהקרדיט שאני נותן לו בכל זאת, כי זה היה מאוד קל. אתה יכול לבקר בן אדם אחד, למשל אבי גרובר אידיאלי. אבל זה לא יהיה פייר, כי כל הביקורת הזאת של הדו"ח, נובעת מדברים שקרו ב-3-4 השנים האחרונות, שהיו אנשים נוספים, חלק מהם לא פה כדי להתגונן או לתת הסברים. אז היה יחסית יותר קל בשבילו.

אני רואה את הדברים מאוד בצורה מאוד פשוטה ואני רוצה להגיד, אני לא רוצה לעשות עוד שיקוף. אתה מגשר מדופלס אדוני, הוא מזכיר את כל הבעיות, מינה אותן, אני אומר כל הבעיה היא שלך, אבי. יש לך דו"ח של משרד הפנים, יש לך את המבקר פה, של ועדת הביקורת, שנתן, שם את הדגש על כל הדברים ששוקפו על ידי כמה מאיתנו. אני חושב שזה יהיה מאוד לא פייר, ואני לא אעשה את זה, לבוא לבקש ממך דין וחשבון היום. אתה יש לך 2,3,5 נושאים עיקריים, ואחד מהם הכי חשוב לדעתי, זו החברה הכלכלית, שיכולה להיות המנוע שלך.

ואתה אני לא מקנא בך, יש לך אחריות כבדה מאוד לבחור את האנשים שיובילו את החברה הזאת ושיביאו להישגים פנטסטיים שהם... תוצאות גם פוליטיות בשביל אנשים שמובילים את זה. וגם יש לך אתגר, ואני חושב שאתה יכול לעשות את זה. אני לא רואה שום זכות שלי לבוא בביקורת אליך לפני לפחות שנה, שנה וחצי, כדי שתוכל לעשות את זה. ואני חושב, אני שואל את עצמי... למה לא טיפלת בזה כבר. אתה שנה פה? למה לא טיפלת בעניין הזה של החברה הכלכלית בצורה כזו? אולי טיפלת ועוד לא הצלחת ליישם. יש לך תשובה על זה? זהו. זה מה שאני רציתי להגיד.

לענות?

מר אבי גרובר:

פרופ' מרק מימוני: אם אתה רוצה.

מר אבי גרובר: יצאנו למכרז למנכ"ל. התוצאה לא היתה מספיק

טובה מבחינתנו. אנחנו עושים המון עבודה בלעשות סדר מחלק מהדברים שהיו בחברה הכלכלית. עוד פעם, יראו את התוצאות בהמשך.

מר עידן למדן: החברה הכלכלית לא אמורה להיות... של ראש

העירייה. היא צריכה להיות כלי ואמצעי ליישום מטרות של העירייה.

פרופ' מרק מימוני: זה מה שאני מתכוון.

מר עידן למדן: לא של ראש העיר.

פרופ' מרק מימוני: אבל ראש העיר יש לו... בזה.

גב' נורית אבנר: הוא היו"ר של הוועדה.

מר אבי גרובר: מרק, דיברו פה על 2 פרויקטים מרכזיים.

גב' נורית אבנר: ראש העיר הוא היו"ר של הוועדה הכלכלית.

עו"ד מיכה בלוס: מצוין.

מר אבי גרובר: מרק, דיברו פה על 2 פרויקטים מרכזיים.

מר עידן למדן: כדי שהחברה הכלכלית תהיה באמת בעלת יכולת

עצמאות...

גב' נורית אבנר: ... יש לך למעלה מ-30.

מר אבי גרובר: הפרויקט המרכזי הראשון הכי גדול שלה למעשה זה

באזור של הסינמה סיטי. מה שאני אוהב לקרוא לו גלילות סיטי, לא סינמה

סיטי, כי זה הרבה יותר מהסינמה סיטי. שם עשינו 2 דברים, היה מכרז,

שכשאני נכנסתי, כבר היה בחריגה מסוימת לעומת-

פרופ' מרק מימוני: התניות הקודמות.

מר אבי גרובר: לא, ההיקף של המכרז. עוד פעם, החוקים של ה-

25%. בוצעה שם עבודה נוספת בהיקף מסוים שהעמיד אותנו במצב שאוטוטו אנחנו צריכים עוד פעם לחזור למועצה לקבל אישור. היה צריך קודם להבין בדיוק מה החריגות שם, על מה החריגות שם ואיפה אנחנו עומדים מצד אחד.

מצד שני, וה היתה לנו איזושהי הידברות מסוימת עם החקלאים, ואני שמח להגיד שאנחנו הצלחנו להגיע לדעתי להתקדמות משמעותית, שבצד אחד תאפשר לחקלאים להמשיך ולנסות, אני מקווה שגם יצליחו, למצות את זכויותיהם מול רמ"י ומשרד האוצר, משרד הפנים, כל הגופים הרלוונטיים. ומאפשרים לנו להתקדם בפיתוח של המתחם. אותה כיכר קנטור מפורסמת. החקלאים פיננו את אותה כיכר. אנחנו נשארים בתוך התביעה שלהם, וגם עוד כספים אחרים לטובת המשך הפעילות השוטפת שלהם. אני חושב שהגענו פה להסכמה שמאפשרת לנו מצד אחד שמאפשרת לנו מצד אחד להמשיך לפתח את המתחם ומצד שני תסייע להם להגיע מבחינת הזכויות שלהם למקום.

אז גם עשינו סדר במכרז. אנחנו ממש בימים אלה, מחר אנחנו ממשיכים לשבת עם הקבלן, אישרנו בדירקטוריון שאנחנו לא פורצים. שלב א' יהיה את אותם 30 מיליון שאושר. אנחנו מבצעים עבודות, אנחנו עובדים מאוד בדקדקנות על בדיוק איזה עבודות עושים ומה ההיקפים שלהם. אנחנו מתחילים לעבוד על שלב ב' של המכרז, לעבודות מעבר. ואמרתי שלא נצטרך לעשות כל מיני מעקפים ועיקופים, חוסכים כסף ומאפשרים להתקדם. זה מכרז ראשון.

בנושא של הגלריה, כמו שאמרתי, לדעתי הדבר הראשון שצריך להבין זה חוקית מה בדיוק אפשר לעשות כדי למנוע עוד בזבוז של כל מיני כספים. עשינו את הבדיקה הזאת, נמצא את כל הזה, נדע בדיוק מה הדבר הנכון לעשות. אנחנו חושבים שחוקית להקים שם סטודיו והדבר הזה שרצינו, אנחנו מקדמים תכנית למדרשה לאומנות ליד מתחם אילת. זה משהו שאנחנו בודקים אותו. אותו סטודיו, עם אותה מטרה שסטודיו מקבל את הביטוי שלו במקום אחר, שגם

לדעתי קצת יעזור להרים את קרנה של מורשה. ואני חושב שזה-

מר עידן למדן: זה אמור מלכתחילה...

מר אבי גרובר: לא בסדר, אני אומר, וזה יכול, אנחנו יכולים להשיג את 2 המטרות. הגלריה תהיה גלריה, אותה מדרשה לאומנות יחד עם האומנים פה, תהיה מדרשה לאומנות. כל אחד יקבל את הבית שלו בפני עצמו. זה אני מאמין יקדם את אותה גלריה. וגם שם נוכל להתקדם, בלי קשר אנחנו רואים, כל הנושא הזה של התחדשות עירונית, תמ"א וזה, אנחנו קצת ככה באמת מקיימים שם המון חשיבה. אני חושב שבקטע של תמ"א 38 ובקטע של אולי לעשות שיפוץ וחיזוק של בתים בלי פרויקטים כאלה, כי יש, כמו שעושה עזרה וביצרון, וכמו שעושים גופים כאלה. זה גם משהו שהחברה הכלכלית יכולה לעשות. אנחנו עושים שם עבודה.

אני חייב להגיד שעוד פעם, כרגע בהיקף העבודה יש, אני חושב שאנחנו יחד עם הצוות הקיים בתוך החברה הכלכלית, לדעתי אנחנו מתקדמים יפה. ועוד פעם, הקמנו ועדה פנימית, דיברתי על זה גם מקודם, שאמורה לשבת ולחשוב עוד פעם לאן החברה הכלכלית רוצה להגיע ומה היעדים שלנו ממנה, מה הבקשות שלנו ממנה, מה המחשבות שלנו לגביה. זה מן הסתם גוזר גם איזה סוג של מנכ"ל אתה מביא, יותר מהנדס או יותר יזם. זה גם חלק מהדבר. ואז כשזה יהיה נכון, ובאמת נראה שהחברה הזאת, באמת אנחנו הולכים לתת לה לעוף, אז אני חושב שזה נכון, בהתאם לאותם מקומות, להביא את אותו מנכ"ל, כשהכישורים הרבה יותר נכון להתאים לאותה דמות שאנחנו חושבים שצריכה להוביל את זה לאותם מקומות, שאנחנו רוצים לראות אותה פעילה בהם.

ואני אומר עוד פעם, החברה הכלכלית היא אורגן של העירייה. בסופו של דבר, וזה הכי זועק פה מהדו"ח, היא עומדת מול ראש עיר, שהוא גם יו"ר החברה הכלכלית. וכמו שכאילו ראש יודע לפעמים לנווט מתוך העירייה פרויקטים, אני יכול כאילו לנווט את הדירקטוריון. אני בכוונה, אתה יודע, זו מן מילה כזאת.

וזה אחריות נורא גדולה שלי. כמו שאתה אומר, אני לוקח אותה נורא ברצינות ואני חושב שבאחריות רבה.

פרופ' מרק מימוני: תודה.

מר אבי גרובר: כן, אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: 3 משפטים קצרים. קודם כל, בהמשך להערות שלך ושל עידן על עומק הדו"ח, על החברה הכלכלית. אני רוצה לומר לכם, שכל אחד מכם, בעיקר ראש העירייה, יכול להטיל על מבקר העירייה לעשות ביקורת נוספת, מעמיקה יותר, על כל אחד מהדברים שרק הוא חפץ לעשות וועדת הביקורת לא תעמוד בדרכו.

לעניין של העברה לסמכויות אחרות – קודם כל, בפקודת מבקר העירייה, בפקודת העירייה, שום דבר ממה שכתוב בדו"ח הביקורת, לא יכול לשמש ראיה בבית משפט לדיון פלילי, כן לנושא משמעתי. ויש עוד סעיף שאומר למי הוא יכול להעביר מה, ואני אקריא אותו. סעיף 170(ג), סעיף קטן ז' 'היה למבקר העירייה יסוד להניח שראש העירייה או היועץ המשפטי של העירייה הוא צד לעשיית עבירה לפי הוראות פרק בלה-בלה לחוק העונשין בלה-בלה, יעביר המבקר את העניין במישרין למבקר המדינה. לא לגורם פלילי, לא לגורם חקירתי ולא לשום דבר אחר. זה המנעד שבו יכול להתנהל מבקר העירייה. כל אחד מכם שחושב שיש כאן דברים שצריכים להגיע לגורמי חקירה, שיגיש אותם. אני חושב, באידיאולוגיה, שכאשר תעבירו דברים מתוך הביקורת, אתם ביוזמתכם לחקירה פלילית, אף גורם בעירייה לא ישתף פעולה יותר עם המבקר ואפשר יהיה...

מר אבי גרובר: שירלי.

גב' שירלי פאר יגרמן: רק משהו אחד. אני קיבלתי את דו"ח הביקורת, אני חושבת שבועיים-שלושה אחרי שנכנסתי לתפקיד, אם אני לא טועה בתאריכים.

יש הרבה מאוד דברים ששופרו. יחד עם זאת, אותי זה מאוד הכניס ככה לעניינים, כולל ברמה המחשובית, כולל ברמת אגף הפיקוח, כולל ברמת הפיקוח על הבנייה, הגלריה, רימונים וכו'. אני חושבת שיש הרבה מאוד מה ללמוד מהדוחות, וגם אני חושבת שתוך כדי תנועה אנחנו מתקנים את הליקויים גם מ-2014, גם מ-2015 וכבר מנסים להשתדל ולהשתפר.

אני גם מודה לחברי הוועדה ולדיונים. יש הרבה דברים שאני חושבת שקצת יש שוני מסוים בתפיסה, גם לגבי קצת אתי עמרם, וגם לגבי דברים נוספים, שאני מאמינה שאנחנו נפתור ונגיע לישורת גם מול ניסים בכניסה לתפקיד...

גב' נורית אבנר: זה לא עבר לניסים?

גב' שירלי פאר יגרמן: עבר, עבר, עבר. אבל אין ספק שרוב הדברים פה חידדו לנו והראו לנו בפנס איפה יש דברים שאנחנו צריכים לטפל ובמידי. ושוב, על מנת לתת שיפור שירות טוב יותר לתושב וגם להתנהל נכון.

גב' שירה אבין: אבי, אני חושבת שמגיע שאפו גדול לכל החברים בוועדה. אני לפחות לא אמרתי את זה, ואני באמת חושבת שמגיע להם שאפו גדול.

פרופ' מרק מימוני: אסולין אהרון.

גב' שירה אבין: אהרון ולכם, שישבתם באמת והשקעתם את הזמן. בסך הכל נתתם את הכלים להמשיך הלאה בעירייה, וגם לך ניסים.

מר אבי גרובר: מיכה, מה נוסח ההצבעה שאנחנו נדרשים לאשר?

עו"ד מיכה בלום: לאשר את המלצות ועדת ביקורת.

מר אבי גרובר: המלצות ועדת הביקורת?

מר אהרון אלמוג אסולין: זה פעמיים אבל. אבי, פעמיים.

גב' נורית אבנר: אני רוצה להגיד בתור חברת מועצה שכבר כיהנתי...

וגם מתחילת הקדנציה של 2013, שאני מרגישה שבאמת יש פה שינוי גדול בהתייחסות. ואני דווקא רוצה להחמיא לך, אבי, בהתייחסות ובשיתוף, ולך גם שירלי. לקחת את הנושא הזה באמת מאוד-מאוד ברצינות, ולשתף אותנו חברי המועצה בהרבה דברים שקודם לא שיתפו אותנו, והנחיתו אותם עלינו. שכבר מרגישים שדברים משתנים, שדברים הולכים, שאנחנו הולכים לתקופה יותר טובה של שיתוף פעולה. גם בקטע של אופוזיציה-קואליציה, אני חושבת שאין כל כך את היחס שאני יכולה להגיד העוין, לא יודעת, ככה אני מרגישה. אני רואה אותך מחייכת שירה, אבל סך הכל-

גב' שירה אבין: ... בשביל לחייך?

גב' נורית אבנר: אני בסך הכל מחמיאה. כי אני חושבת שהמטרה של כולנו פה, אנחנו בסופו של דבר יושבים כאן בשביל התושבים, בשביל זה בחרו אותנו, בשביל לעשות למען העיר הזאת. ולכן אני חושבת שאני-

מר אבי גרובר: אומרים דברים טובים. תמשיכי, נורית.

גב' נורית אבנר: ובאמת להגיד שאני מרגישה שאנחנו בדרך נכונה וזהו, יאללה, טוב, הצבעה. מי מוכן לקבל את הזה?

מר אבי גרובר: סיימת, נורית?

גב' נורית אבנר: כן, אני חושבת שדבריי הובנו.

מר אבי גרובר: איך? מאמצים את המלצות ועדת הביקורת?

ד"ר איריס קלקא: אימצנו.

גב' שירלי פאר יגרמן: שתי המלצות.

מר אהרון אלמוג אסולין: פעמיים, פעם של העירייה-

גב' שירלי פאר יגרמן: ודוח משרד הפנים.

מר אבי גרובר: מי בעד? פה אחד את שני הדו"חות. תודה רבה.

גב' שירלי פאר יגרמן: פה אחד.

החלטה מס' 86: הוחלט פה אחד לאשר את המלצות דו"ח השנתי של מבקר העירייה לשנת 2015.

החלטה מס' 87: הוחלט פה אחד לאשר את המלצות דו"ח הביקורת של מבקר משרד הפנים לשנת 2015.

שירלי פאר
מנכ"לית העירייה

אבי גרובר
ראש העירייה

קובץ החלטות

1. דיון בדו"ח השנתי של מבקר העירייה לשנת 2015.

החלטה מס' 86: הוחלט פה אחד לאשר את המלצות דו"ח השנתי של מבקר העירייה לשנת 2015.

2. דיון בדו"ח הביקורת של מבקר משרד הפנים לשנת 2015.

החלטה מס' 87: הוחלט פה אחד לאשר את המלצות דו"ח הביקורת של מבקר משרד הפנים לשנת 2015.